

(1)

การเปรียบเทียบอัตราส่วนทางการเงินก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี
ฉบับที่ 12 เรื่องภาษีเงินได้ : กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100

**The Comparison of Financial Ratios Before and After the Compliance
of Accounting Standard No.12 Income Taxes: A Case Study
of Thai Listed Companies SET 100**

ปัทมาภรณ์ แก้วพิศ

Patthamaporn Kaewpis

เลขที่	H54771.55	163	2559
Bib Key	A18083		
	1.1. JUL 2017		

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา

บัญชีมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of

Master of Accountancy

Prince of Songkla University

2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ การเปรียบเทียบอัตราส่วนทางการเงินก่อนและหลังการปฏิบัติ
ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่องภาษีเงินได้: กรณีศึกษา
บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม
SET 100

ผู้เขียน นางสาวปัทมาภรณ์ แก้วพิศ

สาขาวิชา การบัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

.....
(ดร.กุลวดี ลิมอุสนันโน)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธานกรรมการ
(ดร.จิราภา ชาลาธราวัฒน์)

.....กรรมการ
(ดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์)

.....กรรมการ
(ดร.กุลวดี ลิมอุสนันโน)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพล ศรีชนะ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(3)

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ..........

(ดร.กุลวดี ลิ้มอุสันโน)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ลงชื่อ..........

(นางสาวปีทมาภรณ์ แก้วพิศ)

นักศึกษา

(4)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....*ปจ.*.....

(นางสาวปัทมาภรณ์ แก้วพิศ)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	การเปรียบเทียบอัตราส่วนทางการเงินก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่องภาษีเงินได้ : กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100
ผู้เขียน	ปัทมาภรณ์ แก้วพิศ
สาขาวิชา	การบัญชี
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ อัตราส่วนกำไรสุทธิ และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของเจ้าของระหว่างก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ ภายในปีเดียวกันของรอบระยะเวลาบัญชีประจำปี 2556 และปี 2557 โดยทำการศึกษาเชิงปริมาณจากข้อมูลทศนิยมที่เป็นงบการเงินรวมที่มีรอบระยะเวลาบัญชี 1 ปีและหมายเหตุประกอบงบการเงินประจำปี 2556 และปี 2557 ของแต่ละหลักทรัพย์ที่อยู่ใน SET100 Index ระหว่างวันที่ 1 มกราคมถึง 30 มิถุนายน 2559 รวม 95 หลักทรัพย์ และใช้สถิติต่างๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของ 2 กลุ่มตัวอย่างไม่อิสระ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการศึกษา พบว่า กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ทั้ง 2 ปีของหลักทรัพย์โดยรวมและกลุ่มอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ใน SET100 Index มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันแต่ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้น กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีของหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรใน SET100 Index ประจำปี 2557 ที่พบความแตกต่างเท่านั้น สำหรับอัตราส่วนกำไรสุทธิก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีทั้ง 2 ปีของหลักทรัพย์โดยรวมและทุกกลุ่มอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันแต่ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Thesis Title The Comparison of Financial Ratios Before and After the Compliance of Accounting Standard No.12 Income Taxes: A Case Study of Thai Listed Companies SET 100

Author Patthamaporn Kaewpis

Major Program Accountancy

Academic Year 2015

ABSTRACT

The objectives of this study were to compare difference of comprehensive income, net profit margin and debt to equity ratio between before and after the compliance of accounting standard no.12 income taxes in the same accounting period of 2013 and 2014 by employing 95 companies listed on SET 100 during 1 January till 30 June 2016's consolidated financial statement and their footnotes of the years as quantitatively secondary data and various statistics for data analysis to consist of minimum value, maximum values, mean, standard deviation, and t-test Paired Two Sample for Means at statistical significance of 0.05.

The findings revealed that comprehensive income before and after the compliance of accounting standard of both years for overall and most industry groups of the companies listed on SET 100 had positive relationship with each other but were not found the difference at statistical significance of 0.05 with an exception of comprehensive income before and after the compliance of accounting standard of 2014 for companies in industry group of resource. For net profit margin and debt to equity ratio before and after the compliance of accounting standard, there was relationship among them but there was no difference at statistical significance of 0.05.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากดร.กฤษดี ถิ่นอุสันโน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ความรู้ คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ รวมทั้ง ดร.จิราภา ซาธาธาวัฒน์ และดร. มัทนชัย สุทธิพันธุ์ ที่ได้กรุณาตรวจสอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์สมแก้ว รุ่งเลิศเกรียงไกร เจ้าของงานวิชาการต่างๆ ที่ผู้เขียนได้อ้างถึง ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน อาทิ เพื่อนๆ M.Acc2 เจ้าหน้าที่หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต ผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน ฝ่ายการอาณัติสัญญาและโทรคมนาคม การรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา พี่สาว น้องชาย ของข้าพเจ้าที่ช่วยเหลือในทุกด้าน ทั้งกำลังทรัพย์ และกำลังใจ สุดท้ายนี้ขอขอบคุณตัวเองที่ตั้งใจและพยายามฟันฝ่าอุปสรรคจนสำเร็จ คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ ผู้เขียนขอมอบความดีให้แก่ผู้มีพระคุณทุกท่านในการสนับสนุนให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ปัทมาภรณ์ แก้วพิศ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(5)
ABSTRACT	(6)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
รายการตาราง	(10)
รายการภาพประกอบ	(13)
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	4
กรอบแนวความคิด	4
ขอบเขตการวิจัย	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
นิยามคำศัพท์	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีของไทย	8
แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้	12
แนวคิดเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	26
แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	40
3 วิธีการดำเนินวิจัย	44
ระเบียบวิธีวิจัย	44
เครื่องมือที่ใช้ศึกษา	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล	46
การวิเคราะห์ข้อมูล	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการศึกษา.....	50
ผลการวิเคราะห์ตามสถิติเชิงพรรณนา	50
ผลการวิเคราะห์ตามสถิติเชิงอนุมาน	60
5 สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ	71
สรุปผล	71
อภิปรายผล	74
ข้อเสนอแนะ	76
บรรณานุกรม.....	79
ภาคผนวก	85
ภาคผนวก ก รายชื่อหลักทรัพย์ใน SET 100 Index ช่วงระหว่างวันที่ 1 มกราคมถึง 30 มิถุนายน 2559	86
ประวัติผู้เขียน	93

รายการตาราง

ตารางที่	หน้า
1	แสดงสรุปการกำหนดผลแตกต่างชั่วคราว 22
2	แสดงสรุปการบันทึกบัญชีตามผลแตกต่างชั่วคราว 22
3	แสดงตัวอย่างงบกำไรขาดทุนเพื่อเปรียบเทียบวิธีภาษีเงินได้ค้างจ่ายกับวิธีภาษีเงินได้ รอดัดบัญชี (หน่วย: ล้านบาท) 23
4	แสดงตัวอย่างการบันทึกรายการข้อมูลทางบัญชี ณ สิ้นงวดบัญชีประจำปี 2555 24
5	แสดงการบันทึกรายการข้อมูลทางบัญชี ณ สิ้นงวดบัญชีประจำปี 2556 25
6	แสดงหลักทรัพย์ใน SET100 Index ที่ไม่เลือกทำการศึกษาพร้อมเหตุผลสนับสนุน... 45
7	แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ เปรียบเทียบก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2556 ของ หลักทรัพย์ใน SET100 Index โดยรวม (หน่วย: ล้านบาท) N = 95 50
8	แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ เปรียบเทียบก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2556 ของ หลักทรัพย์ใน SET100 Index จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม (หน่วย: ล้านบาท) N = 95 51
9	แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ เปรียบเทียบก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2557 ของ หลักทรัพย์ใน SET100 Index โดยรวม (หน่วย: ล้านบาท) N = 95 52
10	แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ เปรียบเทียบก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2557 ของ หลักทรัพย์ใน SET100 Index จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม (หน่วย: ล้านบาท) N = 95 53
11	แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอัตราส่วนกำไรสุทธิ เปรียบเทียบก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2556 ของ หลักทรัพย์ใน SET100 Index โดยรวม (หน่วย: ร้อยละ) N = 95 54

รายการตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
12 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนอัตราส่วนกำไรสุทธิเปรียบเทียบก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2556 ของหลักทรัพย์ใน SET100 Index จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม (หน่วย: ร้อยละ) N = 95	54
13 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอัตราส่วนกำไรสุทธิเปรียบเทียบก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2557 ของหลักทรัพย์ใน SET100 Index โดยรวม (หน่วย: ร้อยละ) N = 95	55
14 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนอัตราส่วนกำไรสุทธิเปรียบเทียบก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2557 ของหลักทรัพย์ใน SET100 Index จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม (หน่วย: ร้อยละ) N = 95	56
15 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเปรียบเทียบก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2556 ของหลักทรัพย์ใน SET100 Index โดยรวม (หน่วย: เท่า) N = 95	57
16 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเปรียบเทียบก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2556 ของหลักทรัพย์ใน SET100 Index จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม (หน่วย: เท่า) N = 95	58
17 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเปรียบเทียบก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2557 ของหลักทรัพย์ใน SET100 Index โดยรวม (หน่วย: เท่า) N = 95	59
18 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเปรียบเทียบก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2557 ของหลักทรัพย์ใน SET100 Index จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม (หน่วย: เท่า) N = 95	59
19 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 สำหรับปี 2556	61
20 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 สำหรับปี 2557	61

รายการตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
21 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรประจำปี 2557	62
22 แสดงผลการเปรียบเทียบกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จก่อนและหลังการปฏิบัติตาม มาตรฐานการบัญชีของหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร	63
23 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 สำหรับปี 2556	67
24 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 สำหรับปี 2557	68
25 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 สำหรับปี 2556	69
26 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 สำหรับปี 2557	69
27 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	70
28 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานในภาพรวม	74

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบที่	หน้า
1 แสดงผังขั้นตอนการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	49

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บรรษัทภิบาลที่ดีเป็นการกำกับกิจการที่ดีจากการการสร้างความโปร่งใสในการบริหารจัดการ ซึ่งช่วยป้องกันนักลงทุนและผู้มีส่วนได้เสียของบริษัทจากการทุจริตและการประพฤติมิชอบจนทำให้บริษัทไร้ประสิทธิภาพ การเปิดเผยข้อมูลอย่างมีคุณภาพช่วยบรรลุลความโปร่งใสและยกระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการของบริษัทได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับบริษัทต่างๆ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของไทย ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชีถือว่าเป็นกุญแจสำคัญที่ช่วยให้ข้อมูลทางการเงินบัญชีมีคุณภาพและน่าเชื่อถือ การไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดไว้แต่จัดทำบัญชีโดยมุ่งเน้นการปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติด้านภาษีอากรมากกว่ามาตรฐานการบัญชีจะส่งผลทำให้ข้อมูลทางการเงินบัญชีไม่ก่อให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ (ศิริลักษณ์ แซ่ฮุ้น, 2552: 1-2) ส่วนหนึ่งเกิดจากรายงานทางการเงินไม่มีการปรับให้สอดคล้องกับลักษณะการดำเนินธุรกิจที่มีความซับซ้อนมากขึ้นในโลกปัจจุบัน โดยไม่คำนึงถึงการใช้งานข้อมูลทางการเงินบัญชีที่หลากหลายจากความต้องการใช้งานตามวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน (สมชาย สุภธาดา, 2548: 13)

การพัฒนามาตรฐานการบัญชีของไทยให้ทัดเทียมกับมาตรฐานสากลมีส่วนช่วยส่งเสริมทำให้งบการเงินของบริษัทต่างๆ สามารถสะท้อนถึงฐานะทางการเงินที่แท้จริงและส่งสัญญาณเตือนภัยให้กับนักลงทุนเพื่อป้องกันการเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจของประเทศลงได้ (ศรายุทธ เรืองสุวรรณ, 2551: 8) สภาวิชาชีพบัญชีจึงได้ออกประกาศมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2553 และให้มีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม 2556 เป็นต้นไปให้สอดคล้องกับมาตรฐานรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งกำหนดให้กิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะต้องบันทึกบัญชีเกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี โดยเป็นบัญชีที่ใช้ปรับปรุงส่วนแตกต่างที่เกิดจากความไม่สอดคล้องกันระหว่างหลักการทางการเงินบัญชีและหลักเกณฑ์ทางภาษีจากการกำหนดให้กิจการต้องรับรู้สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอตัดบัญชี และหนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชีในงบแสดงฐานะทางการเงินเมื่อมีความเป็นไปได้ก่อนข้างชัดเจนว่ากิจการจะได้รับประโยชน์หรือสูญเสียทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้ในอนาคต (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2556) โดย

อาจกล่าวได้ว่าหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางบัญชีเป็นการคำนวณรายได้และค่าใช้จ่ายตามข้อกำหนดตามมาตรฐานการบัญชี ส่วนหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีเป็นการคำนวณกำไรสุทธิจากรายได้ของกิจการที่ดำเนินในรอบระยะเวลาทางบัญชีตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ระบุในมาตรา 65 ทวิ และ 65 ตรี ในประมวลรัษฎากร จากหลักเกณฑ์ที่แตกต่างกันนี้จึงทำให้มีการนำรายได้และค่าใช้จ่ายทางบัญชีที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขทางภาษีมาปรับปรุงกับกำไรสุทธิทางบัญชีเพื่อให้ได้กำไรสุทธิทางภาษีที่จะใช้เป็นฐานในการคำนวณจำนวนภาษีเงินได้ของงวดบัญชีที่ต้องชำระหรือพึงชำระให้กรมสรรพากร (จาริยา ไชยา, 2557: 1) ในกรณีที่ภาษีที่ชำระมากกว่าภาษีที่ต้องชำระต้องรับรู้เป็นสินทรัพย์ภาษีเงินได้ ซึ่งจะนำมาใช้ประโยชน์ในงวดอนาคต ในขณะที่ภาษีที่ยังไม่ได้ชำระงวดปัจจุบันต้องรับรู้เป็นหนี้สินภาษีเงินได้ ซึ่งจะนำไปชำระในงวดอนาคต (ลัดดา คำวงศ์, 2557: 6-7)

ในปีแรกของการเริ่มปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีนี้ส่งผลกระทบต่อกิจการ เนื่องจากการประมาณการค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่ไม่อนุญาตให้กำหนดเป็นค่าใช้จ่ายตามหลักเกณฑ์ทางภาษี ซึ่งส่งผลทำให้เกิดการบันทึกส่วนแตกต่างไว้เป็นรายการสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดักบัญชีที่ทำให้กำไรสะสมเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยถือว่าเป็นตลาดทุนที่มีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศจากการเป็นแหล่งระดมเงินออมระยะยาวเพื่อการลงทุน โดยในปี 2558 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการซื้อขายหลักทรัพย์รวม 87,879,233 รายการ ทำให้เกิดการหมุนเวียน 2,487,472 ล้านบาท คิดเป็น 9,997,371.75 ล้านบาท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2559) ซึ่งประกอบด้วย 8 กลุ่มอุตสาหกรรม และใช้ค่าดัชนีเริ่มต้น 1,000 จุดเป็นดัชนีราคาหุ้นสำหรับแสดงระดับและความเคลื่อนไหวของราคาหุ้นสามัญ 100 และ 50 ตัวที่มีมูลค่าตามราคาตลาดสูงสำหรับคำนวณ SET100 Index และ SET50 Index ทุก 6 เดือน กล่าวคือ 100 หลักทรัพย์ที่ได้รับความนิยมเลือกลงทุนจากนักลงทุนในปริมาณซื้อขายที่สูงอย่างสม่ำเสมอจะอยู่ในดัชนีราคา SET100 Index โดยหลักทรัพย์ SET100 Index ในช่วงระหว่างวันที่ 1 มกราคมถึง 30 มิถุนายน 2559 มาจาก 7 กลุ่มอุตสาหกรรม ยกเว้น กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค

จากข้อมูลที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยสังเกตเห็นถึงความสำคัญของวิธีภาษีเงินได้รอดักบัญชีจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ ซึ่งเกิดจากผลแตกต่าง

ในการบันทึกบัญชีระหว่างตามหลักการทางการบัญชีและตามหลักเกณฑ์ทางภาษี ส่งผลทำให้เกิดความแตกต่างกันของกำไรเบ็ดเสร็จที่ใช้คำนวณภาษี การบันทึกภาษีเงินได้รูดตัดบัญชีจึงเป็นการบันทึกผลแตกต่างชั่วคราวระหว่างราคาตามบัญชีกับฐานภาษีของสินทรัพย์หรือหนี้สินเพื่อลดการบิดเบือนของข้อมูลที่เกิดจากผลแตกต่างดังกล่าว ตลอดจนการตระหนักถึงบทบาทและหน้าที่สำคัญของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ผ่านมาจึงเลือกทำการศึกษาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงวิธีการบันทึกบัญชีภาษีเงินได้จากวิธีภาษีเงินได้ค้างจ่ายมาเป็นวิธีภาษีเงินได้รูดการตัดบัญชีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้วยการเลือกศึกษาเฉพาะทุกหลักทรัพย์ที่อยู่ใน SET100 Index ระหว่างวันที่ 1 มกราคมถึง 30 มิถุนายน 2559 และคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ อย่างเช่นการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีในปี 2556 และ 2557 รวม 95 หลักทรัพย์ ซึ่งทั้งหมดมีความเหมาะสมต่อการคัดเลือกให้มาเป็นตัวแทนของบริษัทหรือหลักทรัพย์ทั้งหมดในตลาดเพื่อทำการศึกษา โดยการศึกษาในครั้งนี้จะมุ่งเน้นทำการศึกษาผลถึงกระทบจากการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลทางบัญชี 3 รายการที่ได้จากงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินของแต่ละบริษัทหรือหลักทรัพย์หลังปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีแล้วมาปรับเพื่อคำนวณหาข้อมูลก่อนปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีสำหรับทำการเปรียบเทียบต่อไป ซึ่งได้แก่ กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จร่วมกับอัตราส่วนกำไรสุทธิและอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นที่เป็นเครื่องมือวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานเชิงปริมาณที่สำคัญและได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก โดย 2 อัตราส่วนทางการเงินที่เลือกใช้นี้เป็นอัตราส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จและ/หรือส่วนของผู้ถือหุ้นโดยตรง ซึ่งถือว่าเป็นรายการที่ได้รับผลกระทบจากผลแตกต่างที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงวิธีการบันทึกบัญชีภาษีเงินได้ ทั้งนี้ ผู้วิจัยคาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์เชิงเศรษฐกิจต่อผู้ใช้งบการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสำหรับการทำความเข้าใจเกี่ยวกับผลการดำเนินงานที่แท้จริงที่อาจถูกบิดเบือนจากการบันทึกบัญชีทางภาษีเงินได้เพื่อช่วยในการวิเคราะห์ความเสี่ยงและการตัดสินใจสำหรับการลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของกำไร(ขาดทุน)เบ็ดเสร็จระหว่างก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ ภายในปีเดียวกันของรอบระยะเวลาบัญชีประจำปี 2556 และ 2557
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราส่วนกำไรสุทธิระหว่างก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ ภายในปีเดียวกันของรอบระยะเวลาบัญชีประจำปี 2556 และ 2557
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นระหว่างก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ ภายในปีเดียวกันของรอบระยะเวลาบัญชีประจำปี 2556 และ 2557

1.3 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 กำไร(ขาดทุน)เบ็ดเสร็จก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 อัตราส่วนกำไรสุทธิก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ แตกต่างกัน

1.4 กรอบแนวคิด

ความแตกต่างของเกณฑ์การรับรู้สินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่าย ระหว่างหลักการทางบัญชีและหลักเกณฑ์ทางภาษีอากรทำให้เกิดผลแตกต่างชั่วคราวในงวดปัจจุบันและกิจการได้รับประโยชน์กลับคืนในอนาคตของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์หรือชำระมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินที่รับรู้ในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการ ซึ่งทำให้เกิดมาตรฐานการบัญชีในเรื่อง ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี โดยกิจการต้องรับรู้สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีในกรณีที่จะได้รับประโยชน์ทางภาษีในอนาคต หรือกิจการต้องรับรู้หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีในกรณีที่

จะสูญเสียประโยชน์ทางภาษีในอนาคต ภายใต้สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนหรือหนี้สินไม่หมุนเวียนของงวดปัจจุบัน ซึ่งผลจากการทบทวนวรรณกรรมสามารถนำมาสรุปได้สาระสำคัญของเนื้อหาว่าการเปลี่ยนแปลงวิธีการบันทึกบัญชีภาษีเงินได้ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจะส่งผลกระทบต่อกำไร(ขาดทุน)เบ็ดเสร็จและส่วนของผู้ถือหุ้น (สุทธิ คทวณิช, 2554) ผู้วิจัยจึงเลือกทำการศึกษา 3 รายการ โดยเป็นกำไร(ขาดทุน)เบ็ดเสร็จ และอีก 2 อัตราส่วน ได้แก่ อัตราส่วนกำไรสุทธิที่มีความเกี่ยวข้องกับกำไร(ขาดทุน)เบ็ดเสร็จ โดยตรง และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนของผู้ถือหุ้น โดยตรง เพื่อนำมาศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างที่เกิดขึ้นก่อนและหลังปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณที่มุ่งศึกษาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงวิธีการบันทึกบัญชีภาษีเงินได้จากวิธีภาษีเงินได้ค้างจ่ายมาเป็นวิธีภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีของ 95 หลักทรัพย์ที่อยู่ใน SET100 Index ระหว่างวันที่ 1 มกราคมถึง 30 มิถุนายน 2559

1.5.2 ขอบเขตด้านตัวแปร

การศึกษาในครั้งนี้เลือกทำการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของ 3 รายการ ได้แก่ กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ อัตราส่วนกำไรสุทธิ (NPM) และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (D/E) ระหว่างก่อนและหลังปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ ซึ่งเป็นรายการที่ได้จากงบการเงินรวมที่มีรอบระยะเวลาบัญชี 1 ปีและหมายเหตุประกอบงบการเงินประจำปี 2556 และปี 2557 ของแต่ละหลักทรัพย์ ซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรงจากความแตกต่างชั่วคราวที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงวิธีบันทึกบัญชีภาษีเงินได้ดังกล่าวในเชิงเปรียบเทียบทุกหลักทรัพย์ที่อยู่ใน SET100 Index ระหว่างวันที่ 1 มกราคมถึง 30 มิถุนายน 2559 รวม 95 หลักทรัพย์ที่มีคุณสมบัติตรงตามที่กำหนดไว้

1.5.3 ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษาในครั้งนี้ใช้ระยะเวลาครอบคลุมระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนกรกฎาคม 2559 รวมประมาณ 4 เดือนสอดคล้องกับผังการศึกษาตามหลักสูตรของสถาบัน

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับเชิงพาณิชย์

ทำให้ได้ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับผลกระทบของการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีโดยวิธีภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีต่องบการเงินหลักทรัพย์ใน SET100 Index ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งมีส่วนช่วยสร้างความเข้าใจให้กับผู้ใช้งบการเงินเกี่ยวกับผลการดำเนินงานที่แท้จริงที่อาจถูกบิดเบือนจากการบันทึกบัญชีทางภาษีเงินได้ โดยสามารถนำมาประยุกต์ใช้ประกอบแนวทางการวิเคราะห์ความเสี่ยงและการตัดสินใจในการลงทุนได้

1.6.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับเชิงวิชาการ

ทำให้ได้ข้อมูลจากผลการศึกษาที่สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางการศึกษาต่อยอดหรือการอ้างอิงสำหรับการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิธีภาษีเงินได้ค้างจ่ายและวิธีภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีได้

1.7 นิยามคำศัพท์

วิธีการบันทึกบัญชีภาษีเงินได้ หมายถึง ขั้นตอนการบันทึกบัญชีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้ โดยแบบเดิมเป็นวิธีภาษีเงินได้ค้างจ่ายและแบบใหม่เป็นวิธีภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี (มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่องภาษีเงินได้, 2555)

วิธีภาษีเงินได้ค้างจ่าย หมายถึง วิธีการบันทึกบัญชีภาษีเงินได้แบบเดิม โดยคำนวณจำนวนภาษีเงินได้จากอัตราภาษีเงินได้ของกำไรสุทธิทางภาษีของงวดปัจจุบัน และบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายหรือหนี้สินในกรณีที่ยังไม่ได้ชำระ (สุทธิ คทวนิช, 2554)

วิธีภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชี หมายถึง วิธีการบันทึกบัญชีภาษีเงินได้ที่ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 ที่ช่วยแก้ไขข้อเสียของวิธีภาษีเงินได้ค้างจ่ายจากการไม่ได้รับรู้รายการสินทรัพย์และหนี้สินของภาษีเงินได้ที่เกิดขึ้นแล้วไว้ในงบแสดงฐานะการเงินตามคำนิยามของแม่บทการบัญชี และการปรับให้ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้มีจำนวนสอดคล้องกับภาษีเงินได้ที่คำนวณจากกำไรสุทธิทางบัญชี ซึ่งจะทำการรับรู้และบันทึกภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีเมื่อมีผลแตกต่างชั่วคราวที่ต้องเสียภาษีหรือใช้หักภาษีเกิดขึ้น (สุทธิ คทวนิช, 2554)

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ หมายถึง มาตรฐานการบัญชีที่ปรับให้สอดคล้องกับมาตรฐานรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ โดยกำหนดให้กิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะต้องบันทึกบัญชีเกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีจากการปรับปรุงส่วนแตกต่างที่เกิดจากความไม่สอดคล้องกันระหว่างหลักการทางการเงินบัญชีและหลักเกณฑ์ทางภาษีด้วยการกำหนดให้กิจการต้องรับรู้สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอตัดบัญชี และหนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชีในงบแสดงฐานะทางการเงินเมื่อมีความเป็นไปได้ค่อนข้างชัดเจนว่ากิจการจะได้รับประโยชน์หรือสูญเสียทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้ในอนาคต (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2556) ซึ่งในที่นี้เป็นการศึกษาผลกระทบหรือความแตกต่างของกำไร(ขาดทุน)เบ็ดเสร็จ อัตรากำไรสุทธิ และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นจากการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีดังกล่าว

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมายถึง แหล่งระดมเงินออมระยะยาวเพื่อจัดสรรให้กับผู้ที่ต้องการไปลงทุนที่มีระยะเวลาในการชำระคืนตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป (คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2554) โดยมีธุรกิจการเงินเป็น 1 ใน 8 กลุ่มอุตสาหกรรมที่ระดมเงินทุนจากภายนอกและสร้างผลกำไรมากที่สุดในตลาด ซึ่งส่วนใหญ่มาจากหมวดธุรกิจธนาคารที่มีทั้งหมด 11 หลักทรัพย์ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2559) ซึ่งในที่นี้เลือกศึกษาทุกหลักทรัพย์ที่อยู่ใน SET100 Index ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยระหว่างวันที่ 1 มกราคมถึง 30 มิถุนายน 2559 และปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้มาเป็นกรณีศึกษา รวม 100 หลักทรัพย์ โดยทำการศึกษาข้อมูลทางบัญชีในงบการเงินรายปีของแต่ละหลักทรัพย์ระหว่างปี 2556 ที่เป็นปีที่เริ่มบังคับใช้มาตรฐานการบัญชีดังกล่าวถึงปี 2558 แบบรายปีรวม 3 ปี

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน หมายถึง เครื่องมือวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานเชิงปริมาณที่สำคัญเกี่ยวกับการประเมินหลักทรัพย์เพื่อการลงทุนที่ได้รับความนิยมกันอย่างกว้างขวาง (วิชาญ มีสุขสบาย, 2557: 26) ซึ่งในที่นี้เลือกใช้อัตราส่วนกำไรสุทธิ (NPM) และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (D/E) ร่วมกับกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ ที่มีความเกี่ยวข้องการกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จและส่วนของผู้ถือหุ้นที่จะได้รับผลกระทบโดยตรงจากการใช้วิธีภาษีเงินรอการตัดบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาการเปรียบเทียบอัตราส่วนทางการเงินก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่องภาษีเงินได้ : กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องต่างๆ เพื่อใช้กำหนดแนวทางการศึกษา ซึ่งครอบคลุมรายละเอียดต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีของไทย
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงิน ได้
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีของไทย

2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับแม่บทการบัญชี

แม่บทการบัญชีได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดทำงบการเงินเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะทางการเงิน ผลการดำเนินงาน และการเปลี่ยนแปลงฐานะทางการเงินของกิจการ อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินสำหรับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ โดยต้องคำนึงถึงลักษณะเชิงคุณภาพที่ครอบคลุมถึงความน่าเชื่อถือและความสามารถในการทำความเข้าใจและการเปรียบเทียบกันได้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ซึ่งรายการทางบัญชีแยกประเภทออกได้เป็นสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่าย

นอกจากการใช้แม่บทการบัญชีเป็นเกณฑ์ในการจัดทำและนำเสนองบการเงินแล้ว ยังสามารถใช้แม่บทการบัญชีสนับสนุนความเชื่อมั่นของผู้ใช้งบการเงินที่ได้จัดทำขึ้นภายใต้กรอบและมาตรฐานเดียวกันและใช้เป็นกรอบอ้างอิงในการแก้ปัญหาทางการบัญชีอีกด้วย ทั้งนี้ อาจนำแม่บทการบัญชีมาประยุกต์ใช้ในการจัดทำรายงานทางการเงินที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะได้ในกรณีที่ข้อกำหนดได้เอื้ออำนวย (ประกาศกร ใจชอบงาม, 2553: 8-9)

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายการบัญชี

กิจการต่างๆ ต้องตัดสินใจเลือกใช้นโยบายการบัญชีเพื่อจัดทำบัญชีที่แสดงให้เห็นถึงฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการอย่างแท้จริงตามความเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ ภายใต้กรอบของหลักการบัญชีที่รับรองและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป โดยนโยบายการบัญชีหมายถึงมาตรฐานการบัญชีเฉพาะและวิธีการใช้มาตรฐานการบัญชี กล่าวคือ นโยบายการบัญชีที่ใช้จัดทำงบการเงินต้องให้เป็นไปตามทุกข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชีและการตีความทุกประเด็นของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชี (เมธากุล เกียรติกระจายและศิลาประพร ศรีจันทร์เพชร, 2547: 61; สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย, 2544)

2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี

มาตรฐานการบัญชีเป็นหลักการบัญชีที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไป ซึ่งแสดงถึงกฎเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติทางการบัญชีที่ได้มีการศึกษาและพัฒนาภายใต้สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และกฎหมายของแต่ละประเทศอย่างเหมาะสมและมีเหตุผลจนเกิดการยอมรับเพื่อนำมาใช้เป็นหลักในการปฏิบัติทางบัญชีให้เป็นไปในทางเดียวกันภายในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยเฉพาะ โดยอาจมีการพัฒนาให้เกิดความเหมาะสมภายใต้สภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป (อรชร โพธิ์สุข, 2546)

มาตรฐานการบัญชีถือว่าเป็นส่วนประกอบสำคัญของโครงสร้างพื้นฐานในระบบเศรษฐกิจและเป็นรากฐานของระบบการเงิน ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเสถียรภาพและความมั่นคงของประเทศ เนื่องจากนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศมีความต้องการข้อมูลที่ต้องเชื่อถือได้ตามมาตรฐานการบัญชีไว้ใช้ประโยชน์เพื่อการตัดสินใจลงทุน (นริญจ์ พุ่มศิริ, 2554: 1) มาตรฐานการบัญชีจึงเป็นแนวทางที่นักบัญชีต้องยึดถือไว้เป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อรับรู้ วัตถุประสงค์ และแสดงรายการและเหตุการณ์ทางบัญชีในงบการเงินเพื่อจบบันทึกข้อมูลอย่างมีหลักเกณฑ์ทำให้ข้อมูลทางการบัญชีมีคุณภาพและน่าเชื่อถือ ซึ่งสามารถสะท้อนถึงฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานได้อย่างแท้จริงก่อให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ (ศศิวิมล ศรีเจริญจิตร, 2547: 2-9 – 2-10) โดยสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ในฐานะผู้กำหนดมาตรฐานการบัญชีของประเทศได้เร่งปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีไทยเพื่อยกระดับมาตรฐานการบัญชีไทยให้ทัดเทียมมาตรฐานการบัญชีสากลสอดคล้องกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการลงทุนแบบไร้พรมแดน (เนตรเจลิยว สิริกวินวิทย์,

2555: 1) ทั้งนี้ ข้อมูลทางการบัญชีได้มาจากกระบวนการทางการบัญชีที่มีศิลปะในการทำงานเกี่ยวกับรายการ เหตุการณ์ และข้อมูลทางเศรษฐกิจการเงิน ซึ่งสามารถจัดบันทึกไว้ในรูปของเงินตรา (চারী হিরীড়সমী এবং কমে, 2547: 9-10) กล่าวคือ ข้อมูลทางการบัญชีเป็นผลลัพธ์จากกระบวนการทางการบัญชีที่จัดทำไว้อย่างเป็นระบบเพื่อแสดงผลการดำเนินงานและสถานะทางการเงินของธุรกิจที่อยู่ในรูปแบบของตัวเลข ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้ทั้งภายในและภายนอกกิจการ (মতনসয় সূত্রপন্থ, 2546: 313; বন্থন্থপ স্রেসন্থস্টকগ, 2543: 9)

ข้อมูลทางการบัญชีแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ประกอบด้วย การบัญชีการเงินที่เป็นการจัดบันทึกสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงานของกิจการตามมาตรฐานการบัญชีภายใต้หลักการบัญชีเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปเพื่อนำเสนอข้อมูลทางการเงินให้กับบุคคลทั้งภายในและภายนอกกิจการ และการบัญชีบริหารหรือการบัญชีเพื่อการจัดการที่มีรูปแบบในการให้ข้อมูลแก่ผู้บริหารระดับต่างๆ เพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผน ควบคุม และตัดสินใจในการดำเนินงานของกิจการ โดยบัญชีบริหารไม่มีรูปแบบที่แน่นอนแต่มีความยืดหยุ่นตามความต้องการของผู้บริหารมากกว่าการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีหรือหลักการบัญชีที่ยอมรับกัน (মেসসন্থী সূত্র, 2550: 1-3; ট্রেসন্থক স্বেসন্থক, 2548: 5) ทั้งนี้ ผู้ใช้ข้อมูลทางการบัญชีสามารถจำแนกออกได้เป็น 2 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มผู้ภายใน ได้แก่ เจ้าของกิจการ ผู้บริหาร และพนักงานหรือลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง และกลุ่มผู้ภายนอก ได้แก่ นักลงทุน เจ้าหนี้หรือแหล่งเงินกู้ต่างๆ ซัพพลายเออร์ ลูกค้า คู่แข่งขัน รัฐบาลหรือหน่วยงานราชการ และบุคคลทั่วไปที่นำข้อมูลทางการบัญชีไปทำการศึกษาหรืออ้างอิง (নরন্থন স্বেসন্থন, 2551) อ้างถึงในศรลঙ্กษณ์ แซ่ฮุ่น, 2552: 44-45)

2.1.4 แนวคิดเกี่ยวกับงบการเงิน

งบการเงินเป็นรายงานทางการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อวัดผลการดำเนินงานของกิจการในช่วงระยะเวลาหนึ่งที่ผ่านมาและนำเสนอต่อผู้ใช้งบการเงินทั้งภายในและภายนอกกิจการจากแม่บทการบัญชี ประกอบด้วย งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด งบแสดงการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงิน และหมายเหตุประกอบงบการเงินหรืองบประกอบและคำอธิบายต่างๆ ที่ช่วยทำให้งบการเงินมีความสมบูรณ์มากขึ้น (চারন্থী সন্থসূত্র, 2544: 25; নন্থন্থ হেন্থ সূত্রসয়সন্থ এবং কমে, 2543: 2-2; সয়ম সন্থসেন্থ และ নরন্থ মেসন্থসয়, 2540: 2-1)

ข้อมูลทางบัญชีในงบการเงินมีความสำคัญในการรายงานฐานะทางการเงิน ผลการดำเนินงาน และการเปลี่ยนแปลงฐานะทางการเงินของกิจการ ซึ่งเป็นข้อมูลที่น่าเชื่อถือและมีประโยชน์ต่อหลายฝ่าย ได้แก่ นักลงทุน นักวิเคราะห์ ผู้บริหาร เจ้าหนี้ ผู้สอบบัญชี และรัฐบาล เป็นต้น โดยรัฐบาลใช้ประโยชน์ในการคำนวณภาษีเพื่อเรียกเก็บเป็นรายได้สำหรับรักษาเสถียรภาพและกระตุ้นทางเศรษฐกิจโดยกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการคำนวณภาษีไว้โดยละเอียด ชัดเจน และเป็นธรรมในการเสียภาษี (วิเศษฐ์ โรจนสุกาญจน, 2555: 7-12)

ถึงแม้ข้อมูลในงบการเงินอาจไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งบการเงินได้ทุกกลุ่ม แต่ข้อมูลในงบการเงินที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักลงทุนได้ โดยปกติจะสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้ใช้งบการเงินอื่นได้เช่นเดียวกัน ซึ่งในการจัดทำบัญชีและรายงานทางการเงินมีกฎเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานเดียวกันเพื่อทำให้งบการเงินมีลักษณะเชิงคุณภาพ ซึ่งสามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้กับงบการเงินงวดต่างๆ ของกิจการและงบการเงินในงวดเดียวกันของกิจการอื่นๆ โดยเนื้อหาของงบบัญชีไทยและมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศมีสาระสำคัญไม่แตกต่างกันเว้นแต่มีการเปลี่ยนแปลงในบางรายการ (ประภากร ใจชอบงาม, 2553: 1, 9) ทั้งนี้ การพัฒนามาตรฐานการบัญชีของไทยให้ทัดเทียมกับมาตรฐานสากลจะมีส่วนช่วยส่งเสริมทำให้งบการเงินของบริษัทต่างๆ สามารถสะท้อนถึงฐานะทางการเงินที่แท้จริงและส่งสัญญาณเตือนภัยให้กับนักลงทุนเพื่อป้องกันการเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจของประเทศลงได้ (ศราวุธท เรืองสุวรรณ, 2551: 8)

สรุปได้ว่างบการเงินงบการเงินใช้แสดงข้อมูลเกี่ยวกับฐานะทางการเงิน ผลการดำเนินงาน และการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินของกิจการ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินทั้งกับผู้บริหารหรือเจ้าของกิจการเพื่อใช้ในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ และกับเจ้าหนี้ ผู้ถือหุ้น บริษัทคู่ค้า ลูกค้า บุคคลอื่นที่สนใจในกิจการ โดยเฉพาะนักลงทุนภายนอกสำหรับเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และรัฐบาลที่ใช้ในการคำนวณภาษีที่จะเรียกเก็บอีกด้วย งบการเงินจึงต้องมีลักษณะเชิงคุณภาพจากการจัดทำบัญชีและรายงานทางการเงินที่มีมาตรฐานตามแม่บทการบัญชีเพื่อให้สามารถสะท้อนถึงฐานะทางการเงินที่แท้จริงของบริษัทและเป็นประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอย่างแท้จริงกับผู้ใช้งบการเงินทุกฝ่าย

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้

2.2.1 ความเป็นมา

สภาวิชาชีพบัญชีได้ออกประกาศมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2553 และให้มีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม 2556 ให้สอดคล้องกับมาตรฐานรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งกำหนดให้กิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะต้องบันทึกบัญชีเกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี (Deferred Tax) โดยเป็นบัญชีที่ใช้ปรับปรุงส่วนแตกต่างที่เกิดจากความไม่สอดคล้องกันระหว่างหลักการทางการบัญชีและหลักเกณฑ์ทางภาษีจากการกำหนดให้กิจการต้องรับรู้สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอตัดบัญชี และหนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชีในงบแสดงฐานะทางการเงินเมื่อมีความเป็นไปได้ก่อนข้างชัดเจนว่ากิจการจะได้รับประโยชน์หรือสูญเสียทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้ในอนาคต (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2556)

ในปีแรกของการเริ่มปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ส่งผลกระทบต่อกิจการ เนื่องจากการประมาณการค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่ไม่อนุญาตให้กำหนดเป็นค่าใช้จ่ายตามหลักเกณฑ์ทางภาษี ส่งผลทำให้เกิดการบันทึกส่วนแตกต่างไว้เป็นรายการสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอตัดบัญชีและทำให้กำไรสะสมเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ มี 139 บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีเรื่องภาษีเงินได้ในช่วงระหว่างปี 2539-2549 ก่อนกำหนดบังคับใช้ในปี 2556 ผลการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีจากวิธีเจ้าหนี้ภาษีเงินได้มาเป็นวิธีภาษีเงินได้รอตัดบัญชี พบว่า มี 49 บริษัทที่ผลกำไรเพิ่มขึ้นหรือขาดทุนลดลง และมีเพียง 3 บริษัทที่มีผลกำไร ลดลงหรือขาดทุนเพิ่มขึ้น ในขณะที่มี 23 บริษัทที่มีผลการดำเนินงานไม่เปลี่ยนแปลง (วรศักดิ์ ทูมมานนท์, 2550)

2.2.2 ความรู้ทั่วไป

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดวิธีการปฏิบัติทางบัญชีสำหรับภาษีเงินได้จากการรับรู้ผลกระทบทางภาษีทั้งในงวดปัจจุบันและอนาคต ได้แก่ รายการการได้รับประโยชน์ในอนาคตจากมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ และการจ่ายชำระในอนาคตจากมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินที่รับรู้ในงบแสดงฐานะทางการเงินของกิจการและรายการและเหตุการณ์อื่นของงวดปัจจุบันที่รับรู้ในงบการเงินของกิจการ โดยหลักการพื้นฐานในการรับรู้สินทรัพย์และหนี้สินมาจากการที่กิจการต้องคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากมูลค่าตามบัญชีของ

สินทรัพย์หรือจะต้องจ่ายชำระมูลค่าตามบัญชีของหนี้สิน เมื่อมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ชัดว่าการได้รับประโยชน์จากมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์หรือการชำระหนี้สินดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อทำให้กิจการต้องชำระภาษีเพิ่มขึ้นหรือลดลงในอนาคต เมื่อเปรียบเทียบกับกรณีที่รายการนั้นไม่ก่อให้เกิดผลกระทบทางภาษี กิจการต้องบันทึกหนี้สินภาษีเงินได้หรือตัดบัญชีหรือสินทรัพย์ภาษีเงินได้หรือตัดบัญชีโดยมีข้อยกเว้นบางประการ ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชีได้กำหนดให้กิจการต้องบันทึกผลกระทบทางภาษีของรายการและเหตุการณ์อื่นในลักษณะเดียวกันกับที่บันทึกรายการและเหตุการณ์อื่นนั้น ได้แก่ กิจการต้องรับรู้ผลกระทบทางภาษีที่เกี่ยวข้องในกำไรหรือขาดทุนในกรณีที่รับรู้รายการและเหตุการณ์อื่นในกำไรหรือขาดทุน สำหรับรายการที่รับรู้ตรงไปยังส่วนของผู้ถือหุ้นก็ต้องบันทึกภาษีที่เกี่ยวข้องกับรายการนั้นในส่วนของผู้ถือหุ้นโดยตรง นอกจากนี้ ยังได้กำหนดการรับรู้สินทรัพย์ภาษีเงินได้หรือตัดบัญชีที่เกิดจากผลขาดทุนทางภาษีที่ยังไม่ได้ใช้หรือเครดิตภาษีที่ยังไม่ได้ใช้ การแสดงรายการภาษีเงินได้ในงบการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้ (วิภาวรรณ ปานกลิ่นพุด, 2556: 13-14; สุวัฒน์ มณีกนกสกุล, 2553: 1-2)

2.2.3 แนวคิดเกี่ยวกับภาษีเงินได้หรือตัดบัญชี

หลักการบัญชีสอดคล้องกับแม่บทการบัญชีและมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งใช้ข้อสมมติตามเกณฑ์คงค้างและการดำเนินงานต่อเนื่อง โดยพิจารณาถึงลักษณะเชิงคุณภาพของงบการเงินในด้านความเข้าใจได้ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเชื่อถือได้ และการเปรียบเทียบกันได้ แต่ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ทางภาษีตามประมวลรัษฎากร ทำให้เกิดผลแตกต่างถาวร ผลแตกต่างชั่วคราว และผลขาดทุนสุทธิทางภาษียกไปและยกมา ซึ่งทำให้งบแสดงฐานะทางการเงินไม่สะท้อนสินทรัพย์หรือหนี้สินได้อย่างถูกต้องและครบถ้วนตามแม่บทการบัญชี (วิเศษฐ์ โรจนสุกาญจน, 2555: 7-13)

ภาษีเงินได้หรือตัดบัญชีเกิดจากผลแตกต่างจากการบันทึกบัญชีระหว่างตามหลักการทางการบัญชีและหลักเกณฑ์ทางภาษี ซึ่งส่งผลทำให้เกิดความแตกต่างกันของกำไรเบ็ดเสร็จที่ใช้คำนวณภาษี การบันทึกภาษีเงินได้หรือตัดบัญชีจึงเป็นการบันทึกผลแตกต่างชั่วคราวระหว่างราคาตามบัญชีกับฐานภาษีของสินทรัพย์หรือหนี้สินเพื่อลดการบิดเบือนของข้อมูลที่เกิดจากผลแตกต่างดังกล่าว โดยต้องรับรู้เป็นสินทรัพย์ภาษีเงินได้ ซึ่งจะนำมาใช้ประโยชน์ในงวดอนาคตในกรณีที่ภาษี

ที่ชำระมากกว่าภาษีที่ต้องชำระ ในขณะที่ภาษีที่ยังไม่ได้ชำระงวดปัจจุบันต้องรับรู้เป็นหนี้สินภาษีเงินได้ ซึ่งจะนำไปชำระในงวดอนาคต (ถัดดา คำวงศ์, 2557: 6-7)

ผลแตกต่างจำแนกออกได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

2.2.3.1 ผลแตกต่างถาวร (Permanent Difference)

ผลแตกต่างถาวรเป็นผลแตกต่างที่ไม่ได้เกิดจากการรับรู้ในงวดที่แตกต่างกันระหว่างหลักการทางการบัญชีและหลักเกณฑ์ทางภาษี โดยหลักการบัญชีต้องรับรู้รายการดังกล่าวในการคำนวณกำไรทางบัญชี แต่รายการดังกล่าวไม่ต้องนำมารับรู้เพื่อคำนวณกำไรทางบัญชีไม่ว่าในงวดบัญชีใดก็ตามในหลักเกณฑ์ทางภาษี ได้แก่ ค่ารับรองและค่าเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มภาษีอากรที่เป็นค่าปรับทางอาญาเฉพาะตามประมวลรัษฎากร ซึ่งต้องบันทึกเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรทางบัญชี แต่ไม่สามารถนำมาคำนวณเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรทางภาษี โดยไม่มีการรับรู้ผลแตกต่างดังกล่าวนี้เป็นสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอตัดบัญชีในรายงานฐานะการเงิน เนื่องจากไม่สามารถนำผลแตกต่างดังกล่าวนี้กลับมาใช้ประโยชน์ในอนาคตได้ (วิเศษฐ์ โรจนสุกาญจน 2555: 7-14)

2.2.3.2 ผลแตกต่างชั่วคราว (Temporary Difference)

ผลแตกต่างชั่วคราวเป็นผลแตกต่างที่เกิดจากการรับรู้รายได้หรือค่าใช้จ่ายตามหลักการทางการบัญชีและหลักเกณฑ์ทางภาษีต่างงวดบัญชีกัน ทั้งที่เป็นงวดก่อนหน้าหรือหลังจากนั้น (วิเศษฐ์ โรจนสุกาญจน 2555: 7-14) โดยผลแตกต่างชั่วคราวเกิดได้จากบริษัทย่อย บริษัทร่วมหรือการร่วมค้าไม่ได้จัดสรรกำไรทั้งหมดให้แก่บริษัทใหญ่หรือผู้ลงทุน การตีราคาสินทรัพย์ใหม่แต่ไม่มีรายการปรับปรุงทางภาษี สินทรัพย์หรือหนี้สินที่ได้มาจากการรวมธุรกิจได้รับรู้ตามมูลค่ายุติธรรมตามการประกาศใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุงในปี 2552) เรื่องการรวมธุรกิจ แต่ไม่มีรายการปรับปรุงทางภาษี และการวัดมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินที่ไม่เป็นตัวเงินโดยใช้สกุลเงินตามที่ใช้ในการดำเนินงาน แต่กำไรหรือขาดทุนทางภาษี ตลอดจนฐานภาษีของสินทรัพย์และหนี้สินที่ไม่เป็นตัวเงินใช้สกุลเงินที่แตกต่างกัน การปรับมูลค่าสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ไม่เป็นตัวเงินภายใต้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29 เรื่อง การรายงานทางการเงิน ในสภาพเศรษฐกิจที่มีสถานะเงินเฟ้อรุนแรง และการรับรู้เมื่อแรกเริ่มของมูลค่าตามบัญชีสินทรัพย์หรือหนี้สินและฐานภาษีแตกต่างกัน (วิภาวรรณ ปานกลิ่นพุด, 2556: 13)

ภาษีที่ได้ชำระไปแล้วในงวดปัจจุบันและงวดที่ผ่านมามากกว่าภาษีที่ต้องชำระสำหรับงวดนั้นๆ ให้รับรู้ส่วนเกินนั้นเป็นสินทรัพย์ แต่ภาษีเงินได้ของงวดปัจจุบันสำหรับงวดปัจจุบันและงวดที่ผ่านมาที่ยังไม่ได้จ่ายชำระต้องรับรู้เป็นหนี้สิน การรับรู้ผลแตกต่างชั่วคราวจึงสามารถพิจารณาได้ทั้งด้านสินทรัพย์และหนี้สินจากการเปรียบเทียบมูลค่าตามบัญชี (BV) กับฐานภาษี (TB) ซึ่งในที่นี้ขอนำเสนอเฉพาะรายการด้านสินทรัพย์เพื่อรับรู้ผลแตกต่างชั่วคราวที่เป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี ดังนี้

การรับรู้ผลแตกต่างชั่วคราวเป็นสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี เมื่อสินทรัพย์มีมูลค่าตามบัญชีน้อยกว่าฐานภาษี ($BV < TB$) โดยบันทึกรายการเป็นค่าใช้จ่ายหรือรายได้ภาษีเงินได้รอตัดบัญชีในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ได้แก่

1. ผลแตกต่างชั่วคราวจากการขาดทุนเนื่องจากการด้อยค่าของหลักทรัพย์(ตราสารหนี้)ที่ถือจนครบกำหนด

หลักการทางการบัญชี: ต้องบันทึกรายการขาดทุนในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จทันที

หลักเกณฑ์ทางภาษี: ไม่สามารถรับรู้เป็นรายจ่ายได้

2. ผลแตกต่างชั่วคราวจากการขาดทุนเนื่องจากการด้อยค่าของเงินลงทุนทั่วไปที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

หลักการทางการบัญชี: ต้องบันทึกรายการเงินลงทุนทั่วไปลงในงบแสดงฐานะการเงินด้วยราคาทุน สำหรับรายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ ต้องรับรู้ผลขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ที่ไม่มีการตีราคาใหม่ ในกรณีที่สินทรัพย์เคยตีราคาต้องนำผลขาดทุนจากการด้อยค่านั้น ไปบันทึกในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นภายใต้ขอบเขตที่ผลขาดทุนจากการด้อยค่านั้นไม่เกินส่วนเกินทุนที่เคยบันทึกไว้สำหรับสินทรัพย์รายการเดียวกัน

หลักเกณฑ์ทางภาษี: เงินลงทุนทั่วไปไม่เข้าลักษณะสินค้าคงเหลือ และการตีราคาต่ำลงเนื่องจากการด้อยค่าไม่สามารถรับรู้เป็นรายจ่ายได้ แต่สามารถบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีได้เมื่อมีการขายสินทรัพย์นั้นออกไปจริง

3. ผลแตกต่างชั่วคราวจากการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ

หลักการทางการบัญชี: ประมาณการจำนวนหนี้สงสัยจะสูญสำหรับลูกหนี้ที่คาดว่าจะเรียกเก็บไม่ได้ภายในรอบระยะเวลาบัญชีเพื่อตั้งเป็นบัญชีค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญและนำไปลดมูลค่าของลูกหนี้ในการแสดงมูลค่าสุทธิของลูกหนี้ตามจำนวนที่คาดว่าจะเรียกเก็บได้ เมื่อนำจำนวนหนี้สงสัยจะสูญที่ประมาณการมาเปรียบเทียบกับค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญที่มีอยู่แล้ว โดยต้องเพิ่มให้เท่ากับจำนวนที่ประมาณการได้โดยถือให้เป็นหนี้สงสัยจะสูญ ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายแสดงในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จของงวดบัญชีนั้นทันที

หลักเกณฑ์ทางภาษี: ไม่สามารถรับรู้สำรองหนี้สูญเป็นรายจ่ายได้ ยกเว้นกิจการธนาคาร โดยสามารถบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายได้เมื่อเป็นหนี้จากการประกอบกิจการที่ไม่ขาดอายุความ โดยมีหลักฐานที่สามารถฟ้องร้องได้และกิจการได้ติดตามให้ชำระหนี้ตามสมควรหรือทำการฟ้องร้องจนถึงที่สุดแล้วจนแน่ใจได้ว่าหนี้จะสูญ

4. ผลแตกต่างชั่วคราวจากการปรับลดราคาสินค้า

หลักการทางการบัญชี: ต้องวัดมูลค่าสินค้าคงเหลือด้วยราคาทุนหรือมูลค่าสุทธิที่จะได้รับตามมูลค่าที่ต่ำกว่า มูลค่าสินค้าคงเหลือที่ลดลงเป็นผลมาจากการปรับมูลค่าให้เท่ากับมูลค่าสุทธิที่จะได้รับและผลขาดทุนทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับสินค้าคงเหลือต้องบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในงวดที่ปรับลดมูลค่าสินค้าให้ลดลงหรือมีผลขาดทุน

หลักเกณฑ์ทางภาษี: จำนวนราคาสินค้าคงเหลือในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีตามราคาทุนหรือราคาตลาดแล้วแต่อย่างใดจะน้อยกว่า และกำหนดให้เป็นราคาสินค้าคงเหลือยกมาสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีใหม่ด้วยการสำรองสินค้าคงเหลือล้ำสมัยเข้าลักษณะของเงินสำรอง ซึ่งไม่สามารถรับรู้ผลขาดทุนเป็นรายจ่ายได้ ยกเว้นต้องทำลายตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ป.79/2541 ก่อน

5. ผลแตกต่างชั่วคราวจากการบันทึกสินทรัพย์ที่มีจำนวนเงินขั้นต่ำเป็นค่าใช้จ่าย

หลักการทางการบัญชี: บันทึกสินทรัพย์จำนวนที่ต่ำกว่า 10,000 บาท เป็นค่าใช้จ่ายได้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่ขึ้นอยู่กับลักษณะและความมีสาระสำคัญของข้อมูลนั้นที่ไม่มีผลกระทบต่อตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงิน โดยความมีสาระสำคัญขึ้นอยู่กับขนาดของรายการหรือขนาดของความผิดพลาดที่เกิดขึ้นภายใต้สภาพการณ์เฉพาะที่ต้องพิจารณาเป็นกรณีตามแม่บทการบัญชี

หลักเกณฑ์ทางภาษี: ไม่ได้กำหนดจำนวนเงินขั้นต่ำสำหรับการซื้อสินทรัพย์ที่สามารถหักเป็นรายจ่ายได้ทั้งจำนวนในรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้มาตามบทบัญญัติในประมวลรัษฎากร สำหรับสินทรัพย์มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 ปีต้องรับรู้เป็นรายจ่ายฝ่ายทุน

6. ผลแตกต่างชั่วคราวจากการตัดค่าเสื่อมราคาจำนวนที่สูงกว่าหลักเกณฑ์ทางภาษี

หลักการทางการบัญชี: คิดค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์อย่างมีระบบตลอดอายุการใช้งานของสินทรัพย์ โดยเฉพาะสินทรัพย์ที่มีอายุการใช้งานสั้นจะทำให้อัตราค่าเสื่อมราคายิ่งสูงกว่าอัตราที่ประมวลรัษฎากรกำหนดไว้

หลักเกณฑ์ทางภาษี: หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์หักได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 145) โดยไม่สามารถบันทึกส่วนเกินที่สูงกว่าเป็นค่าใช้จ่ายในงวดนั้นได้ แต่สามารถนำไปหักเป็นรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีอนาคตได้แทน

7. ผลแตกต่างชั่วคราวจากการตั้งประมาณการหนี้สิน

หลักการทางการบัญชี: สามารถตั้งประมาณการหนี้สินที่จะทำให้เกิดการสูญเสียทรัพย์สินที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจเพื่อจ่ายชำระภาระผูกพันโดยรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จได้

หลักเกณฑ์ทางภาษี: ไม่สามารถตั้งประมาณการหนี้สินหรือรายการสำรองต่างๆ ที่ไม่มีการจ่ายจริงได้

การรับรู้ผลแตกต่างชั่วคราวเป็นสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี เมื่อสินทรัพย์มีมูลค่าตามบัญชีน้อยกว่าฐานภาษี (BV < TB) โดยบันทึกรายการเป็นค่าใช้จ่ายหรือรายได้ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชีในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นหรือส่วนของเจ้าของ ได้แก่

1. ผลแตกต่างชั่วคราวจากการขาดทุนจากการตีราคาของหลักทรัพย์(ตราสารทุนและตราสารหนี้)เพื่อขาย

หลักการทางการบัญชี: รับรู้มูลค่าที่เปลี่ยนแปลงไปของหลักทรัพย์เพื่อขายที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงินด้วยมูลค่ายุติธรรมโดยแยกรายการไว้ต่างหากในส่วนของผู้ขายจนกว่ากิจการสามารถจำหน่ายเงินลงทุนนั้นได้จึงบันทึกมูลค่าที่เปลี่ยนแปลงดังกล่าวไว้ในงบกำไรขาดทุน

หลักเกณฑ์ทางภาษี: ไม่สามารถรับรู้เป็นรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางภาษีจากกำไรหรือขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการปรับมูลค่าของหลักทรัพย์ประเภทตราสารทุนเพื่อขายได้

2. ผลแตกต่างชั่วคราวจากการขาดทุนเนื่องจากการด้อยค่าของที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ในกรณีที่มีการตีราคา

หลักการทางการบัญชี: ต้องรับรู้มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้นจากการตีราคาใหม่ไปยังกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและรับรู้จำนวนสะสมของส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ไปยังส่วนของเจ้าของ หากกิจการเคยตีราคาสินทรัพย์เพิ่มกิจการต้องนำผลขาดทุนจากการด้อยค่านั้นไปบันทึกในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นได้ภายใต้ขอบเขตที่ผลขาดทุนจากการด้อยค่านั้นไม่เกินส่วนเกินทุนที่เคยบันทึกไว้สำหรับสินทรัพย์รายการเดียวกัน

หลักเกณฑ์ทางภาษี: ไม่สามารถรับรู้การขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ที่มีการตีราคาใหม่เป็นรายจ่ายได้

การรับรู้ผลแตกต่างชั่วคราวเป็นหนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชี เมื่อสินทรัพย์มีมูลค่าตามบัญชีน้อยกว่าฐานภาษี (BV > TB) โดยบันทึกรายการเป็นค่าใช้จ่ายหรือรายได้ภาษีเงินได้รอตัดบัญชีในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ได้แก่

1. ผลแตกต่างชั่วคราวจากกำไรเนื่องจากการตีราคาของหลักทรัพย์ (ตราสารทุนและตราสารหนี้) เพื่อค่า

หลักการทางการบัญชี: ต้องบันทึกการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าหลักทรัพย์เพื่อค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมเป็นรายการกำไรหรือขาดทุนสุทธิในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จทันทีในงวดนั้น

หลักเกณฑ์ทางภาษี: ต้องคำนวณมูลค่าของหลักทรัพย์เพื่อค่า(ตราสารทุน/ตราสารหนี้) เป็นสินค้าคงเหลือตามราคาทุนหรือราคาตลาดแล้วแต่อย่างใดต่ำกว่าเมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีตามหลักการทางการบัญชี แต่ไม่สามารถนำมารวมเพื่อคำนวณกำไรสุทธิได้

2. ผลแตกต่างชั่วคราวจากการตัดส่วนลดตราสารหนี้ที่จะถึงจนครบกำหนด

หลักการทางการบัญชี: ต้องแสดงฐานะการเงินของตราสารหนี้ที่จะถึงจนครบกำหนดด้วยราคาทุน และตัดจำหน่ายส่วนลดหรือส่วนเกินโดยนำไปบวกหรือหักจากราคาตามบัญชีของตราสารนั้นเป็นรายได้ในรูปของดอกเบี้ย ซึ่งราคาตามบัญชีที่เหลืออยู่ของเงินลงทุนถือเป็นต้นทุนของเงินลงทุนในขณะนั้น

หลักเกณฑ์ทางภาษี: นำส่วนลดที่ต่ำกว่ามูลค่าตัดจำหน่ายของตราสารหนี้มาเป็นรายได้ในรูปของดอกเบี้ยรับ แต่ยังไม่มียกเว้นหลักเกณฑ์ทางภาษีสำหรับส่วนเกินของตราสารหนี้

3. ผลแตกต่างชั่วคราวจากสัญญาเช่าการเงิน

หลักการทางการบัญชี: ต้องรับรู้สัญญาเช่าทางการเงินเป็นสินทรัพย์และหนี้สินในงบแสดงฐานะการเงินตั้งแต่วันที่สัญญาเช่าเริ่มมีผล

หลักเกณฑ์ทางภาษี: บันทึกค่าเช่าเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ ยกเว้นสัญญาเช่าซื้อที่เข้าลักษณะการซื้อทรัพย์สิน

4. ผลแตกต่างชั่วคราวจากการบันทึกรายจ่ายในการรื้อถอนที่เป็นต้นทุนของสินทรัพย์

หลักการทางการบัญชี: ให้นับต้นทุนที่ประมาณการไว้ในเบื้องต้นเพื่อการซื้อ การขนย้าย และการบูรณะสถานที่ตั้งของสินทรัพย์ที่ได้มาหรือเป็นผลมาจากการใช้สินทรัพย์นั้น เป็นราคาทุนของสินทรัพย์

หลักเกณฑ์ทางภาษี: ไม่สามารถนำค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่คำนวณได้จากการประมาณการต้นทุนเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ

การรับรู้ผลแตกต่างชั่วคราวเป็นหนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชี เมื่อสินทรัพย์มีมูลค่าตามบัญชีน้อยกว่าฐานภาษี (BV > TB) โดยบันทึกการเป็นค่าใช้จ่ายหรือรายได้ภาษีเงินได้รอตัดบัญชีในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นหรือส่วนของเจ้าของ ได้แก่

1. ผลแตกต่างชั่วคราวจากกำไรจากการจากการตีราคาของหลักทรัพย์(ตราสารทุนและตราสารหนี้)เพื่อขาย

หลักการทางการบัญชี: ต้องรับรู้มูลค่าที่เปลี่ยนแปลงไปของหลักทรัพย์เพื่อขายที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงินด้วยมูลค่ายุติธรรมเป็นรายการแยกต่างหากในส่วนของเจ้าของ จนถึงการจำหน่ายเงินลงทุนนั้นจึงสามารถบันทึกมูลค่าที่เปลี่ยนแปลงดังกล่าวในงบกำไรขาดทุนได้

หลักเกณฑ์ทางภาษี: ไม่สามารถนำราคาที่ตีเพิ่มขึ้นของหลักทรัพย์เพื่อขายมารวมในการคำนวณกำไรสุทธิ

2. ผลแตกต่างชั่วคราวจากกำไรเนื่องจากการตีราคาเพิ่มขึ้นของที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

หลักการทางการบัญชี: หากการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ทำให้มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์นั้นเพิ่มขึ้น กิจการต้องรับรู้มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้นจากการตีราคาใหม่ไปยังกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ไปยังส่วนของผู้ถือหุ้น

หลักเกณฑ์ทางภาษี: ไม่สามารถนำราคาที่ตีราคาเพิ่มขึ้นมารวมในการคำนวณกำไรสุทธิได้ (สุธี คทวนิช, 2555; จาริยา ไชยา, 2557)

ผลแตกต่างชั่วคราวยังสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. ผลแตกต่างชั่วคราวที่ต้องเสียภาษี

เป็นผลแตกต่างที่นำมารวมคำนวณกับกำไรหรือขาดทุนทางภาษีในงวดอนาคตเมื่อกิจการได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์หรือจ่ายชำระหนี้สินตามราคาตามบัญชี

ยกตัวอย่างเช่นกิจการมีอุปกรณ์ราคาทุนซื้อมา 100,000 บาท ราคาตามบัญชี 90,000 บาท ค่าเสื่อมราคาสะสม 20,000 บาท อัตราภาษีร้อยละ 30

ราคาสินทรัพย์ตามบัญชี = 90,000 บาท ฐานภาษี = 80,000 บาท (100,000 - 20,000) BV > TB 10,000 บาท เป็นค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีและหนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชี 3,000 บาท (10,000 x 0.3) ซึ่งเป็นจำนวนภาษีเงินได้ที่กิจการต้องจ่ายในงวดอนาคต

2. ผลแตกต่างชั่วคราวที่ต้องใช้หักภาษี

เป็นผลแตกต่างที่นำมาใช้หักภาษีกับกำไรหรือขาดทุนทางภาษีในงวดอนาคตเมื่อกิจการได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์หรือจ่ายชำระหนี้สินตามราคาตามบัญชี

ยกตัวอย่างเช่นกิจการมีประมาณการหนี้สินจากผลประโยชน์พนักงาน 1,000,000 บาท

มูลค่าหนี้สินตามบัญชี = 1,000,000 บาท ฐานภาษี = 0 บาท BV > TB 1,000,000 บาท เป็นรายได้ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีและสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอตัดบัญชี 300,000 บาท (1,000,000 x 0.3) (วิภาวรรณ ปานกลิ่นพุด, 2556: 18)

2.2.4 แนวคิดเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติต่อวิธีภาษีเงินได้รอตัดบัญชี

สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี หมายถึง จำนวนภาษีเงินได้ที่กิจการสามารถขอคืนได้ในอนาคต ซึ่งเกิดจากผลแตกต่างชั่วคราวที่ใช้หักภาษีและขาดทุนภาษีที่ยังไม่ได้ใช้ยกไป

ตารางที่ 1 แสดงสรุปการกำหนดผลแตกต่างชั่วคราว

สินทรัพย์		หนี้สิน		ผลแตกต่างชั่วคราว
มูลค่าตามบัญชี (BV)	ฐานภาษี (TB)	มูลค่าตามบัญชี (BV)	ฐานภาษี (TB)	
น้อยกว่า	มากกว่า	มากกว่า	น้อยกว่า	สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี (ใช้หักภาษี)
มากกว่า	น้อยกว่า	น้อยกว่า	มากกว่า	หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี (ใช้เสียภาษี)

ที่มา: สุทธิ คทวณิช, 2554

ตารางที่ 2 แสดงสรุปการบันทึกบัญชีตามผลแตกต่างชั่วคราว

ประเภทของ บัญชี	ประเภท ของงบ การเงิน	เพิ่มขึ้น		ลดลง	
		เดบิต	เครดิต	เดบิต	เครดิต
สินทรัพย์ ภาษีเงินได้รอ การตัดบัญชี	งบกำไร ขาดทุน เบ็ดเสร็จ	สินทรัพย์ภาษี เงินได้รอการ ตัดบัญชี	รายได้ภาษี เงินได้รอการ ตัดบัญชี	ค่าใช้จ่ายภาษี เงินได้รอการ ตัดบัญชี	สินทรัพย์ภาษี เงินได้รอการ ตัดบัญชี
	งบดุล (ส่วนของ เจ้าของ)	สินทรัพย์ภาษี เงินได้รอการ ตัดบัญชี	กำไร (ขาดทุน)ที่ยัง ไม่เกิดขึ้นจริง	กำไร (ขาดทุน)ที่ยัง ไม่เกิดขึ้นจริง	สินทรัพย์ภาษี เงินได้รอการ ตัดบัญชี
	งบกำไร ขาดทุน เบ็ดเสร็จ	ค่าใช้จ่ายภาษี เงินได้รอการ ตัดบัญชี	หนี้สินภาษี เงินได้รอการ ตัดบัญชี	หนี้สินภาษี เงินได้รอการ ตัดบัญชี	รายได้ภาษี เงินได้รอการ ตัดบัญชี
หนี้สินภาษี เงินได้รอการ ตัดบัญชี	งบดุล (ส่วนของ เจ้าของ)	กำไร (ขาดทุน)ที่ยัง ไม่เกิดขึ้นจริง	เงินได้รอการ ตัดบัญชี	หนี้สินภาษี เงินได้รอการ ตัดบัญชี	กำไร (ขาดทุน)ที่ยัง ไม่เกิดขึ้นจริง

ที่มา: สุทธิ คทวณิช, 2554

วิธีภาษีเงินได้รื้อตัดบัญชีโดยการคำนวณจากผลแตกต่างชั่วคราวมีความซับซ้อนจนอาจทำให้เข้าใจได้ยากเกิดความสับสน ผู้วิจัยจึงได้ยกตัวอย่างเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีภาษีเงินได้รื้อการตัดบัญชีโดยเปรียบเทียบกับวิธีภาษีเงินได้ค้างจ่ายจากการตั้งข้อสมมติให้กิจการมีรายได้และค่าใช้จ่ายของปี 2555 และปี 2556 มีจำนวนเท่ากัน และได้ตั้งค่าเพื่อหนี้สงสัยจะสูญ 500 ล้านบาท ในปี 2555 เป็นปีแรก ซึ่งเป็นหนี้สูญจริงในปี 2556 ที่กิจการคาดว่าจะสามารถเก็บหนี้ได้ทั้งหมดและไม่ได้ตั้งค่าเพื่อหนี้สงสัยจะสูญไว้อีกคงข้อมูลทางบัญชีในงบกำไรขาดทุนตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงตัวอย่างงบกำไรขาดทุนเพื่อเปรียบเทียบวิธีภาษีเงินได้ค้างจ่ายกับวิธีภาษีเงินได้รื้อตัดบัญชี (หน่วย: ล้านบาท)

รายการข้อมูลทางบัญชี ในงบกำไรขาดทุน	ปี 2555		ปี 2556	
	วิธีภาษีเงิน ได้ค้างจ่าย	วิธีภาษีเงิน ได้รื้อการ ตัดบัญชี	วิธีภาษีเงิน ได้ค้างจ่าย	วิธีภาษีเงิน ได้รื้อการ ตัดบัญชี
รายได้จากการขาย	50,000	50,000	50,000	50,000
หัก ต้นทุนสินค้าขาย	20,000	20,000	20,000	20,000
กำไรขั้นต้น	30,000	30,000	30,000	30,000
หัก ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	10,000	10,000	10,000	10,000
กำไรก่อนหักหนี้สงสัยจะสูญ	20,000	20,000	20,000	20,000
หัก หนี้สงสัยจะสูญ	500	500	0	0
กำไรก่อนหักภาษี	19,500	19,500	20,000	20,000
หัก ภาษีเงินได้	6,000	5,850	5,850	6,000
กำไรสุทธิ	13,500	13,650	14,150	14,000
อัตราภาษีเงินได้ (ร้อยละ)	30.77	30.00	29.25	30.00

ที่มา: สุธี คทวณิช, 2554

ผลการวิเคราะห์

หลักการทางการบัญชี: ในปี 2555 ยอมรับหนี้สงสัยจะสูญเป็นค่าใช้จ่าย แต่ในปี 2556 ไม่ยอมรับหนี้สูญเป็นค่าใช้จ่าย เนื่องจากการบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในปี 2555 ไว้แล้ว

หลักเกณฑ์ทางภาษี: ในปี 2555 ไม่ยอมรับหนี้สงสัยจะสูญเป็นค่าใช้จ่าย จึงต้องคิดภาษีเงินได้จากกำไรก่อนหักหนี้สงสัยจะสูญสำหรับวิธีภาษีเงินได้ค้างจ่าย [$20,000 \times 0.3 = 6,000$ ได้ อัตราภาษีเงินได้ร้อยละ 30.77] แต่ในปี 2556 ยอมรับหนี้สูญเป็นค่าใช้จ่าย จึงต้องคิดภาษีเงินได้จากกำไรหลังหักหนี้สูญสำหรับวิธีภาษีเงินได้ค้างจ่าย [$19,500 \times 0.3 = 5,850$ ได้ อัตราภาษีเงินได้ ร้อยละ 29.25]

จึงทำให้เกิดผลแตกต่างชั่วคราวจากมูลค่าตามบัญชีของลูกหนี้ น้อยกว่าฐานภาษีถือ ว่าเป็นรายได้ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีในปี 2555 ซึ่งต้องบันทึกเป็นสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัด บัญชีเพื่อรอชดเชยคืนมาในงวดอนาคต [$BV (10,000 - 500) < TB (10,000) = 500 \times 0.3 = 150$] และในปี 2556 ได้ทำการปรับปรุงโดยการตัดบัญชีสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีด้วยค่าใช้จ่าย ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี และไม่มีการค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญไว้อีก จึงไม่เกิดผลแตกต่างชั่วคราว ขึ้น [$BV = TB$] ทั้งนี้ เมื่อใช้วิธีภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีที่คิดภาษีเงินได้จากกำไรก่อนหักภาษีทำ ให้ได้อัตราภาษีเงินได้ตามจริงเหมือนกัน ณ ร้อยละ 30 โดยการบันทึกรายการข้อมูลทางบัญชีจะ เป็นไปตามรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 2.4-2.5 (สุทธิ คทวณิช, 2554)

ตารางที่ 4 แสดงตัวอย่างการบันทึกรายการข้อมูลทางบัญชี ณ สิ้นงวดบัญชีประจำปี 2555

รายการข้อมูลทางบัญชีที่บันทึก	เดบิต	เครดิต
หนี้สงสัยจะสูญ	500	
ค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ		500
ค่าภาษีเงินได้	6,000	
ภาษีเงินได้ค้างจ่าย (หนี้สินหมุนเวียน)		6,000
สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี (สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน)	150	
รายได้ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี		150

ที่มา: สุทธิ คทวณิช, 2554

ตารางที่ 5 แสดงการบันทึกรายการข้อมูลทางบัญชี ณ สิ้นงวดบัญชีประจำปี 2556

รายการข้อมูลทางบัญชีที่บันทึก	เดบิต	เครดิต
ค่าเพื่อหนี้สงสัยจะสูญ	500	
ลูกหนี้		500
ค่าภาษีเงินได้	5,850	
ภาษีเงินได้ค้างจ่าย (หนี้สินหมุนเวียน)		5,850
ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี	150	
สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี (สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน)		150

ที่มา: สุทธิ คทวณิช, 2554

สรุปได้ว่าสภาวิชาชีพบัญชีได้จัดทำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ในปี 2555 โดยมีมติให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2556 เป็นต้นมาเพื่อสอดคล้องกับมาตรฐานรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ส่งผลทำให้กิจการต่างๆ โดยเฉพาะกิจการที่มีส่วนได้เสียในสาธารณะอย่างเช่นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ต้องปฏิบัติตามแนวทางภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีแทนวิธีภาษีเงินได้ค้างจ่ายแบบเดิม และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการบันทึกบัญชี และจำนวนค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้ที่แสดงในงบการเงิน โดยภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีเริ่มจากการพิจารณาผลแตกต่างชั่วคราวเพื่อนำไปสู่การรับรู้สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี รายได้ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี และค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี โดยมีหลายบริษัทตัดสินใจเลือกนำมามาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มาถือปฏิบัติก่อนกำหนดที่ทำให้เกิดการรับรู้สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี ซึ่งช่วยทำให้ภาษีเงินได้ที่ต้องรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในกำไรขาดทุนลดลง แต่มีบางบริษัทที่มีหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีจำนวนมากที่ต้องรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้ที่สูงขึ้น เช่นเดียวกันกับบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่นำมามาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มาถือปฏิบัติก่อนกำหนดแล้วพบว่า มี 49 บริษัทที่มีกำไรเพิ่มขึ้นหรือขาดทุนลดลงและมี 3 บริษัทที่มีกำไรลดลงหรือขาดทุนเพิ่มขึ้น การศึกษาในครั้งนี้จึงเลือกศึกษาผลกระทบของการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีดังกล่าวจากการเปรียบเทียบข้อมูลทางบัญชีก่อนและหลังปฏิบัติในงบการเงินรอบปีเดียวกันของบริษัทหรือหลักทรัพย์ที่อยู่ใน SET100 Index

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2.3.1 แนวคิดเกี่ยวกับตลาดการเงิน

ตลาดการเงินทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างผู้มีเงินออมกับผู้ที่ต้องการเงินและเปลี่ยนเงินออมให้เป็นการลงทุน ซึ่งอำนวยความสะดวกในการโอนหรือเปลี่ยนมือของสินทรัพย์ทางการเงินจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง จึงสามารถสรุปบทบาทที่สำคัญของตลาดการเงินได้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้มีเงินออมได้รับผลตอบแทนรูปของดอกเบี้ยรับ เงินปันผล หรือรูปแบบอื่นๆ
2. ช่วยให้ผู้ต้องการเงินหรือผู้ลงทุนสามารถระดมเงินทุนไปใช้ในการลงทุนได้เพียงพอ โดยมีค่าใช้จ่ายในอัตราที่เหมาะสมขึ้นอยู่กับความมีประสิทธิภาพของตลาดการเงิน ซึ่งการลงทุนผ่านตลาดการเงินที่มีประสิทธิภาพจะช่วยทำให้เกิดการลงทุนที่แท้จริงที่ช่วยเพิ่มกำลังการผลิตสินค้าและบริการของประเทศให้มากขึ้น
3. ทำให้เศรษฐกิจของประเทศขยายตัวและมีอัตราการเจริญเติบโตมากขึ้นจากการเป็นแหล่งในการระดมทุนจากเงินออมไปใช้ลงทุนในโครงการต่างๆ อย่างรอบคอบ และประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี
4. ส่งเสริมมาตรฐานการครองชีพของประชาชนหรือผู้บริโภคให้สูงขึ้นจากการขยายตัวของการลงทุนและอัตราการจ้างงานที่สูงขึ้น

ตลาดการเงินสามารถจำแนกประเภทออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ดังนี้

1. ตลาดเงินนอกระบบ (Unorganized Financial Market)

เป็นแหล่งการติดต่อทางการเงินที่เกิดขึ้นเองตามความจำเป็นของสภาพแวดล้อมและสภาพเศรษฐกิจในท้องถิ่น โดยไม่ได้อยู่ในการกำกับดูแลของทางการ จึงเป็นตลาดเงินที่ไม่มีระเบียบปฏิบัติ กฎเกณฑ์ หรือสัญญาที่ถูกต้อง ซึ่งมีความเสี่ยงและอัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับสูงเพื่อให้คุ้มค่าต่อกัน

2. ตลาดเงินในระบบ (Organized Financial Market)

เป็นแหล่งการติดต่อทางการเงินผ่านตัวกลางหรือสถาบันทางการเงินต่างๆ ที่ดำเนินงานอยู่ในขอบเขตของกฎหมายภายใต้การควบคุมของสถาบันที่มีหน้าที่กำกับดูแลเป็น

ทางการ ได้แก่ บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ บริษัทประกันชีวิต สหกรณ์ออมทรัพย์ บริษัท
 เงินทุนอุตสาหกรรมฯ และตลาดหลักทรัพย์ เป็นต้น ซึ่งทำหน้าที่ระดมเงินออมจากผู้ที่มีเงินออม
 ด้วยการออกสินทรัพย์ทางการเงินต่างๆ ที่มีผลตอบแทนเป็นการจูงใจและนำเงินออมที่ระดมมาได้
 จัดสรรต่อไปแก่ผู้ลงทุนที่ต้องการใช้เงินในรูปของการให้สินเชื่อแบบต่างๆ โดยสถาบันการเงินจะ
 ได้รับผลตอบแทนจากการให้สินเชื่อในรูปของดอกเบี้ยรับ ค่าบริการหรือส่วนลด (มหาวิทยาลัยภาค
 ตะวันออกเฉียงเหนือ, 2554)

ตลาดการเงินในระบบยังสามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ตลาดเงิน(Money Market)

เป็นแหล่งระดมเงินออมระยะสั้นเพื่อจัดสรรให้กู้ยืมแก่ผู้ที่ต้องการเงินทุน
 ที่มีระยะเวลาชำระคืนภายใน 1 ปี โดยสถาบันการเงินที่มีบทบาทสำคัญในตลาดเงิน ได้แก่ ธนาคาร
 แห่งประเทศไทย ธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนต่างๆ

2. ตลาดทุน (Capital Market)

เป็นแหล่งระดมเงินออมระยะยาวเพื่อจัดสรรให้กับผู้ที่ต้องการไปลงทุนที่
 มีระยะเวลาในการชำระคืนตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป โดยสถาบันการเงินที่มีบทบาทสำคัญในตลาดทุน
 ได้แก่ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย บริษัท
 ประกันภัย และบริษัทประกันชีวิต ทั้งนี้ ผู้ที่ต้องการระดมเงินทุนจะออกตราสารทางการเงินหรือ
 หลักทรัพย์ ได้แก่ หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้ พันธบัตรรัฐบาล หน่วยลงทุนของกองทุนรวม
 หรือใบสำคัญแสดงสิทธิ เพื่อขายให้กับบุคคลภายนอกหรือประชาชน โดยทั่วไปในตลาดแรก
 (Primary Market) โดยมีตลาดรองหรือตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ (Secondary or Trading Market) เป็น
 แหล่งกลางสำหรับการซื้อขายเปลี่ยนมือความเป็นเจ้าของหลักทรัพย์ที่ได้ผ่านการจองซื้อในตลาด
 แรกมาแล้ว ซึ่งเป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ซื้อหลักทรัพย์ในตลาดแรกในการเปลี่ยนหลักทรัพย์
 กลับคืนเป็นเงินสดได้เมื่อต้องการ (คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2554)

2.3.2 ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2.3.2.1 ประวัติความเป็นมา

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2559) ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
 แห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510-2514) ได้กำหนดการพัฒนาตลาดทุนให้เป็นส่วนสำคัญหนึ่งในการ
 จัดตั้งตลาดหลักทรัพย์ โดยมุ่งเน้นให้ตลาดทุนมีบทบาทที่สำคัญในการเป็นแหล่งระดมเงินทุนเพื่อ
 สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ ซึ่งตลาดหุ้นของประเทศไทยได้เริ่ม
 ขึ้นในเดือนกรกฎาคม 2505 ในรูปห้างหุ้นส่วนจำกัด ในปีต่อมาได้จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดและ

เปลี่ยนชื่อเป็นตลาดหุ้นกรุงเทพ (Bangkok Stock Exchange) ซึ่งยังคงเป็นองค์กรเอกชนและต่อมา
เป็นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Securities Exchange of Thailand: SET) โดยเปิดทำการ
ซื้อขายขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรกในวันที่ 30 เมษายน 2518

2.3.2.2 วิสัยทัศน์และพันธกิจ

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2559) กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ “การเป็นตลาดทุนที่
ได้รับการยอมรับและมีความน่าเชื่อถือ พร้อมพร้อมด้วยทีมงานที่มีความสามารถ มุ่งมั่นในการ
สร้างสรรค์สินค้าและบริการที่ทันสมัยและมีสภาพคล่อง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของ ลูกค้า
ผู้เกี่ยวข้อง และสังคม” และมีพันธกิจคือ “การเป็นศูนย์กลางและทางเลือกหลักของผู้ลงทุนและผู้
ระดมทุน เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ด้วยการจัดให้มีตราสารและบริการทางการเงินครบ
วงจร และมีระบบที่น่าเชื่อถือและเข้าถึงได้ง่าย”

2.3.2.3 บทบาทสำคัญต่างๆ

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2559) มีบทบาทสำคัญต่างๆ ดังนี้

1. ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียน และพัฒนาระบบ
ต่างๆ ที่จำเป็นในการอำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์
2. ดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ ได้แก่ การทำหน้าที่เป็น
สำนักหักบัญชี (Clearing House) ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ นายทะเบียนหลักทรัพย์ หรือกิจกรรมอื่นๆ
ที่เกี่ยวข้อง
3. ดำเนินธุรกิจอื่นๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์
และตลาดหลักทรัพย์

2.3.2.4 กลุ่มตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กลุ่มตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วย

1. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Stock Exchange of Thailand: SET)
เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 ทำหน้าที่ส่งเสริมการออมและการระดมเงินทุนระยะยาว เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ
ของประเทศ
2. ตลาดเอ็ม เอ ไอ (Market for Alternative Investment: mai)
จัดตั้งภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เพื่อเป็นตลาด
ทางเลือกในการระดมทุนของธุรกิจที่มีศักยภาพในการเติบโต โดยได้เปิดดำเนินการอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2542

3. ตลาดตราสารหนี้ (Bond Electronic Exchange: BEX)

จัดตั้งขึ้นโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และเปิดให้บริการการซื้อขายแก่นักลงทุนทั่วไปตั้งแต่วันที่ 26 พฤศจิกายน 2546 โดยให้บริการผ่านระบบการซื้อขายแบบเรียลไทม์ มีข้อมูลที่โปร่งใส ตลอดจนถึงกระบวนการส่งมอบและชำระราคาที่เกี่ยวข้องได้ เพื่อที่จะพัฒนาตลาดตราสารหนี้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งในด้านปริมาณการซื้อขาย คุณภาพของตราสารหนี้ ตัวกลางการซื้อขาย และแหล่งข้อมูลอ้างอิง โดยมีเป้าหมายในการดำเนินการตลาดตราสารหนี้ที่สมบูรณ์แบบของประเทศไทย ให้บริการครอบคลุมผู้ลงทุนและผู้ค้าตราสารหนี้ทั้งหมด

4. บริษัทตลาดอนุพันธ์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (Thailand Futures

Exchange PCL: TFEX)

เป็นบริษัทย่อยของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2547 เพื่อเป็นศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ตามพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้าปี 2546 โดยมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตลาดการซื้อขายอนุพันธ์แห่งนี้ให้มีสภาพคล่อง มีความหลากหลายของสินค้า ประเภทของสมาชิกและจำนวนผู้ซื้อขาย และมีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้ประกอบการและผู้ลงทุนสามารถใช้บริการได้อย่างมีความเชื่อมั่นและมีความน่าเชื่อถือ โดยการพัฒนาตลาดอนุพันธ์ในประเทศไทยจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ลงทุนในตลาดทุนไทย และมีส่วนช่วยพัฒนาระบบเศรษฐกิจโดยรวม ตลอดจนเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศในระดับสากล

5. บริษัทศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด (TSD)

เป็นบริษัทย่อยของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2537 ด้วยทุนจดทะเบียน 200 ล้านบาท เริ่มเปิดดำเนินการในวันที่ 1 มกราคม 2538 ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการให้บริการที่ต่อเนื่องจากการซื้อขายหลักทรัพย์อย่างครบวงจร โดยมีบริการหลัก 4 ประเภท ดังนี้ 1. ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ เป็นศูนย์กลางในการรับฝากหลักทรัพย์ไว้ในระบบไว้ใบหลักทรัพย์ ทั้งตราสารทุนและตราสารหนี้ ที่ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ 2. สำนักหักบัญชี เป็นศูนย์กลางในการชำระราคาและส่งมอบหลักทรัพย์ที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ ตลาดอนุพันธ์ ตลาดตราสารหนี้ และที่ซื้อขายนอกตลาด (OTC) ในรูปแบบ Delivery versus Payment (DvP) โดยมีทั้งระบบชำระราคาและส่งมอบหลักทรัพย์แบบยอดซื้อขายสุทธิ (Net Settlement) และแบบที่ละรายการ (Gross Settlement) 3. นายทะเบียนหลักทรัพย์และกองทุน ให้บริการงานนายทะเบียนหลักทรัพย์ หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ พันธบัตร หุ้นกู้ กองทุนรวม กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ กองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และ 4. ปฏิบัติการบริษัทหลักทรัพย์

ให้บริการเป็นศูนย์กลางปฏิบัติการหลังการซื้อขายหลักทรัพย์ ทั้งตราสารทุน ตราสารหนี้ และตราสารอนุพันธ์แก่บริษัทหลักทรัพย์

6. บริษัท สำนักหักบัญชี (ประเทศไทย) จำกัด

เป็นศูนย์กลางในการชำระราคาและส่งมอบตราสารการเงินในตลาดทุนไทย โดยเข้าแทนที่ เป็นคู่สัญญา (central counterparty) และรับประกันการชำระราคาและส่งมอบในทุก ๆ รายการซื้อขายที่เกิดขึ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) ตลาดตราสารหนี้ (BEX) รวมถึง ตลาดสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (TFEX) ลดความเสี่ยงโดยรวม เสริมสร้างความเชื่อมั่น ในการซื้อขายให้แก่ผู้ร่วมตลาดทุกฝ่าย รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาตลาดทุนไทยในระยะยาว

7. บริษัท เซ็ทเทรค ดอท คอม จำกัด

จัดตั้งขึ้น โดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อทำหน้าที่ ให้บริการระบบซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านอินเทอร์เน็ต และเทคโนโลยีการลงทุนแก่บริษัทหลักทรัพย์ เพื่อเพิ่มช่องทางการส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์และอำนวยความสะดวกแก่ผู้ลงทุน รวมทั้งการพัฒนาระบบงานคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลักทรัพย์ ตลอดจนเป็นตัวแทนขายและดูแลงาน การตลาดข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้เผยแพร่อย่างมีประสิทธิภาพ ไปยังผู้ลงทุน และหน่วยงานต่างๆ ในตลาดทุนไทย (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2559)

2.3.2.5 หลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

บริษัทหรือหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) ณ วันที่ 1 พฤษภาคม 2559 รวมมี 584 บริษัทหรือหลักทรัพย์ โดยสามารถจำแนกออกได้เป็น 8 กลุ่มอุตสาหกรรมหลักที่ประกอบด้วย 27 หมวดธุรกิจ ดังนี้

1. กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

มี 2 หมวดธุรกิจ รวม 51 หลักทรัพย์ ได้แก่ หมวดธุรกิจการเกษตร 12 หลักทรัพย์ และหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม 39 หลักทรัพย์

2. กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี

มี 2 หมวดธุรกิจ รวม 41 หลักทรัพย์ ได้แก่ หมวดธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร 30 หลักทรัพย์ และหมวดธุรกิจชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ 11 หลักทรัพย์

3. กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร

มี 2 หมวดธุรกิจ รวม 40 หลักทรัพย์ ได้แก่ หมวดธุรกิจเหมืองแร่ 2 หลักทรัพย์ และหมวดธุรกิจ พลังงานและสาธารณูปโภค 38 หลักทรัพย์

4. กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน

มี 3 หมวดธุรกิจ รวม 59 หลักทรัพย์ ได้แก่ หมวดธุรกิจเงินทุนและหลักทรัพย์ 31 หลักทรัพย์ หมวดธุรกิจธนาคาร 11 หลักทรัพย์ และหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต 17 หลักทรัพย์

5. กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ

มี 6 หมวดธุรกิจ รวม 100 หลักทรัพย์ ได้แก่ หมวดธุรกิจการแพทย์ 16 หลักทรัพย์ หมวดธุรกิจการท่องเที่ยวและสันทนาการ 12 หลักทรัพย์ หมวดธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ 19 หลักทรัพย์ หมวดธุรกิจบริการเฉพาะกิจ 3 หลักทรัพย์ หมวดธุรกิจพาณิชย์ 21 หลักทรัพย์ และหมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ 29 หลักทรัพย์

6. กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม

มี 6 หมวดธุรกิจ รวม 87 หลักทรัพย์ ได้แก่ หมวดธุรกิจเหล็ก 27 หลักทรัพย์ หมวดธุรกิจกระดาษและวัสดุการพิมพ์ 1 หลักทรัพย์ หมวดธุรกิจบรรจุภัณฑ์ 17 หลักทรัพย์ หมวดธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ 14 หลักทรัพย์ หมวดธุรกิจยานยนต์ 19 หลักทรัพย์ และหมวดธุรกิจวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร 9 หลักทรัพย์

7. กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค

มี 2 หมวดธุรกิจ รวม 40 หลักทรัพย์ ได้แก่ หมวดธุรกิจแฟชั่น มี 23 หลักทรัพย์ และหมวดธุรกิจของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน 17 หลักทรัพย์

8. กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

มี 4 หมวดธุรกิจ รวม 154 หลักทรัพย์ ได้แก่ หมวดธุรกิจกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ 61 หลักทรัพย์ หมวดธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ 55 หลักทรัพย์ หมวดธุรกิจบริการรับเหมาก่อสร้าง 19 หลักทรัพย์ และหมวดธุรกิจวัสดุก่อสร้าง 19 หลักทรัพย์

และมีหมวดบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงานอีก 12 หลักทรัพย์ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2559)

2.3.2.6 ดัชนีราคา SET100 Index และ SET50 Index

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2559) ได้จัดทำดัชนีราคา SET100 Index และ SET50 Index ซึ่งต่างเป็น Composite Index และมีค่าดัชนีเริ่มต้น 1,000 จุดเพื่อใช้เป็นดัชนีราคาหุ้นสำหรับแสดงระดับและความเคลื่อนไหวของราคาหุ้นสามัญ 100 และ 50 ตัวที่มีมูลค่าตามราคาตลาด (Market Capitalization) สูง โดยมีสภาพคล่องในการซื้อขายสูงและสม่ำเสมอและมีสัดส่วนผู้ถือหุ้นรายย่อยผ่านเกณฑ์ที่กำหนดการปรับรายการหลักทรัพย์ ซึ่งมีการกำหนดให้พิจารณาปรับ

รายการหลักทรัพย์ที่ใช้ในการคำนวณ SET100 Index และ SET50 Index ทุก 6 เดือนเพื่อให้เกิดความเหมาะสมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นกับภาวะการณ์ในตลาดหลักทรัพย์ ได้แก่ บริษัทจดทะเบียนเข้าใหม่หรือการเพิ่มทุนของบริษัทจดทะเบียนซึ่งอาจส่งผลให้หุ้นสามัญบางตัวที่ไม่ได้ถูกคัดเลือกมาก่อนมีคุณสมบัติครบถ้วนขึ้นและสามารถนำมาใช้ในการคำนวณ SET100 Index และ SET50 Index ได้

หลักเกณฑ์ในการคำนวณดัชนีราคา SET100 Index และ SET50 Index จำนวนแบบถ่วงน้ำหนักด้วยมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด (Market Capitalization Weight) โดยไม่นำหลักทรัพย์ที่ถูกขึ้นเครื่องหมาย SP เกิน 20 วันมารวมในการคำนวณ ซึ่ง SET100 Index จำนวนโดยใช้หุ้นสามัญจดทะเบียนที่ผ่านการคัดเลือก 100 อันดับแรก และ SET50 Index จำนวนโดยใช้หุ้นสามัญจดทะเบียนที่ผ่านการคัดเลือก 50 อันดับแรก จากหลักเกณฑ์ในการคำนวณดัชนีราคาดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลักทรัพย์ในกลุ่ม SET100 Index และ SET50 Index ในแต่ละช่วงระยะเวลา 6 เดือน ซึ่งเป็นหลักทรัพย์ที่ได้รับความนิยมเลือกลงทุนจากนักลงทุนทำให้มีปริมาณซื้อขายสูงอย่างสม่ำเสมอ

สำหรับหลักทรัพย์ที่อยู่ในดัชนีราคา SET100 Index ช่วงระหว่างวันที่ 1 มกราคม ถึง 30 มิถุนายน 2559 ประกอบด้วย 100 หลักทรัพย์จาก 7 กลุ่มอุตสาหกรรม ยกเว้น กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค ดังนี้

กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มี 6 หลักทรัพย์ ซึ่งทั้งหมดอยู่ในหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม

กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร มี 17 หลักทรัพย์ ซึ่งทั้งหมดอยู่ในหมวดธุรกิจพลังงานและสาธารณูปโภค

กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี มี 12 หลักทรัพย์ ซึ่งอยู่ในหมวดธุรกิจชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ 4 หลักทรัพย์ และในหมวดธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 8 หลักทรัพย์

กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน มี 13 หลักทรัพย์ ซึ่งอยู่ในหมวดธุรกิจเงินทุนและหลักทรัพย์ 3 หลักทรัพย์ ในหมวดธุรกิจธนาคาร 8 หลักทรัพย์ และในหมวดธุรกิจประกันภัยและประกันชีวิต 1 หลักทรัพย์

กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มี 21 หลักทรัพย์ ซึ่งอยู่ในหมวดธุรกิจการท่องเที่ยวและสันทนาการ 1 หลักทรัพย์ ในหมวดธุรกิจการแพทย์ 3 หลักทรัพย์ ในหมวดธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ 7 หลักทรัพย์ ในหมวดธุรกิจพาณิชย์ 4 หลักทรัพย์ และในหมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ 6 หลักทรัพย์

กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม มี 2 หลักทรัพย์ ซึ่งทั้งหมดอยู่ในหมวดธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์

กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมี 29 หลักทรัพย์ ซึ่งอยู่ในหมวดธุรกิจบริการรับเหมาก่อสร้าง 7 หลักทรัพย์ ในหมวดธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ 16 หลักทรัพย์ และในหมวดธุรกิจวัสดุก่อสร้าง 6 หลักทรัพย์

สรุปได้ว่าตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทยมีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะบทบาททางด้านการจัดสรรเงินออมและการลงทุนในระยะยาว ซึ่งบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดสามารถระดมเงินทุนจากนักลงทุนผ่านตลาดรองโดยใช้งบการเงินที่เปิดเผยของบริษัทเป็นเครื่องมือสำคัญในการวิเคราะห์เพื่อทำการตัดสินใจลงทุน ซึ่งมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ กำหนดให้นำวิธีภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีมาปฏิบัติ เพื่อใช้ปรับปรุงส่วนแตกต่างที่เกิดจากความไม่สอดคล้องกันระหว่างหลักเกณฑ์ทางภาษีและหลักการทางการบัญชี ทำให้งบการเงินสามารถแสดงข้อมูลทางการเงินที่ชัดเจนและเป็นประโยชน์เชิงเศรษฐกิจมากขึ้น ทั้งนี้ หลักทรัพย์ที่อยู่ในดัชนีราคา SET100 Index เป็นหลักทรัพย์ที่ได้รับความนิยมเลือกลงทุนจากนักลงทุน โดยมีปริมาณซื้อขายที่สูงอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นเหตุผลสำคัญของผู้วิจัยในการเลือกทำการศึกษาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงวิธีการบันทึกบัญชีภาษีเงินได้จากรหัสภาษีเงินได้ค้างจ่ายมาเป็นวิธีภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเฉพาะหลักทรัพย์ใน SET100 Index รวม 100 บริษัท

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

2.4.1 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักทรัพย์

การวิเคราะห์หลักทรัพย์มี 2 วิธีที่นิยมใช้ร่วมกันเนื่องจากแต่ละวิธีมีข้อดีและข้อเสียแตกต่างกัน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค (Technical Analysis)

เป็นการวิเคราะห์การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ในอดีต โดยใช้หลักสถิติเพื่อคาดการณ์ราคาในอนาคตภายใต้สมมติฐานที่ว่าราคาปัจจุบันสามารถสะท้อนข่าวสารในด้านต่างๆ ซึ่งการเคลื่อนไหวของราคามีลักษณะเป็นแนวโน้มที่คล้ายคลึงกับในอดีต

2. การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis)

เป็นการประเมินผลการดำเนินงาน รายได้ และกำไรสุทธิ เพื่อคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต โดยสามารถวิเคราะห์ได้จากสภาพเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และบริษัท (พรชัย รัววิฑูวรรณ, 2559)

การวิเคราะห์ข้อมูลบริษัทเป็นขั้นสุดท้ายของการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้คัดเลือกบริษัทที่มีความเหมาะสมต่อการลงทุน โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Approach)

เป็นข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับบริษัท ได้แก่ ประวัติความเป็นมาของบริษัท ลักษณะการดำเนินงานของบริษัท แผนงานที่บริษัทคาดว่าจะดำเนินการในอนาคต การเชื่อมโยงผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมที่มีต่อธุรกิจ ซึ่งใช้เพื่อการประเมินระดับความสามารถของบริษัทในด้านต่างๆ โดยไม่ใช่ข้อมูลที่เป็นตัวเลขแต่มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อนักลงทุนที่ช่วยให้สามารถคาดการณ์ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมที่มีต่อบริษัทได้ ซึ่งเครื่องมือที่นิยมใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ BCG Matrix และ SWOT Analysis ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ประกอบด้วย

2.1.1 ขนาดของบริษัท

ธุรกิจที่มีขนาดใหญ่ย่อมจะมีความได้เปรียบธุรกิจขนาดเล็ก ทั้งในด้านเงินทุน ด้านเทคนิค การจ้างผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถสูง และได้เปรียบในด้านสภาพการแข่งขันในตลาด

2.1.2 อัตราการขยายตัวในอดีต

อัตราการขยายตัวในอดีตสามารถใช้เป็นบรรทัดฐาน ในการประมาณการผลกำไรของบริษัทในอนาคต เพื่อคำนวณหามูลค่าหลักทรัพย์ของบริษัท ซึ่งมีความเป็นไปได้ที่อัตราการขยายตัวในอนาคตเท่ากับอัตราการขยายตัวในอดีต หรือในกรณีที่บริษัทมีจุดเด่น หรือข้อได้เปรียบที่แสดงให้เห็นว่ามีความเป็นไปได้ที่จะมีการพัฒนาก้าวหน้า ทั้งจากการเปรียบเทียบกับข้อมูลในอดีตและมาตรฐานอุตสาหกรรม อัตราการขยายตัวจึงมีแนวโน้มที่สูงขึ้น

2.1.3 ลักษณะของผลิตภัณฑ์

สินค้าที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน อุปสงค์ในสินค้ามักมีเสถียรภาพมาก ซึ่งจะส่งผลให้กำไรของบริษัทที่ผลิตหรือจำหน่ายสินค้านั้นมีเสถียรภาพมากกว่าบริษัทที่ผลิตสินค้าประเภทอื่น

2.1.4 ชื่อยี่ห้อผลิตภัณฑ์

บริษัทที่มีชื่อยี่ห้อผลิตภัณฑ์เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย และเป็นที่ยอมรับบุคคลทั่วไป โอกาสในการทำกำไรของธุรกิจมักสูงตามไปด้วย

2.1.5 โครงสร้างของเงินทุน

โครงสร้างของเงินทุนแตกต่างกันไปตามนโยบายของแต่ละบริษัทธุรกิจที่มีโครงสร้างของเงินทุนประกอบด้วยส่วนของเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ ย่อมมีความเสี่ยงทางการเงินต่ำกว่าธุรกิจที่มีเงินทุนส่วนใหญ่ที่มาจากหนี้สิน

2.1.6 การกระจายของผลิตภัณฑ์

ธุรกิจที่ผลิตหรือจำหน่ายสินค้าและบริการหลายชนิด และมีชื่อเสียงผลิตภัณฑ์หลายชื่อย่อมมีส่วนแบ่งในตลาดมากกว่าธุรกิจที่มีการกระจายของผลิตภัณฑ์น้อย และย่อมสามารถลดความเสี่ยงที่เกิดจากความไม่แน่นอนจากการประกอบการได้มากกว่า

2.1.7 ผู้บริหารระดับสูง

ผู้บริหารที่มีความสามารถในการบริหาร และเสริมสร้างสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ได้บังคับบัญชา รวมทั้งมีประสบการณ์และความชำนาญในการประกอบธุรกิจประเภทนั้น ย่อมทำให้การดำเนินงานของธุรกิจนั้นมีโอกาสประสบความสำเร็จสูง

2.1.8 ความสามารถทางด้านการคิดค้นและเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่

บริษัทที่มีความสามารถคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่เป็นผู้ที่ริเริ่ม และพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ในตลาด หากสินค้านั้นเป็นที่ยอมรับ ในช่วงแรกบริษัทก็จะสามารถทำกำไรได้สูง โดยปราศจากคู่แข่ง และยังสามารถพัฒนาสินค้านั้นให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้นเร็วกว่าที่คู่แข่งจะตามทัน ทำให้บริษัทมีข้อได้เปรียบกว่าบริษัทที่ก้าวเข้ามาเป็นคู่แข่งในภายหลัง

2.1.9 พนักงาน

การดำเนินงานของบริษัทจะราบรื่นไปด้วยดี และมีประสิทธิภาพก็ย่อมต้องอาศัยบุคลากรภายในบริษัท บริษัทจึงควรมีการพัฒนาทางด้านทรัพยากรบุคคล เพื่อป้องกันการเปลี่ยนแปลง หรือผลงานบ่อยๆ ซึ่งอาจจะมีผลกระทบถึงการดำเนินงานและผลกำไรของบริษัทได้ (ชยวิทย์ บุญมี, 2557: 21-22)

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Approach)

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินตัวเลขที่มาจากงบการเงินที่เชื่อถือได้เพื่อใช้บ่งชี้ถึงผลการดำเนินงานของบริษัทในช่วงที่ผ่านมา ซึ่งอัตราส่วนทางการเงินถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญที่นิยมใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพที่จะช่วยให้นักลงทุนเข้าใจบริษัทในด้านสภาพคล่องทางการเงิน ความสามารถหรือประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ความสามารถในการทำกำไร และความสามารถในการก่อหนี้มากขึ้น

การวิเคราะห์งบการเงินเป็นการค้นหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการจากงบการเงินของกิจการเพื่อประกอบการตัดสินใจทางการเงิน

การวางแผน และควบคุมทางการเงิน ซึ่งการวิเคราะห์งบการเงินสามารถดำเนินการได้หลายแนวทาง ดังนี้

2.2.1 การวิเคราะห์ตามแนวดิ่ง (Vertical Analysis) หรือการวิเคราะห์ย่อยส่วนตามแนวดิ่งหรือฐานร่วม (Common-Size)

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากการเปรียบเทียบตัวเลขแต่ละรายการ กับยอดรวมในงบการเงินเดียวกัน ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบในรูปอัตราร้อยละต่อสินทรัพย์รวมหรือรายได้รวมในการจัดทำ Common-Size Balance Sheet โดยข้อจำกัดของการวิเคราะห์แนวดิ่งครอบคลุมถึงตัวเลขบางรายการอาจมีจำนวนเพิ่มขึ้นในระหว่างรอบระยะเวลาบัญชี แต่เมื่อคิดเป็นร้อยละของยอดรวมของรอบระยะเวลาบัญชีปัจจุบันกลับมีอัตราที่ลดลง ทั้งนี้เพราะสินทรัพย์รวมมีจำนวนมากขึ้นในทางตรงข้ามตัวเลขบางรายการอาจมีจำนวนเท่าเดิม แต่เมื่อคิดเป็นร้อยละของยอดรวมกลับมีอัตราที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะสินทรัพย์รวมมีจำนวนลดลง (พรชัย รัชิติวรรณ, 2559; ชยวินท์ บุญมี, 2557: 23)

2.2.2 วิเคราะห์ตามแนวนอน (Horizontal / Trend Analysis)

เป็นการวิเคราะห์โดยใช้อัตราร้อยละของแนวโน้ม เพื่อศึกษาแนวโน้มหรือทิศทางของรายการต่างๆ ที่ปรากฏในงบการเงิน โดยกำหนดปีใดปีหนึ่งเป็นปีฐาน ในกรณีที่ทุกปีมีการดำเนินงานปกติ อาจใช้ปีก่อนหน้าเป็นปีฐานก็ได้ ทำให้เห็นแนวโน้มหรือทิศทางของรายการต่างๆ ในงบการเงิน

การวิเคราะห์แบบฐานเคลื่อนที่ (Moving-based Analysis) :

$$\text{อัตราร้อยละ} = \frac{(\text{รายการปีที่ } n+1) - (\text{รายการปีที่ } n)}{(\text{รายการปีที่ } n)} \times 100$$

การวิเคราะห์แบบฐานคงที่ (Fixed-based Analysis) :

$$\text{อัตราร้อยละ} = \frac{(\text{รายการปีที่ } n)}{(\text{รายการปีฐาน})} \times 100$$

ข้อจำกัดของการวิเคราะห์แนวนอนครอบคลุมในเรื่องของอัตราร้อยละสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับตัวเลขที่ใช้เป็นปีฐานในการคำนวณ และการวิเคราะห์โดยเปลี่ยนตัวเลขที่ใช้เป็นฐานไปเรื่อย อัตราร้อยละของการเปลี่ยนแปลงสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับฐานในการคำนวณที่เปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ (พรชัย รัชิติวรรณ, 2559; ชยวินท์ บุญมี, 2557: 23-24)

2.2.3 การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratios Analysis)

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเป็นเครื่องมือวิเคราะห์ทั้งงบการเงินเพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงปริมาณระหว่างตัวแปรในงบการเงินต่างๆ ที่เป็นรายการสินทรัพย์ หนี้สิน ทุนหรือส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่ายต่างๆ และประเมินประสิทธิภาพของผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของกิจการ โดยสามารถนำอัตราส่วนทางการเงินเปรียบเทียบกับข้อมูลของบริษัทเดียวกันในปีต่างๆ หรือเปรียบเทียบกับค่าอุตสาหกรรมเดียวกันในมวลรวมโดยเฉลี่ยจากการคำนึงถึงขนาดและความเหมาะสมต่างๆ ด้วย และเปรียบเทียบกับธุรกิจเดียวกันที่เป็นต้นแบบ (Benchmark) ในปีเดียวกัน ทั้งนี้ การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินสามารถนำไปช่วยในการพิจารณาความสัมพันธ์เชิงคุณภาพได้ด้วย (วิชาญ มีสุขสบาย, 2557: 26)

อัตราส่วนทางการเงินเกิดจากการเปรียบเทียบ โดยการนำรายการที่ปรากฏในงบการเงินสำหรับระยะเวลาหนึ่งมาสัมพันธ์กันในรูปแบบสัดส่วนหรืออัตราร้อยละ ซึ่งการนำอัตราส่วนมาแปลความและใช้ประโยชน์โดยการเปรียบเทียบทำได้ 3 แนวทาง ดังนี้

1. การเปรียบเทียบกับอัตราส่วนมาตรฐานหรืออัตราส่วนเฉลี่ยของอุตสาหกรรม เป็นอัตราส่วนที่จัดทำขึ้นจากข้อมูลของอุตสาหกรรมประเภทนั้น เป็นส่วนรวม เมื่อเปรียบเทียบกับกิจการภายในอุตสาหกรรมเดียวกันถือตัวเลขที่ปรากฏในอัตราส่วนมาตรฐานเป็นจุดตัดตัดสิน (Cut off Point)
2. การเปรียบเทียบกับอัตราส่วนของบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน เป็นการเปรียบเทียบกับบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน โดยบริษัทที่นำมาเปรียบเทียบกับนั้นต้องเป็นบริษัทที่มีขนาดใกล้เคียงกัน และต้องเป็นบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน
3. การเปรียบเทียบอัตราส่วนของบริษัทเดียวกันในช่วงเวลาที่ต่างกัน เป็นการเปรียบเทียบข้อมูลปีปัจจุบันกับอดีตของบริษัท ทำให้ทราบถึงแนวโน้มในปัจจุบันว่ามีการบริหารงานเป็นอย่างไร และทำให้สามารถวิเคราะห์แนวโน้มในอนาคตได้ (พรชัย รัชตวิวัฒน์, 2559)

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินมีข้อจำกัดเมื่อธุรกิจมีหลากหลายประเภทสินค้าที่ประกอบธุรกิจต่างกัน ทำให้การเปรียบเทียบทำได้โดยยาก โดยธุรกิจมีอัตราส่วนทางการเงินดีกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม อาจไม่ได้บ่งชี้ว่าธุรกิจมีประสิทธิภาพดีเสมอไปสืบเนื่องมาจากการลงทุนเพื่อการขยายการดำเนินงาน อีกทั้งการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินให้มีประสิทธิภาพอาจทำได้โดยยากเป็นผลมาจากภาวะเงินเฟ้อที่อาจทำให้การเปรียบเทียบแนวโน้มไม่ถูกต้อง การตกแต่งบัญชีวิธีการทางบัญชีที่แตกต่างกัน (FIFO/ LIFO) และมุมมองของผู้วิเคราะห์ ทั้งนี้ กิจการที่มีอัตราส่วน

บางตัวดีแต่บางตัวไม่ดียังทำให้ไม่สามารถสรุปได้ว่ากิจการมีจุดเด่นและจุดด้อยด้านใด (El-Dalabee, 2013; Swarnalatha and Dhinesh, 2014)

อัตราส่วนทางการเงินมีหลายประเภทเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทในมุมมองต่างๆ โดยมีลักษณะการใช้ที่แตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของผู้ใช้ (พัชรา อู่เจริญ, 2553: 1-2)

จากเหตุผลด้านความนิยมของผู้ใช้งบการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างเช่นกลุ่มนักลงทุนต่างๆ และความเหมาะสมในการเลือกใช้อัตราส่วนทางการเงินมาวิเคราะห์ข้อมูลทางบัญชีและการเงิน ผู้วิจัยจึงเลือกมาประยุกต์ใช้ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลระหว่างก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี ซึ่งการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญ ประกอบด้วย 5 กลุ่ม (พรชัย วิชิตวิวัฒน์, 2559; ศุภกิตต์ ภักดีศรีศักดา, 2554: 36-38) ดังนี้

1. อัตราส่วนมูลค่าตลาด (Market Value Ratios)

เป็นอัตราส่วนวัดมูลค่าตลาดของหุ้น ได้แก่ อัตราส่วนกำไรต่อหุ้น (Earning per Share: EPS) ซึ่งเป็นอัตราส่วนแสดงส่วนของกำไรที่ผู้ถือหุ้นสามัญ 1 หุ้นจะได้รับในงวดหนึ่งๆ

$$\frac{\text{กำไรสุทธิของผู้ถือหุ้นสามัญ}}{\text{จำนวนหุ้นสามัญที่เรียกชำระแล้ว}} = \text{บาท}$$

จำนวนหุ้นสามัญที่เรียกชำระแล้ว

2. อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (Liquidity Ratios)

เป็นอัตราส่วนแสดงถึงความสามารถในการจ่ายชำระหนี้และภาระผูกพันระยะสั้นที่ถึงกำหนดชำระของกิจการ ได้แก่ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ratio) ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถในการชำระหนี้สินระยะสั้น โดยใช้เป็นเครื่องชี้ฐานะทางการเงินระยะสั้นของธุรกิจ ถ้าอัตราส่วนนี้มีค่าสูง ยิ่งแสดงว่าบริษัทมีความคล่องตัวมากและเจ้าหนี้ระยะสั้นมักให้ความสำคัญต่ออัตราส่วนนี้มาก เนื่องจากการแสดงถึงโอกาสได้รับชำระหนี้

$$\frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}} = \text{เท่า}$$

หนี้สินหมุนเวียน

3. อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ (Efficiency Ratios)

เป็นอัตราส่วนแสดงถึงประสิทธิภาพในการใช้ประโยชน์ของสินทรัพย์ที่ลงทุนไว้ ให้สามารถสร้างหรือก่อเกิดรายได้ในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม ได้แก่ อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Total Assets Turnover) ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่ใช้แสดงถึงประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ทั้งหมด เมื่อเทียบกับยอดขาย ถ้าอัตราส่วนนี้ต่ำแสดงว่าบริษัทมีสินทรัพย์มากเกินความต้องการ

$$\frac{\text{รายได้รวม}}{\text{สินทรัพย์รวมเฉลี่ย}} = \text{เท่า}$$

4. อัตราส่วนแสดงความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratios)

เป็นอัตราส่วนการแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการใช้ประโยชน์ของสินทรัพย์ที่ลงทุนไว้ไปสร้างผลกำไร ได้แก่

อัตราส่วนกำไรสุทธิ (Net Profit Margin: NPM) ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทในการทำกำไรหลังจากหักต้นทุน ค่าใช้จ่ายต่างๆ และภาษีเงินได้แล้ว

$$\frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{รายได้รวม}} = \text{ร้อยละ}$$

อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนหรือสินทรัพย์ (Returns on Investment: ROI หรือ Returns on Assets: ROA) ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถในการทำกำไรของเงินลงทุนที่มาจาก 2 ส่วน ได้แก่ หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น

$$\frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{สินทรัพย์รวมเฉลี่ย}}$$

อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (Returns on Equity: ROE) ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่ใช้วิเคราะห์และวัดผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น หรือเงินทุนที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารงานให้เกิดผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้น ซึ่งเป็นเจ้าของกิจการ

$$\frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

5. อัตราส่วนแสดงสภาพเสี่ยง (Leverage Ratios)

เป็นอัตราส่วนแสดงถึงความสามารถและประสิทธิภาพในการชำระหนี้สินและภาระผูกพันทางการเงินระยะยาวของธุรกิจ โดยใช้วัดความเสี่ยงทางการเงินระยะยาวและโอกาสของการถูกฟ้องล้มละลาย ได้แก่ อัตราส่วนของหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt to Equity Ratio: D/E) ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่ใช้แสดงโครงสร้างของเงินทุน (Capital Structure) ของบริษัทว่ามีสัดส่วนของหนี้สินรวมของบริษัทเมื่อเทียบกับส่วนของผู้ถือหุ้นหรือส่วนของผู้ถือหุ้น เมื่อกิจการมีกระแสเงินสดหมุนเวียนจากการขายต่ำกว่าอาจมีความเสี่ยงสูงจากภาระผูกพันที่ต้องชำระดอกเบี้ย แต่ยังสามารถใช้สินทรัพย์สูงเมื่อกิจการสามารถดำเนินการได้มีกำไร

$$\frac{\text{หนี้สินรวม}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}} = \text{เท่า}$$

สรุปได้ว่าอัตราส่วนทางการเงินเป็นเครื่องมือวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานเชิงปริมาณที่สำคัญเกี่ยวกับการประเมินหลักทรัพย์เพื่อการลงทุนที่ได้รับความนิยมกันอย่างกว้างขวาง ผู้วิจัยจึงเลือกทำการศึกษากำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ รวมถึงอัตราส่วนกำไรสุทธิ (NPM) และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (D/E) ซึ่งมีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดกับผลแตกต่างที่เกิดจากการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้มาปฏิบัติ กล่าวคือ การศึกษาโดยใช้งบการเงินหลังปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีแล้วมาปรับปรุงด้วยการคำนวณหาข้อมูลทางบัญชีในงบการเงินก่อนปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีจะส่งผลกระทบต่อกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จและส่วนของผู้ถือหุ้น จึงสามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีในครั้งนี้ได้

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

วรศักดิ์ ทูมมานนท์ (2550) ได้ศึกษาผลกระทบของการนานโยบายการบัญชีภาษีเงินได้รูดตัดบัญชีมาถือปฏิบัติของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในช่วงปี 2538-2549 ผลการศึกษาพบว่า มี 49 บริษัทที่มีกำไรเพิ่มขึ้นหรือขาดทุนลดลง มี 3 บริษัทที่มีกำไรลดลงหรือขาดทุนเพิ่มขึ้น และมี 23 บริษัทที่มีผลการดำเนินงานไม่เปลี่ยนแปลง และผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าค่าเฉลี่ยของกำไร(ขาดทุน)สุทธิตามวิธีภาษีเงินได้รูดตัดบัญชีมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญไปจากค่าเฉลี่ยของกำไร(ขาดทุน)สุทธิตามวิธีภาษีเงินได้ค้างจ่าย ค่าเฉลี่ยอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นตามวิธีภาษีเงินได้รูดตัดบัญชีไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญไปจากค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นวิธีภาษีเงินได้ค้างจ่าย และกำไรเบ็ดเสร็จที่คำนวณตามวิธีภาษีเงินได้รูดตัดบัญชีมีความสัมพันธ์ไปทางเดียวกันกับกำไร(ขาดทุน)สุทธิตามวิธีภาษีเงินได้ค้างจ่าย สรุปได้ว่าการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีจากวิธีภาษีเงินได้ค้างจ่ายเป็นวิธีภาษีเงินได้รูดตัดบัญชีทำให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการมีความเหมาะสมมากกว่าแต่ไม่ทำให้ขีดความสามารถในการกู้ยืมเงินในอนาคตของกิจการเปลี่ยนแปลงไป

สันสกฤต วิจิตรเลขการ (2550) ได้ศึกษาทิศทางและขนาดของผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงวิธีการบันทึกบัญชีสำหรับเงินลงทุนในบริษัทย่อยและบริษัทร่วมในงบการเงินเฉพาะกิจการจากวิธีส่วนได้เสียเป็นราคาทุน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทิศทางและขนาดของผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงวิธีการบันทึกบัญชีสำหรับเงินลงทุนในบริษัทย่อยและบริษัทร่วมในงบการเงินเฉพาะกิจการจากวิธีส่วนได้เสียตามวิธีราคาทุน และใช้ข้อมูลทางบัญชีในงบการเงินของไตรมาสที่ 1 ประจําปี 2550 ผลการศึกษา พบว่า บริษัทส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงวิธีการ

บันทึกบัญชีที่มีต่อกำไรสะสมและองค์ประกอบอื่นในส่วนของผู้ถือหุ้นในเชิงลบ ส่งผลทำให้ อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้น โดยบริษัทขนาดใหญ่ได้รับผลกระทบมากกว่า บริษัทที่มีขนาดเล็ก และบริษัทส่วนใหญ่ยังมีความสามารถในการจ่ายเงินปันผล ทั้งนี้ หากบริษัทได้ ปรับกำไรสะสมให้ลดลงจะทำให้ความเสี่ยงของโครงสร้างทางการเงินเพิ่มขึ้น

ประภัสสร แสงสีทอง (2551) ได้ศึกษาความรู้และความคิดเห็นของผู้ทำบัญชีต่อ มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 56 เรื่องการบัญชีเกี่ยวกับภาษีเงินได้ โดยสุ่มตัวอย่างบริษัทมหาชนจำกัด ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและไม่ได้ปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีฉบับที่ 56 จำแนกกลุ่มตามทุนจดทะเบียน ได้แก่ น้อยกว่า 150 ล้านบาท ระหว่าง 150-300 ล้านบาท ระหว่าง 301-450 ล้านบาท และตั้งแต่ 450 ล้านบาทขึ้นไป กลุ่มละ 2 แห่ง รวม 8 แห่ง ซึ่งนำงบ การเงินมาทำการปรับปรุงหลังปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีฉบับนี้ ผลการศึกษาพบว่าอัตราส่วน สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอตัดบัญชีต่อสินทรัพย์รวมหลังปรับปรุงรายการภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีมี ค่าระหว่างร้อยละ 0.01 ถึงร้อยละ 1.02 ถือว่าไม่มีนัยสำคัญโดยควรเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับภาษีเงิน ได้ี้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน และผลกระทบต่อกำไรเบ็ดเสร็จหลังปรับปรุงรายการภาษีเงิน ได้รอการตัดบัญชีเพิ่มขึ้นระหว่างร้อยละ 0.28 ถึงร้อยละ 56.74 ถือว่ามีนัยสำคัญ ซึ่งอาจส่งผล กระทบทำให้การใช้งบการเงินเพื่อเกิดการตัดสินใจผิดพลาดได้

วิภาวรรณ ปานกลิ่นพูน (2556) ได้ศึกษาผลกระทบของการใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ ต่องบการเงินของบริษัทในกลุ่มธุรกิจการเงินที่จดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารายการที่ทำให้เกิดผลแตกต่างชั่วคราว ตามมาตรฐานการบัญชีของบริษัทในกลุ่มธุรกิจการเงินที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และผลกระทบจากการใช้มาตรฐานการบัญชีที่มีต่อฐานะทางการเงินและผลการดา เนินงานของบริษัทในกลุ่มธุรกิจการเงินที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่ง ทำการศึกษาข้อมูลทางบัญชีของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มธุรกิจที่ นำมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ มาถือปฏิบัติในการจัดทำงบการเงินงวดประจำปี 2554 รวม 22 แห่ง และใช้ สถิติต่างๆ วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ผลการศึกษา พบว่าผลแตกต่างชั่วคราวที่ทำให้เกิดสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอตัดบัญชีมากที่สุด คือ รายการค่าเผื่อหนี้ สงสัยจะสูญ ตามมาด้วยผลประโยชน์พนักงาน และผลแตกต่างชั่วคราวที่ทำให้เกิดหนี้สินภาษีเงิน ได้รอตัดบัญชีมากที่สุด คือ รายการกำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดจากเงินลงทุน ตามมาด้วยส่วนเกิน ทุนจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่าเงินลงทุน จากการวิเคราะห์การใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ พบว่าในภาพรวมมีผลกระทบต่อฐานะการเงินของบริษัทในกลุ่มธุรกิจการเงินน้อยมาก โดยอัตราร้อยละของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอตัดบัญชีต่อสินทรัพย์รวมของกลุ่มธุรกิจนี้ เท่ากับ 3.72

และอัตราร้อยละของหนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชีต่อสินทรัพย์รวม เท่ากับ 0.44 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่ต่ำมาก ทั้งนี้ การใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ โดยรวมมีผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทในกลุ่มธุรกิจการเงินทำให้เสียภาษีเพิ่มขึ้นจากจำนวนที่ได้บันทึกบัญชีไว้คิดเป็นร้อยละ 11.03 ของภาษีเงินได้ทางบัญชีการเงิน โดยหมวดธุรกิจธนาคารเสียภาษีเพิ่มขึ้นมากที่สุด ในขณะที่หมวดธุรกิจเงินทุนและหลักทรัพย์กลับเสียภาษียลดลง

ลัดดา คำวงศ์ (2557) ได้ศึกษาผลกระทบของภาษีเงินได้รอตัดบัญชีต่องบการเงินของกลุ่มธนาคารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบและความแตกต่างของกำไร(ขาดทุน)เบ็ดเสร็จ และความแตกต่างของอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นก่อนและหลังปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่องภาษีเงินได้รอตัดบัญชี ซึ่งเป็นการศึกษาข้อมูลทุติยภูมิจากงบการเงินรายไตรมาสประจำปี 2556 ของกลุ่มธนาคารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รวม 11 หลักทรัพย์ ผลการศึกษาพบว่าการบันทึกภาษีเงินได้รอตัดบัญชีส่งผลทำให้กำไรเบ็ดเสร็จในภาพรวมเพิ่มขึ้นเท่ากับ 3,244 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายหลักทรัพย์พบว่า มี 9 ธนาคารที่มีกำไรเบ็ดเสร็จเพิ่มขึ้นและมี 2 ธนาคารที่มีกำไรเบ็ดเสร็จลดลง สำหรับผลแตกต่างของอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นระหว่างก่อนและหลังปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีอยู่ระหว่าง (3.67) – 0.11 เท่า และผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าการบันทึกภาษีเงินได้รอตัดบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีไม่มีผลต่อกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จและงบแสดงฐานะการเงินโดยรวม สรุปได้ว่าข้อมูลหลังปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีสามารถนำมาใช้ในการตัดสินใจไม่ทำให้เกิดความผิดพลาด

ไพฑูรย์ กอบกาญจนพุดติ (2558) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีกับมูลค่าตลาดรวมของหลักทรัพย์และอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนไทย กลุ่มตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีกับมูลค่าตลาดรวมของหลักทรัพย์และอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนไทยกลุ่มตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ซึ่งทำการศึกษาสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี อัตราส่วนกำไรขั้นต้น อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน อัตราส่วนกำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และมูลค่าตลาดรวมของหลักทรัพย์จากรายงานประจำปี 2556 ของ 79 บริษัท และใช้สถิติต่างๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่าสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีมีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนกำไรขั้นต้นในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ ($r = 0.284$) สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีไม่มีความสัมพันธ์

อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรต่างๆ และมูลค่าตลาดรวมของหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

Colley, Rue, Valencia, and Volkan (2012) ได้ศึกษาการบัญชีสำหรับภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี: ถึงเวลาเปลี่ยน (Accounting For deferred Taxes: Time For A Change) โดยทำการศึกษาข้อมูลระหว่างปี 2547-2553 (ค.ศ. 2004 – 2010) ของบริษัทที่บันทึกภาษีเงินได้รอตัดบัญชีเกินกว่า 10 ปี รวม 38,926 แห่งเพื่อนำมาทำการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นกับอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นที่หักภาษีเงินได้รอตัดบัญชี ผลการศึกษาพบว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นลดลงเมื่อภาษีเงินได้รอตัดบัญชีสะสมลดลงมากกว่าร้อยละ 8.7 ในปี 2551 (ค.ศ.2008) และลดลงมากที่สุดถึงร้อยละ 11.60 ในปี 2553 (ค.ศ. 2010) แสดงให้เห็นว่าเมื่อปฏิบัติวิธีภาษีเงินได้รอตัดบัญชีอย่างต่อเนื่องและควบคุมการลดลงของอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นได้อย่างสม่ำเสมอจะทำให้บริษัทสามารถคงแต่งงบการเงินได้

Naicker (2014) ได้ศึกษาผลกระทบของการปรับปรุงภาษีเงินได้รอตัดบัญชีที่มีต่อการวัดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์ของผู้ผลิตและผู้ค้าปลีกอาหารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์โจฮันเนสเบิร์ก ในแอฟริกาใต้ (The Impact of the Deferred Tax Adjustment on the EVA Measure for JSE-Listed Food Producers and Retailers in South Africa) ซึ่ง EVA เป็นมูลค่าที่ผู้ถือหุ้นจะได้รับ โดยมี 2 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ กำไรสุทธิหลังหักภาษีแล้ว (NOPAT) และ สินทรัพย์รวม (Total Capital Employed; TCE) ที่เท่ากับส่วนของทุนประกอบด้วยส่วนของผู้ถือหุ้น และหนี้สินทั้งระยะยาวและระยะสั้น จากการศึกษาข้อมูลทหุติยภูมิของผู้ผลิตและผู้ค้าปลีกอาหารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์โจฮันเนสเบิร์กระหว่างปี 2547 ถึง 2553 รวม 7 ปี พบว่า ภาษีเงินได้รอตัดบัญชีมีผลต่อมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์และสามารถนำมาใช้พยากรณ์มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์ที่รวมไปถึงผลกำไร(ขาดทุน)สุทธิจากการดำเนินงานได้ จึงแนะนำให้ทำการปรับปรุงภาษีเงินได้รอตัดบัญชีสำหรับวัดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์ด้วย

บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย

การเปรียบเทียบอัตราส่วนทางการเงินก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่องภาษีเงินได้ : กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100 ในครั้งนี้มีวิธีการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

- 3.1 ระเบียบวิธีวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ศึกษา
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณที่ได้มาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลทางการเงินบัญชีในงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินรายปีระหว่างปี 2556-2557 ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอยู่ใน SET100 Index และได้นำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้มาถือปฏิบัติ รวม 95 หลักทรัพย์ เพื่อนำข้อมูลต่างๆ มาคำนวณและวิเคราะห์กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ อัตราส่วนกำไรสุทธิ (NPM) และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (D/E) ระหว่างการบันทึกบัญชีวิธีภาษีเงินได้ค้างจ่ายและวิธีภาษีรอการตัดบัญชี หรือก่อนและหลังปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีในรอบระยะเวลาบัญชีเดียวกันเชิงเปรียบเทียบในภาพรวมของทุกหลักทรัพย์ใน SET100 Index รวม 7 กลุ่มอุตสาหกรรม

3.2 เครื่องมือที่ใช้ศึกษา

เครื่องมือสำคัญที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาเป็นงบการเงินรวมหรืองบการเงินที่แสดงเงินลงทุนตามวิธีส่วนได้เสียที่มีรอบระยะเวลาบัญชี 1 ปีประจำปี 2556 และ 2557 และได้รับการตรวจสอบและตรวจทานแล้ว โดยบางงบการเงินอาจได้รับการปรับปรุงแล้วด้วยได้แก่ งบดุลหรืองบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ และหมายเหตุประกอบงบการเงินผ่านเว็บไซต์ของแต่ละบริษัทหรือหลักทรัพย์ที่อยู่ใน SET100 Index ระหว่างวันที่ 1 มกราคมถึง 30 มิถุนายน 2559 ซึ่งเป็นบริษัทหรือหลักทรัพย์ที่ได้รับความนิยมและมีความเหมาะสมในการเลือกทำการศึกษา โดยเลือกศึกษาบริษัทหรือหลักทรัพย์ที่ต้องเข้าซื้อขายในตลาดภายในหรือก่อนปี 2556 เนื่องจากเป็นปีแรกที่เริ่มบังคับใช้มาตรฐานการบัญชีดังกล่าว และต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการ

บัญชีดังกล่าวนี้ด้วย ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาทั้งหมด 95 หลักทรัพย์ที่ได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีสำหรับรอบบัญชีทั้งในปี 2556 และ 2557 และตัดสินใจคัด 5 หลักทรัพย์ ได้แก่ BEM EPG PLANB PLAT และ VNG ออกไป เนื่องจากหลักทรัพย์เหล่านี้ส่วนใหญ่เข้าตลาดภายหลังช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษาแล้ว (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2559)

ตารางที่ 6 แสดงหลักทรัพย์ใน SET100 Index ที่ไม่เลือกทำการศึกษาร่วมเหตุผลสนับสนุน

ลำดับที่	หลักทรัพย์	บริษัท	เหตุผลที่ไม่ทำการศึกษา
1	BEM	บริษัท ทางด่วนและรถไฟฟ้า กรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	เข้าตลาดซื้อขายวันแรกในวันที่ 5 มกราคม 2559
2	EPG	บริษัท อีสเทิร์น โพลีเมอร์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	เข้าตลาดซื้อขายวันแรกในวันที่ 2 ธันวาคม 2557
3	PLANB	บริษัท แพลน บี มีเดีย จำกัด (มหาชน)	เข้าตลาดซื้อขายวันแรกในวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2558
4	PLAT	บริษัท เดอะ แพลทินัม กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	เข้าตลาดซื้อขายวันแรกในวันที่ 24 มีนาคม 2558
5	VNG	บริษัท วนชัย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	ไม่สามารถเข้าถึงงบการเงินฉบับ สมบูรณ์ประจำปี 2556-2557 ได้

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2559

หลักทรัพย์ที่ทำการศึกษารอบคลุม 7 กลุ่มอุตสาหกรรม ยกเว้น กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค เนื่องจากไม่ปรากฏหลักทรัพย์ของกลุ่มอุตสาหกรรมดังกล่าวอยู่ใน SET100 Index ประกอบด้วย เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร 6 หลักทรัพย์ (หมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มทั้งหมด) ทรัพยากร 17 หลักทรัพย์ (หมวดธุรกิจพลังงานและสาธารณูปโภคทั้งหมด) เทคโนโลยี 12 หลักทรัพย์ (หมวดธุรกิจชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ 4 หลักทรัพย์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 8 หลักทรัพย์) ธุรกิจการเงิน 13 หลักทรัพย์ (หมวดธุรกิจเงินทุนและหลักทรัพย์ 3 หลักทรัพย์ ธนาคาร 9 หลักทรัพย์ และประกันภัยและประกันชีวิต 1 หลักทรัพย์) บริการ 19 หลักทรัพย์ (หมวดธุรกิจการท่องเที่ยวและสันทนาการ 1 หลักทรัพย์ การแพทย์ 3 หลักทรัพย์ ขนส่งและโลจิสติกส์ 6 หลักทรัพย์ พาณิชยกรรม 4 หลักทรัพย์ และสื่อและสิ่งพิมพ์ 5 หลักทรัพย์) สินค้าอุตสาหกรรม 2 หลักทรัพย์ (หมวดธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ทั้ง 2 หลักทรัพย์) และอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง 26 หลักทรัพย์ (หมวดธุรกิจบริการรับเหมาก่อสร้าง 7 หลักทรัพย์ พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ 15

หลักทรัพย์ และวัสดุก่อสร้าง 4 หลักทรัพย์) รวม 95 หลักทรัพย์ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2559)

ทั้งนี้ บริษัทหรือหลักทรัพย์ส่วนใหญ่มีรอบระยะเวลาบัญชี 1 ปีสิ้นสุด ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556 และ 2557 โดยมีบางบริษัทหรือหลักทรัพย์ที่มีรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดวันที่ 31 มีนาคมของทุกปี ได้แก่ BLAND BTS และ VGI และสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายนของทุกปี ได้แก่ AOT และ TTA จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ยังไม่สามารถเข้าถึงงบการเงินของบางบริษัทหรือหลักทรัพย์ในช่วงเวลาที่ทำการศึกษาและเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยไม่เลือกทำการศึกษางบการเงินประจำปี 2558 ด้วย แต่เลือกทำการศึกษาเพียง 2 ปีเพื่อทำการเปรียบเทียบและสอบย้อนกัน

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้ใช้ข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิทั้งหมด ทั้งในการทบทวรรณกรรมในบทที่ 2 จากแหล่งข้อมูลประเภทต่างๆ ได้แก่ วิทยานิพนธ์ งานนิพนธ์ รายงานวิจัยประเภทต่างๆ หนังสือ คู่มือหรือเอกสารประกอบการเรียนการสอน การอบรม และการบรรยาย บทความวิชาการ ในวารสาร และข้อมูลออนไลน์ที่เกี่ยวข้อง และในงบการเงินรวมประจำปี 2556 และ 2557 โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลแตกต่างชั่วคราวอันมีผลกระทบต่อภาษีเงินได้มาทั้งจากงบการเงินโดยตรงและจากรายงานประจำปีมาสนับสนุนบ้าง ซึ่งหมายรวมถึงหมายเหตุประกอบงบการเงินของแต่ละบริษัทหรือหลักทรัพย์ใน SET100 Index ที่เปิดเผยสู่สาธารณะผ่านทางเว็บไซต์ของตนเองเพื่อนำมาคำนวณ 3 ตัวแปรหลัก ได้แก่ กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ อัตราส่วนกำไรสุทธิ (NPM) และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (D/E) ในเชิงเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีฉบับที่ 12 ซึ่งเป็นผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงวิธีการบันทึกบัญชีนั่นเอง ดังนี้

1. การคำนวณหาข้อมูลทางบัญชีในงบการเงินก่อนปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ เนื่องจากข้อมูลเบื้องต้นที่ได้เป็นข้อมูลทางบัญชีที่ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี โดยใช้โปรแกรมไมโครซอฟท์เอ็กเซลสำหรับคำนวณและบันทึกข้อมูล

1.1 การคำนวณกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จและอัตราส่วนกำไรสุทธิก่อนปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี

แยกภาษีเงินได้ประจำงวดกับภาษีเงินได้รอตัดบัญชีเพื่อนำมาคำนวณกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จก่อนปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี

= กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จหลังการบันทึกภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี + ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี

$$= \text{กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ (ใหม่) / รายได้รวม} \times 100$$

1.2 การคำนวณอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นก่อนปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี

ปรับสินทรัพย์ภายในเงินได้รอตัดบัญชีและหนี้สินภายในเงินได้รอตัดบัญชีในงบแสดงฐานะการเงินเพื่อนำมาคำนวณหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นก่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี

$$= \text{หนี้สินรวมหลังการบันทึกหนี้สินภายในเงินได้รอตัดบัญชี} - \text{บัญชีหนี้สินภายในเงินได้รอตัดบัญชี}$$

$$= \text{ส่วนของผู้ถือหุ้นหลังการบันทึกหนี้สินภายในเงินได้รอตัดบัญชี} + \text{บัญชีหนี้สินภายในเงินได้รอตัดบัญชี} - \text{บัญชีสินทรัพย์ภายในเงินได้รอตัดบัญชี}$$

$$= \text{หนี้สินรวม (ใหม่) / ส่วนของผู้ถือหุ้นรวม (ใหม่)}$$

1.3 นำข้อมูลที่อธิบายรายการและการเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินมาพิจารณาการบันทึกภายในเงินได้รอการตัดบัญชีที่มีผลกระทบต่องบการเงินประกอบรวมในการคำนวณด้วย

เหตุผลในการเลือกศึกษากำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ อัตราส่วนกำไรสุทธิ และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงวิธีการบันทึกบัญชีภายในเงินได้ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจากวิธีภายในเงินได้ค้างจ่ายมาเป็นวิธีภายในเงินได้รอการตัดบัญชีก่อให้เกิดผลแตกต่างที่ต้องรับรู้เป็นสินทรัพย์ภายในเงินได้รอการตัดบัญชี หนี้สินภายในเงินได้รอการตัดบัญชี รายได้ภายในเงินได้รอการตัดบัญชี และค่าใช้จ่ายภายในเงินได้รอการตัดบัญชี ซึ่งมีความเกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จและส่วนของผู้ถือหุ้นโดยตรง การศึกษาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงวิธีการบันทึกบัญชีภายในเงินได้จึงสามารถเลือกศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลทางบัญชีดังกล่าวระหว่างก่อนและหลังปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีได้

2. การจัดเตรียมข้อมูลทางบัญชีในงบการเงินทั้งก่อนและหลังปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภายในเงินได้ โดยใช้โปรแกรมไมโครซอฟท์เอ็กเซลช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำแนกออกตามกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ อัตราส่วนกำไรสุทธิ และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นก่อนและหลังปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีในภาพรวมและจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมตามรายปีเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลทางบัญชีที่เก็บรวบรวมและจัดเตรียมไว้โดยค่านวณท่าไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ อัตราส่วนกำไรสุทธิ (NPM) และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (D/E) จำแนกออกเป็นรายการก่อนและหลังปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้แยกตามรายปี 2556 และ 2557 แบบโดยรวมทุกหลักทรัพย์ใน SET100 Index ที่นำมาทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อการประมวลผลทางสถิติตามสถิติที่กำหนดไว้ใช้ในการวิเคราะห์ที่จำแนกออกได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

3.5.1 สถิติเชิงพรรณนา

ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

ใช้อธิบายคุณลักษณะของรายการท่าไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ อัตราส่วนกำไรสุทธิ และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นจำแนกความแตกต่างตามวิธีภาษีเงินได้ก่อนและหลังปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีรายปีของทุกหลักทรัพย์โดยรวมและกลุ่มอุตสาหกรรมของหลักทรัพย์ใน SET100 Index เพื่อแสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และค่ากลางของแต่ละประเภทรายการ โดยค่าเฉลี่ยหมายความว่าผลรวมของค่ารายการแต่ละประเภทหารด้วยจำนวนทั้งหมดของแต่ละรายการ ซึ่งเป็นการวัดแนวโน้มเข้าสู่ศูนย์กลางประเภทหนึ่งที่นิยมใช้กัน

$$\text{ซึ่งใช้สูตร} = \sum x / n$$

และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานหมายความว่าสถิติที่ใช้วัดการกระจายที่ต่างไปจากค่าเฉลี่ย โดยค่าเบี่ยงเบนเฉลี่ยมากเมื่อข้อมูลมีค่าต่างจากค่าเฉลี่ยมากและน้อยเมื่อข้อมูลมีค่าใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยและแบ่งออกได้เป็น 2 กรณี คือ ข้อมูลที่ไม่แจกแจงความถี่และข้อมูลที่แจกแจงความถี่

$$\text{ซึ่งใช้สูตร} = \sqrt{[(x-x)^2] / (n-1)} \text{ หรือ } \sqrt{[(n\sum x^2 - (\sum x)^2) / n(n-1)]} \text{ (ถาวร ทนใจ, 2556)}$$

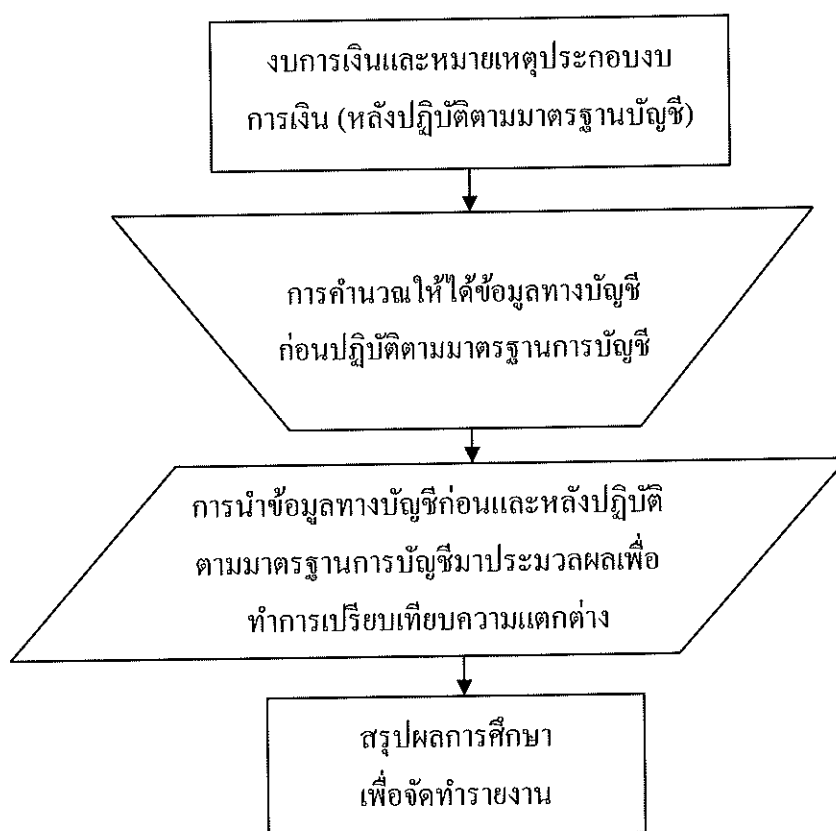
3.5.2 สถิติเชิงอนุมาน

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของ 2 กลุ่มตัวอย่างไม่อิสระ (t-test Paired Two Sample for Means)

ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของท่าไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ อัตราส่วนกำไรสุทธิ และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นระหว่างก่อนและหลังปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีของกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก (น้อยกว่า 30 ตัวอย่าง) ในกรณีศึกษาแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมใน SET100

Index แยกแบบรายปี ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (กิตติพันธ์ คงสวัสดิเกียรติและคณะ, 2552)

ผลการทดสอบยอมรับสมมติฐานย่อมแสดงว่าผลแตกต่างจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ทำให้งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเปลี่ยนแปลงถึงในระดับที่ทำให้การใช้ข้อมูลอาจทำให้เกิดการตัดสินใจผิดพลาดได้ ในกรณีที่ผลการทดสอบปฏิเสธสมมติฐานย่อมแสดงว่าผลแตกต่างของการปฏิบัติตามหรือไม่ตามมาตรฐานการบัญชีหรือการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้ทำให้งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเปลี่ยนแปลงถึงในระดับที่ทำให้การใช้ข้อมูลอาจทำให้เกิดการตัดสินใจผิดพลาดได้ ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบถึงความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีของหลักทรัพย์ใน SET100 Index แบบโดยรวมทุกกลุ่มอุตสาหกรรมแยกตามแต่ละปีเพื่อสรุปผลการศึกษาก่อนนำมาอภิปรายผลเปรียบเทียบกับวรรณกรรมที่ได้ทบทวนมาในบทที่ 2 พร้อมให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการจัดทำรายงานนำเสนอต่อไป

ภาพประกอบ 1 แสดงผังขั้นตอนการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงวิธีการบันทึกบัญชีภาษีเงินได้ของบริษัทหรือหลักทรัพย์ใน SET100 Index ระหว่างวันที่ 1 มกราคมถึง 30 มิถุนายน 2559 รวม 95 หลักทรัพย์ จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ อัตราส่วนกำไรสุทธิ และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นระหว่างก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีฉบับที่ 12 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลทางบัญชีจากงบการเงินรวมหรืองบการเงินที่แสดงเงินลงทุนตามวิธีส่วนได้เสียที่มีรอบระยะเวลาบัญชี 1 ปีประจำปี 2556 และ 2557 ได้แก่ งบดุลหรืองบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ และหมายเหตุประกอบงบการเงินผ่านเว็บไซต์ของแต่ละบริษัทหรือหลักทรัพย์ ซึ่งผลการศึกษาได้นำเสนอไว้ดังต่อไปนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ตามสถิติเชิงพรรณนา

4.2 ผลการวิเคราะห์ตามสถิติเชิงอนุมาน

4.1 ผลการวิเคราะห์ตามสถิติเชิงพรรณนา

ตารางที่ 7 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ เปรียบเทียบก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2556 ของหลักทรัพย์ใน SET100 Index โดยรวม (หน่วย: ล้านบาท) N = 95

กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
หลังการปฏิบัติ	-12,000.00	113,565.00	7,883.83	16,870.52
ก่อนการปฏิบัติ	-13,029.00	115,871.00	7,925.80	17,096.38

จากตารางที่ 7 พบว่า ในปี 2556 หลักทรัพย์ใน SET100 Index ระหว่างวันที่ 1 มกราคมถึง 30 มิถุนายน 2559 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยรวมมีค่าเฉลี่ยของกำไร

(ขาดทุน) เปิดเสร็จหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชี เท่ากับ 7,883.83 ล้านบาท โดยมีค่าสูงสุด เท่ากับ 113,565 ล้านบาทจาก PTT และค่าต่ำสุด เท่ากับ -12,000 ล้านบาทจาก THAI และก่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชี เท่ากับ 7,925.80 ล้านบาท โดยมีค่าสูงสุด เท่ากับ 115,871 ล้านบาทจาก PTT และค่าต่ำสุด เท่ากับ -13,029 ล้านบาทจาก THAI

ตารางที่ 8 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานกำไร (ขาดทุน) เปิดเสร็จ เปรียบเทียบก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2556 ของหลักทรัพย์ ใน SET100 Index จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม (หน่วย: ล้านบาท) N = 95

กำไร (ขาดทุน) เปิดเสร็จ	การปฏิบัติ	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	หลัง	628.00	14,694.00	4,507.33	5,242.27
	ก่อน	603.00	11,796.00	3,987.50	4,167.96
เทคโนโลยี	หลัง	85.00	113,565.00	12,642.41	29,167.94
	ก่อน	68.00	115,871.00	12,925.00	30,058.10
ทรัพยากร	หลัง	-5,348.00	36,230.00	6,250.25	10,743.47
	ก่อน	-4,348.00	37,987.00	6,510.50	11,114.82
ธุรกิจการเงิน	หลัง	240.00	49,836.00	15,387.17	18,306.86
	ก่อน	201.00	48,808.00	15,239.94	17,928.76
บริการ	หลัง	-12,000.00	16,516.00	2,053.26	5,683.87
	ก่อน	-13,029.00	17,235.00	2,110.89	5,932.29
สินค้าอุตสาหกรรม	หลัง	1,270.00	32,707.00	16,988.50	22,229.32
	ก่อน	2,205.00	32,278.00	17,241.50	21,264.82
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	หลัง	-1,092.00	61,788.00	6,114.38	13,456.10
	ก่อน	-1,503.00	61,506.00	6,094.85	13,401.10

จากตารางที่ 8 ในปี 2556 เมื่อพิจารณากำไร (ขาดทุน) เปิดเสร็จของหลักทรัพย์ใน SET100 Index ระหว่างวันที่ 1 มกราคมถึง 30 มิถุนายน 2559 แบบรายกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมบริการมีค่าก่อนและหลังต่ำสุด เท่ากับ -12,000.00 ล้านบาทและ -13,029.00 ล้าน

บาทตามลำดับ กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีมีค่าก่อนและหลังสูงสุด เท่ากับ 113,565.00 ล้านบาท และ 115,871.00 ล้านบาทตามลำดับ และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังต่ำสุด เท่ากับ 2,053.26 ล้านบาทและ 2,110.89 ล้านบาทตามลำดับ แต่กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้า อุตสาหกรรมมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังสูงสุด เท่ากับ 16,988.50 ล้านบาทและ 17,241.50 ล้านบาท ตามลำดับ

ตารางที่ 9 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ เปรียบเทียบก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2557 ของหลักทรัพย์ ใน SET100 Index โดยรวม (หน่วย: ล้านบาท) N = 95

กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
หลังการปฏิบัติ	-15,572.00	625,382.00	12,896.35	64,706.76
ก่อนการปฏิบัติ	-16,817.00	625,093.00	12,960.86	65,016.42

จากตารางที่ 9 พบว่า ในปี 2557 หลักทรัพย์ใน SET100 Index ระหว่างวันที่ 1 มกราคมถึง 30 มิถุนายน 2559 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยรวมมีค่าเฉลี่ยของกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชี เท่ากับ 12,896.35 ล้านบาท โดยมีค่าสูงสุด เท่ากับ 625,382 ล้านบาทจาก UV และค่าต่ำสุด เท่ากับ -15,572 ล้านบาทจาก THAI และก่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชี เท่ากับ 12,960.86 ล้านบาท โดยมีค่าสูงสุด เท่ากับ 625,093 ล้านบาทจาก UV และค่าต่ำสุด เท่ากับ -16,817 ล้านบาทจาก THAI

ตารางที่ 10 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ
เปรียบเทียบก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2557 ของหลักทรัพย์
ใน SET100 Index จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม (หน่วย: ล้านบาท) N = 95

กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ	การปฏิบัติ	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
เกษตรและ อุตสาหกรรมอาหาร	หลัง	1,012.00	9,387.00	4,019.83	3,230.43
	ก่อน	1,020.00	9,111.00	3,926.67	3,210.51
เทคโนโลยี	หลัง	-5,213.00	62,498.00	6,483.65	15,667.42
	ก่อน	-7,683.00	59,077.00	5,882.53	15,001.62
ทรัพยากร	หลัง	-3,926.00	36,003.00	6,515.50	10,594.45
	ก่อน	-1,276.00	38,118.00	6,898.17	10,936.81
ธุรกิจการเงิน	หลัง	115.00	57,380.00	16,980.54	21,140.57
	ก่อน	92.00	58,046.00	16,856.46	21,399.01
บริการ	หลัง	-15,572.00	13,579.00	2,580.42	6,059.69
	ก่อน	-16,817.00	15,872.00	2,670.78	6,668.81
สินค้าอุตสาหกรรม	หลัง	1,836.00	13,533.00	7,684.50	8,271.03
	ก่อน	2,964.00	13,396.00	8,180.00	7,376.54
อสังหาริมทรัพย์และ ก่อสร้าง	หลัง	-249.00	625,382.00	27,980.08	122,048.98
	ก่อน	-419.00	625,093.00	28,015.85	121,987.79

จากตารางที่ 10 ในปี 2557 เมื่อพิจารณากำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จของหลักทรัพย์ใน SET100 Index ระหว่างวันที่ 1 มกราคมถึง 30 มิถุนายน 2559 แบบรายกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมบริการมีค่าก่อนและหลังต่ำสุด เท่ากับ -15,572.00 ล้านบาทและ -16,817.00 ล้านบาทตามลำดับ กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีค่าก่อนและหลังสูงสุด เท่ากับ 625,382.00 ล้านบาทและ 625,093.00 ล้านบาทตามลำดับ และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการมีค่าเฉลี่ย ก่อนและหลังต่ำสุด เท่ากับ 2,580.42 ล้านบาทและ 2,670.78 ล้านบาทตามลำดับ แต่กลุ่ม อุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังสูงสุด เท่ากับ 27,980.08 ล้านบาท และ 28,015.85 ล้านบาทตามลำดับ

ตารางที่ 11 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอัตราส่วนกำไรสุทธิ
เปรียบเทียบก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2556 ของหลักทรัพย์
ใน SET100 Index โดยรวม (หน่วย: ร้อยละ) N = 95

อัตราส่วนกำไรสุทธิ	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
หลังการปฏิบัติ	-26.77	986.87	25.78	100.55
ก่อนการปฏิบัติ	-26.66	982.37	25.41	100.08

จากตารางที่ 11 พบว่า ในปี 2556 หลักทรัพย์ใน SET100 Index ระหว่างวันที่ 1 มกราคมถึง 30 มิถุนายน 2559 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยรวมมีค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนกำไรสุทธิหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชี เท่ากับ ร้อยละ 25.78 โดยมีค่าสูงสุด เท่ากับ ร้อยละ 986.87 จาก UV และค่าต่ำสุด เท่ากับ ร้อยละ -26.77 จาก TTA และก่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชี เท่ากับ ร้อยละ 25.41 โดยมีค่าสูงสุด เท่ากับ ร้อยละ 982.37 จาก UV และค่าต่ำสุด เท่ากับ ร้อยละ -26.66 จาก TTA

ตารางที่ 12 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนอัตราส่วนกำไรสุทธิเปรียบเทียบ
ก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2556 ของหลักทรัพย์ใน
SET100 Index จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม (หน่วย: ร้อยละ) N = 95

อัตราส่วนกำไรสุทธิ	การปฏิบัติ	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
เกษตรและ อุตสาหกรรมอาหาร	หลัง	3.04	17.19	10.00	5.76
	ก่อน	2.95	15.11	9.53	5.52
เทคโนโลยี	หลัง	0.29	48.32	15.90	17.11
	ก่อน	0.28	48.00	13.72	15.83
ทรัพยากร	หลัง	-5.10	60.87	17.55	15.92
	ก่อน	-4.14	60.87	17.72	15.83
ธุรกิจการเงิน	หลัง	9.14	37.51	21.08	7.81
	ก่อน	8.93	37.11	20.78	7.48

ตารางที่ 12 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนอัตราส่วนกำไรสุทธิเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2556 ของหลักทรัพย์ใน SET100 Index จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม (หน่วย: ร้อยละ) N = 95 (ต่อ)

อัตราส่วนกำไรสุทธิ	การปฏิบัติ	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริการ	หลัง	-26.77	39.63	12.81	15.87
	ก่อน	-26.66	41.36	13.13	14.97
สินค้าอุตสาหกรรม	หลัง	0.55	5.88	3.22	3.77
	ก่อน	1.00	5.81	3.41	3.40
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	หลัง	-3.78	986.87	53.25	190.72
	ก่อน	-5.21	982.37	53.24	189.85

จากตารางที่ 12 ในปี 2556 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนกำไรสุทธิของหลักทรัพย์ใน SET100 Index ระหว่างวันที่ 1 มกราคมถึง 30 มิถุนายน 2559 แบบรายกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมบริการมีค่าก่อนและหลังต่ำสุด เท่ากับ ร้อยละ -26.77 และร้อยละ -26.66 ตามลำดับ กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีค่าก่อนและหลังสูงสุด เท่ากับ ร้อยละ 986.87 และร้อยละ 982.37 ตามลำดับ และกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรมมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังต่ำสุด เท่ากับ ร้อยละ 3.22 และ ร้อยละ 3.41 ตามลำดับ แต่กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังสูงสุด เท่ากับ ร้อยละ 53.25 และ ร้อยละ 53.24 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอัตราส่วนกำไรสุทธิ เปรียบเทียบก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2557 ของหลักทรัพย์ ใน SET100 Index โดยรวม (หน่วย: ร้อยละ) N = 95

อัตราส่วนกำไรสุทธิ	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
หลังการปฏิบัติ	-61.79	6,497.48	84.37	668.82
ก่อนการปฏิบัติ	-62.03	6,494.47	83.98	668.55

จากตารางที่ 13 พบว่า ในปี 2557 หลักทรัพย์ใน SET100 Index ระหว่างวันที่ 1 มกราคมถึง 30 มิถุนายน 2559 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยรวมมีค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนกำไรสุทธิหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชี เท่ากับ ร้อยละ 84.37 โดยมีค่าสูงสุด เท่ากับ ร้อยละ 6,497.48 จาก UV และค่าต่ำสุด เท่ากับ ร้อยละ -61.79 จาก S และก่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชี เท่ากับ ร้อยละ 83.98 โดยมีค่าสูงสุด เท่ากับ ร้อยละ 6,494.47 จาก UV และค่าต่ำสุด เท่ากับ ร้อยละ -62.03 จาก S

ตารางที่ 14 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนอัตราส่วนกำไรสุทธิเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2557 ของหลักทรัพย์ใน SET100 Index จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม (หน่วย: ร้อยละ) N = 95

อัตราส่วนกำไรสุทธิ	การปฏิบัติ	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	หลัง	2.17	17.38	10.87	6.19
	ก่อน	2.10	16.43	10.32	5.63
เทคโนโลยี	หลัง	-1.81	53.18	14.61	18.42
	ก่อน	-2.67	53.18	12.99	17.29
ทรัพยากร	หลัง	-3.34	61.62	17.22	16.92
	ก่อน	-3.01	61.62	17.33	16.73
ธุรกิจการเงิน	หลัง	4.44	35.97	20.82	9.56
	ก่อน	1.44	35.79	20.32	10.21
บริการ	หลัง	-7.64	58.28	14.99	16.18
	ก่อน	-8.25	68.12	14.76	17.43
สินค้าอุตสาหกรรม	หลัง	0.74	2.35	1.55	1.14
	ก่อน	1.00	2.32	1.66	0.93
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	หลัง	-61.79	6,497.48	264.11	1,271.60
	ก่อน	-62.03	6,494.47	264.25	1,270.97

จากตารางที่ 14 ในปี 2557 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนกำไรสุทธิของหลักทรัพย์ใน SET100 Index ระหว่างวันที่ 1 มกราคมถึง 30 มิถุนายน 2559 แบบรายกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมบริการมีค่าก่อนและหลังต่ำสุด เท่ากับ ร้อยละ -7.64 และร้อยละ -8.25 ตามลำดับ กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีค่าก่อนและหลังสูงสุด เท่ากับ ร้อยละ 6,497.48 และร้อยละ 6,494.47 ตามลำดับ และกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรมมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังต่ำสุด เท่ากับ ร้อยละ 1.55 และ ร้อยละ 1.66 ตามลำดับ แต่กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังสูงสุด เท่ากับ ร้อยละ 264.11 และ ร้อยละ 264.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วน
ของเจ้าของเปรียบเทียบก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2556
ของหลักทรัพย์ใน SET100 Index โดยรวม (หน่วย: เท่า) N = 95

อัตราส่วนหนี้สิน ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
หลังการปฏิบัติ	-1.00	42.50	2.70	4.98
ก่อนการปฏิบัติ	-1.00	48.42	2.73	5.51

จากตารางที่ 15 พบว่า ในปี 2556 หลักทรัพย์ใน SET100 Index ระหว่างวันที่ 1 มกราคมถึง 30 มิถุนายน 2559 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยรวมมีค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชี เท่ากับ 2.70 เท่า โดยมีค่าสูงสุด เท่ากับ 42.50 เท่า จาก TRUE และค่าต่ำสุด เท่ากับ -1.00 เท่า จาก WORK และก่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชี เท่ากับ 2.73 เท่า โดยมีค่าสูงสุด เท่ากับ 48.42 เท่า จาก TRUE และค่าต่ำสุด เท่ากับ -1.00 เท่า จาก WORK

ตารางที่ 16 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น
เปรียบเทียบ ก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2556 ของ
หลักทรัพย์ใน SET100 Index จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม (หน่วย: เท่า) N = 95

อัตราส่วนหนี้สินต่อ ส่วนของผู้ถือหุ้น	การปฏิบัติ	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
เกษตรและ อุตสาหกรรมอาหาร	หลัง	0.20	3.63	1.79	1.15
	ก่อน	0.20	3.73	1.73	1.21
เทคโนโลยี	หลัง	0.45	5.41	1.54	1.17
	ก่อน	-0.09	5.48	1.47	1.23
ทรัพยากร	หลัง	0.21	42.50	4.66	11.95
	ก่อน	0.21	48.42	5.17	13.65
ธุรกิจการเงิน	หลัง	0.00	14.47	7.42	3.89
	ก่อน	0.00	14.52	7.65	3.97
บริการ	หลัง	-1.00	8.22	1.37	2.03
	ก่อน	-1.00	5.33	1.16	1.55
สินค้าอุตสาหกรรม	หลัง	0.76	2.00	1.38	0.88
	ก่อน	0.74	2.00	1.37	0.89
อสังหาริมทรัพย์และ ก่อสร้าง	หลัง	0.04	4.26	1.46	1.10
	ก่อน	0.04	4.02	1.44	1.06

จากตารางที่ 16 ในปี 2556 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของ
หลักทรัพย์ใน SET100 Index ระหว่างวันที่ 1 มกราคมถึง 30 มิถุนายน 2559 แบบรายกลุ่ม
อุตสาหกรรม พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมบริการมีค่าก่อนและหลังต่ำสุด เท่ากับ -1.00 เท่า เท่ากัน
กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรมีค่าก่อนและหลังสูงสุด เท่ากับ 42.50 เท่า และ 48.42 เท่าตามลำดับ
และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังต่ำสุด เท่ากับ 1.37 เท่า และ 1.16 เท่าตามลำดับ
แต่กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังสูงสุด เท่ากับ 7.42 เท่า และ 7.65 เท่า
ตามลำดับ

ตารางที่ 17 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วน
ของเจ้าของเปรียบเทียบก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2557
ของหลักทรัพย์ใน SET100 Index โดยรวม (หน่วย: เท่า) N = 95

อัตราส่วนหนี้สิน ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
หลังการปฏิบัติ	-1.01	10.61	1.99	2.31
ก่อนการปฏิบัติ	-1.01	10.92	1.95	2.36

จากตารางที่ 17 พบว่า ในปี 2557 หลักทรัพย์ใน SET100 Index ระหว่างวันที่ 1
มกราคมถึง 30 มิถุนายน 2559 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยรวมมีค่าเฉลี่ยของ
อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชี เท่ากับ 1.99 เท่า โดยมี
ค่าสูงสุด เท่ากับ 10.61 เท่า จาก TMB และค่าต่ำสุด เท่ากับ -1.01 เท่า จาก BEC และก่อนการปฏิบัติ
ตามมาตรฐานบัญชี เท่ากับ 1.95 เท่า โดยมีค่าสูงสุด เท่ากับ 10.92 เท่า จาก TMB และค่าต่ำสุด
เท่ากับ -1.01 เท่า จาก BEC

ตารางที่ 18 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น
เปรียบเทียบ ก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2557 ของ
หลักทรัพย์ใน SET100 Index จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม (หน่วย: เท่า) N = 95

อัตราส่วนหนี้สิน ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	การปฏิบัติ	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
เกษตรและ อุตสาหกรรมอาหาร	หลัง	0.17	1.54	0.87	0.67
	ก่อน	0.17	1.49	0.81	0.60
เทคโนโลยี	หลัง	0.47	2.60	1.36	0.61
	ก่อน	-0.13	2.63	1.26	0.71
ทรัพยากร	หลัง	0.20	2.31	1.25	0.75
	ก่อน	0.20	2.38	1.26	0.77
ธุรกิจการเงิน	หลัง	0.00	10.61	5.77	3.64
	ก่อน	0.00	10.92	5.97	3.73

ตารางที่ 18 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น
เปรียบเทียบ ก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีประจำปี 2557 ของ
หลักทรัพย์ใน SET100 Index จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม (หน่วย: เท่า) N = 95 (ต่อ)

อัตราส่วนหนี้สิน ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	การปฏิบัติ	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
บริการ	หลัง	-1.01	8.31	1.56	2.25
	ก่อน	-1.01	7.72	1.44	2.05
สินค้าอุตสาหกรรม	หลัง	0.67	2.00	1.34	0.94
	ก่อน	0.65	1.00	0.83	0.25
อสังหาริมทรัพย์และ ก่อสร้าง	หลัง	0.15	3.78	1.45	0.87
	ก่อน	0.10	3.57	1.43	0.83

จากตารางที่ 18 ในปี 2557 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของ
หลักทรัพย์ใน SET100 Index ระหว่างวันที่ 1 มกราคมถึง 30 มิถุนายน 2559 แบบรายกลุ่ม
อุตสาหกรรม พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมบริการมีค่าก่อนและหลังต่ำสุด เท่ากับ -1.01 เท่า เท่ากัน
กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินมีค่าก่อนและหลังสูงสุด เท่ากับ 10.61 เท่า และ 10.92 เท่าตามลำดับ
และกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังต่ำสุด เท่ากับ 0.87 เท่า
และ 0.81 เท่าตามลำดับ แต่กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังสูงสุด เท่ากับ
5.77 เท่า และ 5.97 เท่าตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์ตามสถิติเชิงอนุมาน

4.2.1 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12
เรื่อง ภาษีเงินได้ แตกต่างกัน

ตารางที่ 19 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 สำหรับปี 2556

กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ	หลังการปฏิบัติ	ก่อนการปฏิบัติ
ค่าเฉลี่ย	7,883.83	7,925.80
จำนวนการทดสอบ	95	95
สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน		1.00
df		94
t Stat		-0.60
Sig. (2-tail)		0.55

ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 19 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของ 2 กลุ่มตัวอย่างไม่อิสระ พบว่า กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีของหลักทรัพย์ โดยรวมใน SET100 Index ประจำปี 2556 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างสมบูรณ์ (Pearson Correlation = 1.00) และมีค่า nัย (Sig.) เท่ากับ 0.55 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 20 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 สำหรับปี 2557

กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ	หลังการปฏิบัติ	ก่อนการปฏิบัติ
ค่าเฉลี่ย	12,896.35	12,825.27
จำนวนการทดสอบ	95	95
สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน		1.00
df		94
t Stat		0.93
Sig. (2-tail)		0.36

ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 20 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของ 2 กลุ่มตัวอย่างไม่อิสระ พบว่า กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีของหลักทรัพย์

โดยรวมใน SET100 Index ประจำปี 2557 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างสมบูรณ์ (Pearson Correlation = 1.00) และมีค่านัย (Sig.) เท่ากับ 0.36 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานรายกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า เฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรเท่านั้นที่มีความแตกต่างของกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ประจำปี 2557 ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 21 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรประจำปี 2557

กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ	หลังการปฏิบัติ	ก่อนการปฏิบัติ
ค่าเฉลี่ย	6,483.65	5,882.53
จำนวนการทดสอบ	17	17
สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน	1.00	
df	16	
t Stat	2.37	
Sig. (2-tail)	0.03*	

ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05*

จากตารางที่ 21 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของ 2 กลุ่มตัวอย่างไม่อิสระ พบว่า กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีของหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรใน SET100 Index ประจำปี 2557 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกสูง (Pearson Correlation = 0.98) และมีค่านัย (Sig.) เท่ากับ 0.03 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เนื่องจากหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรใน SET100 Index ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ซึ่งแตกต่างไปจากผลการทดสอบความแตกต่างของทุกหลักทรัพย์โดยรวมและหลักทรัพย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ ผู้วิจัยจึงนำเสนอข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีของหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรในเชิงเปรียบเทียบเพิ่มเติมตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 22

ตารางที่ 22 แสดงผลการเปรียบเทียบกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จก่อนและหลังการปฏิบัติตาม

มาตรฐานการบัญชีของหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร

ลำดับ ที่	หลักทรัพย์	ปี 2556				ปี 2557			
		หลังการ ปฏิบัติ	ก่อน ปฏิบัติ	ผลแตกต่าง		หลังการ ปฏิบัติ	ก่อน ปฏิบัติ	ผลแตกต่าง	
				ล้าน บาท	ร้อยละ			ล้าน บาท	ร้อยละ
1	BANPU	4,624	3,573	1,051	29.42	5,857	4,907	950	19.36
2	BCP	4,730	4,580	150	3.28	756	378	378	100.00
3	CKP	396	604	-208	-34.44	540	882	-342	-38.78
4	EARTH	1,110	976	134	13.73	1,042	924	118	12.77
5	EGCO	7,916	8,018	-102	-1.27	8,305	8,112	193	2.38
6	GLOW	7,887	8,031	-144	-1.79	10,536	10,724	-188	-1.75
7	GPSC	1,143	1,144	-1	-0.09	1,579	1,542	37	2.40
8	GUNKUL	868	919	-51	-5.55	541	527	14	2.66
9	IRPC	849	833	16	1.92	-5,213	-7,683	2,470	-32.15
10	PTG	546	566	-20	-3.53	260	267	-7	-2.62
11	PTT	113,565	115,871	-2,306	-1.99	62,498	59,077	3,421	5.79
12	PTTEP	56,185	60,042	-3,857	-6.42	21,490	19,808	1,682	8.49
13	SCN	85	68	17	25.00	229	241	-12	-4.98
14	SGP	1,629	1,659	-30	-1.81	217	322	-105	-32.61
15	SPCG	1,052	757	295	38.97	2,299	1,995	304	15.24
16	TOP	9,538	9,305	233	2.50	-3,704	-5,010	1,306	-26.07
17	TTW	2,798	2,779	19	0.68	2,990	2,990	0	0.00
		โดยรวม		58.60				30.13	

จากตารางที่ 22 พบว่า 17 หลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรมีกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จที่แตกต่างกันระหว่างก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีแตกต่างกัน ดังนี้

BANPU มีกำไรเบ็ดเสร็จหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีมากกว่ากำไรเบ็ดเสร็จก่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชี เท่ากับ 1.051 ล้านบาท คิดเป็นอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 29.42 ของ

เปิดเสรีก่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีในปี 2556 และ มีขาดทุนเปิดเสรีหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีน้อยกว่าขาดทุน เปิดเสรีก่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชี เท่ากับ 1,306 ล้านบาท คิดเป็นอัตราลดลงร้อยละ 26.07 ของขาดทุนเปิดเสรีก่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีในปี 2557

TRW มีกำไรเปิดเสรีหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีมากกว่ากำไรเปิดเสรีก่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชี เท่ากับ 19 ล้านบาท คิดเป็นอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.68 ของกำไรเปิดเสรีก่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีในปี 2556 และ มีกำไรเปิดเสรีหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีเท่ากับกำไรเปิดเสรีก่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชี จึงมีอัตราเปลี่ยนแปลงเท่ากับร้อยละ 0 ของกำไรเปิดเสรีก่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีในปี 2557

4.2.2 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

อัตราส่วนกำไรสุทธิก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรือง ภาษีเงินได้ แตกต่างกัน

ตารางที่ 23 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 สำหรับปี 2556

อัตราส่วนกำไรสุทธิ	หลังการปฏิบัติ	ก่อนการปฏิบัติ
ค่าเฉลี่ย	25.78	25.41
จำนวนการทดสอบ	95	95
สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน		1.00
df		94
t Stat		0.91
Sig. (2-tail)		0.36

ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 23 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของ 2 กลุ่มตัวอย่าง ไม่อิสระ พบว่า อัตราส่วนกำไรสุทธิก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีของหลักทรัพย์โดยรวม ใน SET100 Index ประจำปี 2556 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างสมบูรณ์ (Pearson Correlation = 1.00) และมีค่า nัย (Sig.) เท่ากับ 0.36 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 24 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 สำหรับปี 2557

อัตราส่วนกำไรสุทธิ	หลังการปฏิบัติ	ก่อนการปฏิบัติ
ค่าเฉลี่ย	83.71	83.33
จำนวนการทดสอบ	95	95
สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน		1.00
df		94
t Stat		1.25
Sig. (2-tail)		0.22

ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 24 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของ 2 กลุ่มตัวอย่างไม่อิสระพบว่า อัตราส่วนกำไรสุทธิก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีของหลักทรัพย์โดยรวมใน SET100 Index ประจำปี 2557 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างสมบูรณ์ (Pearson Correlation = 1.00) และมีค่านัย (Sig.) เท่ากับ 0.22 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานรายกลุ่มอุตสาหกรรมไม่พบกลุ่มอุตสาหกรรมใดที่มีความแตกต่างของอัตราส่วนกำไรสุทธิก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ประจำปี 2556 และ 2557

4.2.3 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ ต่างกัน

ตารางที่ 25 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 สำหรับปี 2556

อัตราส่วนหนี้สิน	หลังการปฏิบัติ	ก่อนการปฏิบัติ
ค่าเฉลี่ย	2.70	2.73
จำนวนการทดสอบ	95	95
สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน		1.00
df		94
t Stat		-0.41
Sig. (2-tail)		0.68

ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 25 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของ 2 กลุ่มตัวอย่างไม่อิสระพบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีของหลักทรัพย์โดยรวมใน SET100 Index ประจำปี 2556 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างสมบูรณ์ (Pearson Correlation = 1.00) และมีค่านัย (Sig.) เท่ากับ 0.68 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 26 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 สำหรับปี 2557

อัตราส่วนหนี้สิน	หลังการปฏิบัติ	ก่อนการปฏิบัติ
ค่าเฉลี่ย	1.97	1.94
จำนวนการทดสอบ	95	95
สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน		0.98
df		94
t Stat		0.80
Sig. (2-tail)		0.43

ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 26 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของ 2 กลุ่มตัวอย่าง ไม่อิสระ พบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีของหลักทรัพย์โดยรวมใน SET100 Index ประจำปี 2557 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกสูง (Pearson Correlation = 0.98) และมีค่า nัย (Sig.) เท่ากับ 0.43 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานรายกลุ่มอุตสาหกรรมไม่พบกลุ่มอุตสาหกรรมใดที่มีความแตกต่างของอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ประจำปี 2556 และ 2557

ตารางที่ 27 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

กลุ่มอุตสาหกรรม	ค่า nัย (Sig.) ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05						ผลลัพธ์
	กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ		NPM		D/E		
	2556	2557	2556	2557	2556	2557	
ทุกหลักทรัพย์ (โดยรวม)	0.55	0.36	0.36	0.22	0.68	0.43	ไม่แตกต่าง
เกษตรและ อุตสาหกรรมอาหาร	0.33	0.33	0.24	0.2	0.29	0.14	ไม่แตกต่าง
ทรัพยากร	0.32	0.03*	0.27	0.24	0.07	0.18	ไม่แตกต่าง
เทคโนโลยี	0.14	0.19	0.44	0.72	0.32	0.07	ไม่แตกต่าง
ธุรกิจการเงิน	0.38	0.51	0.55	0.1	0.23	0.16	ไม่แตกต่าง
บริการ	0.52	0.78	0.75	0.8	0.22	0.52	ไม่แตกต่าง
สินค้าอุตสาหกรรม	0.77	0.58	0.60	0.57	0.50	0.49	ไม่แตกต่าง
อสังหาริมทรัพย์และ ก่อสร้าง	0.61	0.49	0.96	0.54	0.17	0.13	ไม่แตกต่าง

หมายเหตุ: ยกเว้น กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จในปี 2557 ของกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรที่พบความแตกต่างและยอมรับสมมติฐาน*

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงวิธีการบันทึกบัญชีกำไรได้ของบริษัทหรือหลักทรัพย์ใน SET100 Index รวม 95 หลักทรัพย์ จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ อัตราส่วนกำไรสุทธิ และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของระหว่างก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีฉบับที่ 12 ที่ได้มาจากการเก็บรวบรวมและคำนวณข้อมูลทางบัญชีตามงบการเงินรวมประจำปี 2556 และ 2557 ของแต่ละหลักทรัพย์ ซึ่งได้นำมาวิเคราะห์และเสนอแบบโดยรวมของทุกหลักทรัพย์และแบบแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม ดังนี้

5.1 สรุปผล

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

5.1.1 สรุปผลการวิเคราะห์ตามสถิติเชิงพรรณนา

หลักทรัพย์ SET100 Index โดยรวมมีค่าเฉลี่ยของกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จหลังและก่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชี เท่ากับ 7,883.83 ล้านบาท และ 7,925.80 ล้านบาทตามลำดับในปี 2556 และเท่ากับ 12,896.35 ล้านบาท และ 12,960.86 ล้านบาทตามลำดับในปี 2557 เมื่อพิจารณารายกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า ในปี 2556 อุตสาหกรรมบริการมีค่าก่อนและหลังต่ำสุด เท่ากับ -12,000.00 ล้านบาทและ -13,029.00 ล้านบาทตามลำดับ กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีมีค่าก่อนและหลังสูงสุด เท่ากับ 113,565.00 ล้านบาทและ 115,871.00 ล้านบาทตามลำดับ และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังต่ำสุด เท่ากับ 2,053.26 ล้านบาทและ 2,110.89 ล้านบาทตามลำดับ แต่กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรมมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังสูงสุด เท่ากับ 16,988.50 ล้านบาทและ 17,241.50 ล้านบาทตามลำดับ และในปี 2557 กลุ่มอุตสาหกรรมบริการมีค่าก่อนและหลังต่ำสุด เท่ากับ -15,572.00 ล้านบาทและ -16,817.00 ล้านบาทตามลำดับ กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีค่าก่อนและหลังสูงสุด เท่ากับ 625,382.00 ล้านบาทและ 625,093.00 ล้านบาท

ตามลำดับ และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังต่ำสุด เท่ากับ 2,580.42 ล้านบาท และ 2,670.78 ล้านบาทตามลำดับ แต่กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังสูงสุด เท่ากับ 27,980.08 ล้านบาทและ 28,015.85 ล้านบาทตามลำดับ

หลักทรัพย์ SET100 Index โดยรวมมีอัตราส่วนกำไรสุทธิหลังและก่อนการปฏิบัติ ตามมาตรฐานบัญชี เท่ากับ ร้อยละ 25.78 และร้อยละ 25.41 ตามลำดับในปี 2556 และเท่ากับ ร้อยละ 84.37 และร้อยละ 83.98 ตามลำดับในปี 2557 เมื่อพิจารณารายกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า ในปี 2556 กลุ่มอุตสาหกรรมบริการมีค่าก่อนและหลังต่ำสุด เท่ากับ ร้อยละ -26.77 และร้อยละ -26.66 ตามลำดับ กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีค่าก่อนและหลังสูงสุด เท่ากับ ร้อยละ 986.87 และร้อยละ 982.37 ตามลำดับ และกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรมมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังต่ำสุด เท่ากับ ร้อยละ 3.22 และ ร้อยละ 3.41 ตามลำดับ แต่กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังสูงสุด เท่ากับ ร้อยละ 53.25 และ ร้อยละ 53.24 ตามลำดับ และในปี 2557 กลุ่มอุตสาหกรรมบริการมีค่าก่อนและหลังต่ำสุด เท่ากับ ร้อยละ -7.64 และร้อยละ -8.25 ตามลำดับ กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีค่าก่อนและหลังสูงสุด เท่ากับ ร้อยละ 6,497.48 และร้อยละ 6,494.47 ตามลำดับ และกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรมมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังต่ำสุด เท่ากับ ร้อยละ 1.55 และ ร้อยละ 1.66 ตามลำดับ แต่กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังสูงสุด เท่ากับ ร้อยละ 264.11 และ ร้อยละ 264.25 ตามลำดับ

หลักทรัพย์ SET100 Index โดยรวมมีอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นหลังและก่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชี เท่ากับ 2.70 เท่า และ 2.73 เท่าตามลำดับในปี 2556 และเท่ากับ 1.99 เท่า และ 1.95 เท่าตามลำดับในปี 2557 เมื่อพิจารณารายกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า ในปี 2556 กลุ่มอุตสาหกรรมบริการมีค่าก่อนและหลังต่ำสุด เท่ากับ -1.00 เท่า เท่ากัน กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรมีค่าก่อนและหลังสูงสุด เท่ากับ 42.50 เท่า และ 48.42 เท่าตามลำดับ และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังต่ำสุด เท่ากับ 1.37 เท่า และ 1.16 เท่าตามลำดับ แต่กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังสูงสุด เท่ากับ 7.42 เท่า และ 7.65 เท่าตามลำดับ และในปี 2557 กลุ่มอุตสาหกรรมบริการมีค่าก่อนและหลังต่ำสุด เท่ากับ -1.01 เท่า เท่ากัน กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินมีค่าก่อนและหลังสูงสุด เท่ากับ 10.61 เท่า และ 10.92 เท่าตามลำดับ และ

กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังต่ำสุด เท่ากับ 0.87 เท่า และ 0.81 เท่าตามลำดับ แต่กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังสูงสุด เท่ากับ 5.77 เท่า และ 5.97 เท่าตามลำดับ

5.1.2 สรุปผลการวิเคราะห์ตามสถิติเชิงอนุมาน

5.1.2.1 สรุปผลตามวัตถุประสงค์ที่ 1

ผลการศึกษา พบว่า กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ทั้ง 2 ปีของหลักทรัพย์โดยรวมและกลุ่มอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ใน SET100 Index ประกอบด้วย เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ทรัพยากร เทคโนโลยี ธุรกิจการเงิน บริการ สินค้าอุตสาหกรรม และอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันแต่ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ยกเว้น กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีของหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรใน SET100 Index ประจำปี 2557 ที่พบความแตกต่างเท่านั้น โดยพบว่า 17 หลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรมีกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จที่แตกต่างกันระหว่างก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีแตกต่างกัน

5.1.2.2 สรุปผลตามวัตถุประสงค์ที่ 2

ผลการศึกษา พบว่า อัตราส่วนกำไรสุทธิก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ทั้ง 2 ปีของหลักทรัพย์โดยรวมและทุกกลุ่มอุตสาหกรรมใน SET100 Index ประกอบด้วย เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ทรัพยากร เทคโนโลยี ธุรกิจการเงิน บริการ สินค้าอุตสาหกรรม และอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน แต่ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

5.1.2.3 สรุปผลตามวัตถุประสงค์ที่ 3

ผลการศึกษา พบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นก่อนและหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ทั้ง 2 ปีของหลักทรัพย์โดยรวมและทุกกลุ่มอุตสาหกรรม ใน SET100 Index ประกอบด้วย เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ทรัพยากร เทคโนโลยี ธุรกิจการเงิน บริการ สินค้าอุตสาหกรรม และอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันแต่ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 28 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานในภาพรวม

ประเด็น	2556	2557
สมมติฐานที่ 1 กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 2 NPM	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 3 D/E	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ที่ 1

ผลการศึกษา พบว่า การปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีไม่มีผลกระทบต่องบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จทั้ง 2 ปีของหลักทรัพย์ใน SET100 Index โดยส่วนใหญ่ กล่าวคือ หลักทรัพย์ใน SET100 Index โดยรวมและทุกกลุ่มอุตสาหกรรมที่หลังจากปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีแล้วไม่ทำให้ผลประกอบการด้านกำไรเบ็ดเสร็จในปี 2556 เปลี่ยนแปลงไป ในขณะที่หลักทรัพย์ใน SET100 Index โดยรวมและกลุ่มอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ ยกเว้น หลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร (โดยรวม) ซึ่งหลังจากปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีแล้วไม่ทำให้ผลประกอบการด้านกำไรเบ็ดเสร็จในปี 2557 เปลี่ยนแปลง ถึงแม้จะพบว่าบางหลักทรัพย์ได้รับผลกระทบจนทำให้กำไรลดลงก็ตาม ยกตัวอย่างเช่น CKP ที่เป็นหลักทรัพย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรที่มีกำไรเบ็ดเสร็จหลังการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีลดลงจากกำไรเบ็ดเสร็จก่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับทุกหลักทรัพย์ใน SET100 Index คิดเป็นอัตราลดลงร้อยละ 34.44 และร้อยละ 38.78 ในปี 2556 และปี 2557 ตามลำดับ โดยผลการเปลี่ยนแปลงนี้อาจมีส่วนทำให้พบความแตกต่างในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จในปี 2557 ของหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร โดยรวม ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของลัดดา คำวงศ์ (2557) ที่พบว่า การบันทึกภาษีเงินได้รอตัดบัญชีส่งผลทำให้กำไรเบ็ดเสร็จของหลักทรัพย์ในหมวดธุรกิจธนาคาร โดยรวมเพิ่มขึ้นและเมื่อพิจารณา รายหลักทรัพย์พบว่า มีทั้งหลักทรัพย์ที่มีกำไรเบ็ดเสร็จเพิ่มขึ้นและลดลงร่วมกัน

ถึงแม้จะพบว่า BA ที่เป็นหลักทรัพย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการและมีความแตกต่างในกำไรเบ็ดเสร็จระหว่างหลังและก่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีสูงสุดในปี 2557 หรือมีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 495.12 ที่เกิดจากภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น 1,323 ล้านบาทก็ตาม ทั้งนี้ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงของกำไรเบ็ดเสร็จระหว่างหลังและก่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีสำหรับ BEAUTY และ INTUCH ในทั้ง 2 ปี และสำหรับ TTW ในปี 2557 โดยผลการศึกษาข้างต้นมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของลัดดา คำวงศ์ (2557)

ที่พบว่าการบันทึกภาษีเงินได้รอตัดบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีไม่มีผลต่องบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จของหลักทรัพย์หมวดธุรกิจธนาคารโดยรวม จึงสามารถนำมาใช้ในการตัดสินใจที่ไม่ทำให้เกิดความผิดพลาดได้ และผลการศึกษาของวรศักดิ์ ทูมมานนท์ (2550) ที่พบว่ากำไรเบ็ดเสร็จที่คำนวณตามวิธีภาษีเงินได้รอตัดบัญชีและกำไร(ขาดทุน)สุทธิตามวิธีภาษีเงินได้ค้างจ่ายหรือก่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีมีความสัมพันธ์ไปทางเดียวกัน ซึ่งมีความคล้ายคลึงกันกับผลการศึกษาของวิภาวรรณ ปานกลิ่นพูน (2556) ที่พบว่ามาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ ส่งผลกระทบต่องบการเงินของบริษัทในหมวดธุรกิจธนาคารทำให้เสียภาษีเพิ่มขึ้นมากที่สุดและหมวดธุรกิจเงินทุนและหลักทรัพย์เสียภาษีลดลง แต่ไม่มีความสอดคล้องกันในส่วนของค่าเฉลี่ยของกำไร(ขาดทุน)สุทธิตามวิธีภาษีเงินได้รอตัดบัญชีและค่าเฉลี่ยของกำไร(ขาดทุน)สุทธิตามวิธีภาษีเงินได้ค้างจ่ายหรือก่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีมีความแตกต่างกัน รวมถึงความไม่สอดคล้องกันกับผลการศึกษาของประภัสสร แสงสีทอง (2551) ที่พบว่ากำไรเบ็ดเสร็จหลังปรับปรุงรายการภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีเพิ่มขึ้นแบบมีนัยสำคัญ ซึ่งอาจส่งผลกระทบทำให้การใช้งบการเงินในการตัดสินใจเกิดความผิดพลาด และผลการศึกษาของ Naicker (2014) ที่พบว่าภาษีเงินได้รอตัดบัญชีมีผลทำให้กำไร(ขาดทุน)สุทธิจากการดำเนินงานเปลี่ยนแปลงไปได้ โดยความไม่สอดคล้องนี้อาจมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย ได้แก่ การศึกษาที่มีความแตกต่างกันตามรายหลักทรัพย์และรายกลุ่มอุตสาหกรรมของหลักทรัพย์ต่างๆ และช่วงเวลาที่ทำการศึกษาไม่ตรงกันจนทำให้ข้อมูลทางบัญชีและผลการศึกษามีความแตกต่างกัน เป็นต้น

5.2.2 อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ที่ 2

ผลการศึกษาบ่งชี้ว่าไม่พบความแตกต่างในอัตราส่วนกำไรสุทธิของหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรทั้ง 2 ปีเช่นเดียวกันกับหลักทรัพย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ โดยความไม่สอดคล้องกันระหว่างผลการศึกษาในกำไร(ขาดทุน)เบ็ดเสร็จและอัตราส่วนกำไรสุทธิของหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรอาจเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ในระดับต่ำมากเมื่อนำมาคำนวณเปรียบเทียบกับรายได้รวมของแต่ละหลักทรัพย์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพรชัย รวิชุดิวรรณ (2559) และสุภกิตต์ ภักดีศรีศักดิ์ (2554: 36-38) เกี่ยวกับการคำนวณอัตราส่วนกำไรสุทธิในอัตราส่วนแสดงความสามารถในการทำกำไรเพื่อใช้ประสิทธิภาพประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทในการทำกำไรหลังจากหักต้นทุน ค่าใช้จ่ายต่างๆ และภาษีเงินได้แล้ว ตลอดจนความสอดคล้องกับผลการศึกษาของไพฑูรย์ กอบกาญจนพฤติ (2558) ที่พบว่าสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีไม่มีความสัมพันธ์อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรต่างๆ

5.2.3 อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ที่ 3

ผลการศึกษายังพบว่า การปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีไม่มีผลกระทบต่องบแสดงฐานะการเงินของหลักทรัพย์ใน SET100 Index ทั้งในภาพรวมและรายกลุ่มอุตสาหกรรม กล่าวคือ การปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีไม่ทำให้งบการเงินของหลักทรัพย์ใน SET100 Index ส่วนใหญ่เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของลัดดา คำวงศ์ (2557) ที่พบว่า การบันทึกภาษีเงินได้รอตดับัญชีตามมาตรฐานการบัญชีไม่มีผลกระทบต่องบแสดงฐานะการเงินของหลักทรัพย์หมวดธุรกิจธนาคารโดยรวม จึงสามารถนำมาใช้ในการตัดสินใจที่ไม่ทำให้เกิดความผิดพลาดได้เช่นกัน และผลการศึกษาของวรศักดิ์ ทูมมานนท์ (2550) ที่พบว่าค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นตามวิธีภาษีเงินได้รอตดับัญชีและค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นวิธีภาษีเงินได้ค้างจ่ายหรือก่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นผลทำให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการมีความเหมาะสมมากขึ้น แต่ยังไม่ทำให้ขีดความสามารถในการกู้ยืมเงินในอนาคตของกิจการเปลี่ยนแปลงไปได้ ในขณะที่ไม่มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Colley et al (2012) ที่พบว่าภาษีเงินได้รอตดับัญชีสะสมลดลงจะทำให้อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นลดลงด้วย ตลอดจนการมีความคล้ายคลึงกันกับผลการศึกษาของสันสกฤต วิจิตรเลขการ (2550) ที่พบว่าบริษัทส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงวิธีการบันทึกบัญชีที่มีผลทำให้อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้น ซึ่งความไม่สอดคล้องนี้อาจเกิดจากข้อมูลที่ทำการศึกษา โดยเฉพาะมีความแตกต่างกันเป็นผลทำให้ผลการศึกษาไม่เหมือนกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการศึกษาในครั้งนี้

1. ผลการศึกษายังชี้ว่าเฉพาะหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงวิธีการบันทึกบัญชีภาษีเงินได้ในส่วนของกำไรเบ็ดเสร็จประจำปี 2557 โดยอาจกล่าวได้ว่าความแตกต่างระหว่างข้อมูลเกี่ยวกับกำไรเบ็ดเสร็จหลังและก่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีจะส่งผลกระทบทำให้การใช้งบการเงิน โดยเฉพาะงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเกี่ยวกับผลการดำเนินงานเพื่อประกอบการตัดสินใจเกิดความผิดพลาดได้ ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่ใช้งบการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักลงทุนจึงควรเอาใจใส่ในหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรมากเป็นพิเศษ อย่างไรก็ตาม การศึกษาในครั้งนี้มีแนวทางการศึกษาในภาพรวมของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม จึงควรทำการศึกษาในเชิงลึกแบบรายหลักทรัพย์ร่วมด้วย ได้แก่ การศึกษา CKP ที่

ได้รับผลกระทบเชิงลบมากที่สุดจากการเปรียบเทียบแล้วพบความแตกต่างสูงสุดถึงร้อยละ -34.44 ในปี 2556 และร้อยละ -38.78 ในปี 2557 หรือแม้แต่ BCP ที่ได้รับผลกระทบเชิงบวกมากที่สุดในปี 2557 ถึงร้อยละ 100 ซึ่งทั้ง 2 หลักทรัพย์นี้เป็นหลักทรัพย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร รวมถึง BA ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่พบความแตกต่างของกำไรเบ็ดเสร็จสูงสุดในปี 2557 ด้วยอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 495.12 เช่นกัน

2. ผลการศึกษาบ่งชี้ว่าอัตราส่วนกำไรสุทธิและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จมีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ยกเว้นเฉพาะหลักทรัพย์กลุ่มทรัพยากรในปี 2557 ซึ่งผลการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีผลมาจากรายได้รวม โดยตรง การศึกษาวิเคราะห์ในเชิงลึกแบบรายหลักทรัพย์จึงควรได้รับการพิจารณาดำเนินการไปด้วยเช่นกัน

3. ผลการศึกษาบ่งชี้ว่าการเปลี่ยนแปลงวิธีการบันทึกบัญชีภาษีเงินได้ทำให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการต่างๆ มีความเหมาะสมอย่างมีหลักการมากขึ้น ซึ่งโดยทั่วไปไม่ได้ทำให้ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาและขีดความสามารถในการกู้ยืมเงินในอนาคตของกิจการต่างๆ เปลี่ยนแปลงไป ผู้ใช้งบการเงินประจำปี 2556-2557 ของบริษัทหรือหลักทรัพย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ โดยเฉพาะนักลงทุนสามารถพิจารณาเลือกใช้ข้อมูลทางบัญชีหลังปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีมาทำการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินได้อย่างมีหลักการ

4. ผลการศึกษายังบ่งชี้ว่าหลักทรัพย์ในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมตาม SET100 Index โดยรวมไม่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงวิธีการบันทึกบัญชีภาษีเงินได้ ซึ่งในทางปฏิบัติอาจส่งผลทำให้เกิดผลแตกต่างบ้างไม่มากนักน้อยและยังทำให้กิจการเสียผลประโยชน์ด้านภาษีเงินได้มากขึ้น ผู้บริหารและนักบัญชีจึงควรวางแผนด้านภาษีเงินได้เป็นอย่างดี โดยพิจารณาเลือกใช้นโยบายการบัญชีอย่างรอบคอบ เพื่อให้บริษัทแสดงฐานะการเงินและผลการดำเนินงานได้อย่างถูกต้องตามที่ควรจะเป็นไปพร้อมกับการรักษาผลประโยชน์ทางภาษีด้วย อีกทั้งยังสามารถนำเสนอรายงานทางการเงินที่จะเป็นประโยชน์และถูกต้องกับผู้ใช้งบการเงินอย่างแท้จริง โดยเฉพาะนักลงทุนที่สามารถได้รับประโยชน์ร่วมกับการพิจารณาเลือกลงทุนในหลากหลายหมวดธุรกิจและกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อกระจายความเสี่ยงด้วย

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาต่อยอดในอนาคตโดยพิจารณาเลือกทำการศึกษากลุ่มอุตสาหกรรมของหลักทรัพย์ดังกล่าวด้วยตัวแปรเดียวกันในช่วงระยะเวลาของรอบบัญชีอื่นเพื่อทำการเปรียบเทียบและสอบย้อนผลการศึกษาดต่อกัน เนื่องจากผลการศึกษาจากกำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จ อัตราส่วนกำไรสุทธิ (NPM) และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (D/E) บ่งชี้ว่าทุกหลักทรัพย์ใน SET100 Index ได้แก่ เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ทรัพยากร เทคโนโลยี ธุรกิจการเงิน บริการ สินค้าอุตสาหกรรม และอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง โดยทั่วไปไม่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงวิธีการบันทึกบัญชีภาษีเงินได้

2. ควรพิจารณาเลือกทำการศึกษารายหลักทรัพย์ของกลุ่มอุตสาหกรรมใด กลุ่มอุตสาหกรรมหนึ่งหรือหลายกลุ่มอุตสาหกรรมพร้อมกันเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่มีความหลากหลายมุมมองและจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษามากขึ้น

3. ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ ได้แก่ การความรู้และความเข้าใจของนักบัญชีที่มีต่อมาตรฐานการบัญชีดังกล่าว และอุปสรรคในทางปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีดังกล่าว เป็นต้น ซึ่งล้วนมีความสัมพันธ์ต่อกันในมิติต่างๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 มาปฏิบัติใช้ได้จริง

บรรณานุกรม

- กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติและคณะ. (2552). *ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ*. กรุงเทพมหานคร: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อิน โด โชน่า
- คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2554). *ตลาดการเงิน*. [ออนไลน์] สืบค้นเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2559 จาก <http://web.agri.cmu.ac.th>
- จาริยา ไชยา. (2557). *ความรู้ความเข้าใจของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตในเขตภาคเหนือต่อมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่องภาษีเงินได้*. รายงานการค้นคว้าแบบอิสระหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ชยวินท์ บุญมี. (2557). *ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินและราคาหลักทรัพย์ กรณีศึกษาหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ ระหว่างปีพ.ศ. 2552-2557*. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสำหรับนักบริหาร แขนงวิชาการเงินและการลงทุน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2559). *กลุ่มตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. [ออนไลน์] สืบค้นเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2559 จาก http://www.set.or.th/th/about/overview/setgroup_p1.html
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2559). *ข้อมูลสถิติสำคัญของ SET, mai, TBX*. [ออนไลน์] สืบค้นเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2559 จาก http://www.set.or.th/th/market/market_statistics.html
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2559). *ประวัติและบทบาท*. [ออนไลน์] สืบค้นเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2559 จาก http://www.set.or.th/th/about/overview/history_p1.html
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2559). *พันธกิจและวิสัยทัศน์*. [ออนไลน์] สืบค้นเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2559 จาก http://www.set.or.th/th/about/vision/vision_p1.html
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2559). *รายชื่อบริษัท/หลักทรัพย์*. [ออนไลน์] สืบค้นเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2559 จาก <http://www.set.or.th/th/company/companylist.html>

- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2559). รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. [ออนไลน์] สืบค้นเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2559 จาก
<http://www.set.or.th/th/company/companylist.html>
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2559). รายชื่อหลักทรัพย์ที่ใช้คำนวณดัชนี. [ออนไลน์] สืบค้นเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2559 จาก
http://www.set.or.th/th/market/files/constituents/SET50_100_H1_2016-Merger.pdf
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2559). สรุปฐานะการเงินผลการดำเนินงานรายอุตสาหกรรมเปรียบเทียบ ประจำปี 2557 กับปี 2558. [ออนไลน์] สืบค้นเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2559 จาก
http://www.set.or.th/th/market/market_statistics.html#industry
- ไตรรงค์ สวัสดิคุต. (2548). การบัญชีเพื่อการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น
- ถาวร ทันใจ. (2556). การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น. เอกสารประกอบการบรรยาย สมาคมประสานวิทยาศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2556). ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การจัดการจัดหาและการประกาศงบการเงินของธนาคารพาณิชย์และบริษัทโฮลดิ้งที่เป็นบริษัทแม่ของกลุ่มธุรกิจทางการเงิน ลงวันที่ 3 ธันวาคม 2553. [ออนไลน์] สืบค้นเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2559 จาก
<http://www2.bot.or.th/fipcs/Documents/FPG/2553/ThaiPDF/25530267.pdf>
- ธารินี พงศ์สุพัฒน์. (2544). การบัญชีทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 3, นนทบุรี: ธารินี พงศ์สุพัฒน์
- ธารี หิรัญรัมย์ และคณะ. (2547). การบัญชีการเงิน. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดดูเคชั่น
- นรัญจ ฟู่มศิริ. (2554). ผลกระทบจากการนำมาตรฐานการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศมาปฏิบัติ. รายงานวิจัยเฉพาะเรื่องหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- นิพนธ์ เห็น โชคชัยชนะ และคณะ. (2543). การบัญชีการเงิน. กรุงเทพมหานคร: วิ.ซี.เซอร์วิสเซินเตอร์
- เนตรเฉลียว สิริกวินวิทย์. (2555). ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงวิธีการบันทึกบัญชีเงินลงทุนและความคิดเห็นของนักลงทุนต่อการเปลี่ยนแปลงวิธีการบันทึกบัญชีเงินลงทุน. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- ประภัสสร แสงสีทอง. (2551). ความรู้และความคิดเห็นของผู้ทำบัญชีต่อมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 56 เรื่องการบัญชีเกี่ยวกับภาษีเงินได้. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ประกาศ ใจชอบงาม. (2553). รูปแบบการนำเสนองบกำไรขาดทุนตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2550) เรื่องการนำเสนองบการเงิน กรณีศึกษา : บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. งานนิพนธ์หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา
- พยอม สิ่งแสนห์ และนิรันดร์ เมฆวิชัย. (2540). การบัญชีการเงิน. กรุงเทพมหานคร: ชวนพิมพ์
- พรชัย รัชิตวิกรม. (2559). อัตราส่วนทางการเงิน. เอกสารประกอบการอบรมวิชาการบริหารการเงิน
- พัชรา อู่เจริญ. (2553). เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่ออัตราส่วนทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ.” รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ไพฑูรย์ กอบกาญจนพลดี. (2558, 18-19 มิถุนายน). ความสัมพันธ์ระหว่างภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีกับมูลค่าตลาดรวมของหลักทรัพย์และอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนไทย กลุ่มตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ. รายงานการประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ “สร้างสรรค์และพัฒนา เพื่อก้าวหน้าสู่ประชาคมอาเซียน” ครั้งที่ 2
- มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. (2554). ตลาดการเงิน. คู่มือประกอบการเรียนการสอนวิชาการเงินคณะเศรษฐศาสตร์
- มีทนชัย สุทธิพันธ์. (2546). จรรยาบรรณวิชาชีพนักบัญชี. กรุงเทพมหานคร: เนชั่น
- เมธสิทธิ์ พูลดี. (2550). การบัญชีบริหาร. กรุงเทพมหานคร: ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น
- เมธากุล เกียรติกระจายและศิลาปะพร ศรีจันทเพชร. (2547). ทฤษฎีการบัญชี. พิมพ์ครั้งที่ 10, กรุงเทพมหานคร: ทีพีเอ็น เพรส

- ลัดดา คำวงศ์. (2557). ผลกระทบของภาษีเงินได้รื้อตัดบัญชีต่องบการเงินของกลุ่มธนาคารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. รายงานการค้นคว้าแบบอิสระหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- วรศักดิ์ ทุมมานนท์. (2550, สิงหาคม). ผลกระทบของการนานโยบายการบัญชีภาษีเงินได้รื้อตัดบัญชีมาถือปฏิบัติของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในช่วงปี 2538-2549. วารสารวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ 3: 27-47
- วิชณีพร เศรษฐศักดิ์โก. (2543). แม่บทการบัญชี. กรุงเทพมหานคร: เนชั่น
- วิชาญ มีสุขสบาย. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนหลักทรัพย์กลุ่ม SET50 ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสำหรับนักบริหาร แขนงวิชาการเงินและการลงทุน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต
- วิเชษฐ์ โรจนสุกาญจน. (2555). การบัญชีภาษีเงินได้. พิมพ์ครั้งที่ 2, นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- วิภาวรรณ ปานกลิ่นพุด. (2556). ผลกระทบของการใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ ต่องบการเงินของบริษัทในกลุ่มธุรกิจการเงินที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- ศรายุทธ เรื่องสุวรรณ. (2551, เมษายน). บรรษัทภิบาล ความโปร่งใส และการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีคุณภาพ. วารสารวิชาชีพบัญชี, 4(9): 81
- ศศิวิมล ศรีเจริญจิตร. (2547). ทฤษฎีการบัญชี. กรุงเทพมหานคร: อินโฟโมนิ่ง
- ศิริลักษณ์ แซ่อุ่น. (2552). ผลกระทบของประสิทธิภาพการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีที่มีต่อคุณภาพข้อมูลทางการบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ศุภกิตต์ ภักดีศรีศักดิ์ดา. (2554). การวิเคราะห์ความเสี่ยงด้วยเครื่องมืออัตราส่วนทางการเงินของบริษัทที่อยู่ในกลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

- วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสาขาวิชาการประกอบการ
มหาวิทยาลัยศิลปากร
- สมชาย ศุภธาดา. (2548). **ทิศทางอนาคตที่ท้าทายสำหรับวิชาชีพบัญชีในศตวรรษที่ 21 :**
กระบวนการทัศน์วิชาชีพบัญชีเพื่อการบริหารธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร: เวลาดี
- สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย. (2544). **มาตรฐานการบัญชีของไทย.**
กรุงเทพมหานคร: พี. เอ. ลิฟวิ่ง
- สันสกฤต วิจิตรเลขการ. (2550). **ทิศทางและขนาดของผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงวิธีการ**
บันทึกบัญชีสำหรับเงินลงทุนในบริษัทย่อยและบริษัทร่วมในงบการเงินเฉพาะกิจการจาก
วิธีส่วนได้เสียเป็นราคาทุน. วารสารวิชาชีพบัญชี ปีที่ 3 ฉบับที่ 6: 44-66
- สุธี คทวณิช. (2554, มีนาคม-มิถุนายน). **ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี.** วารสารนักบริหาร (Executive
Journal): 111-121
- สุธี คทวณิช. (2555, มกราคม-มีนาคม). **ผลกระทบและการเตรียมพร้อมรับภาษีเงินได้รอการตัด**
บัญชี. วารสารนักบริหาร ปีที่ 32 ฉบับที่ 1: 74-81
- สุวัฒน์ มณีเกนกสกุล. (2553). **ประเด็นปัญหาการนำมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้**
มาใช้ปฏิบัติ. รายงานวิจัยหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- อรชร โพธิสุข. (2546, กรกฎาคม). **ก้าวไปให้ทันกับมาตรฐานการบัญชี.** วารสารการจัดการสมัยใหม่
ปีที่ 1 ฉบับที่ 1: 81-101
- Colley, R., Rue, J., Valencia, A., and Volkan A. (2012, March). **Accounting for Deferred**
Taxes: Time for a Change. Journal of Business & Economics Research, 10(3): 149-156
- El-Dalabee, Abdel-Rahman kh. (2013, June). **The Role of Financial Analysis Ratio in**
Evaluating Performance (Case Study: National Chlorine Industry). Interdisciplinary
Journal of Contemporary Research in Business, Vol.5 No.2: 16
- Naicker, Melissa. (2014). **The Impact of the Deferred Tax Adjustment on the EVA Measure**
for JSE-Listed Food Producers and Retailers in South Africa. Dissertation for the

Degree of Master of Technology: Cost and Management Accounting in the Faculty of
Accounting and Informatics, Durban University of Technology

Narasimhan, M. S. and Harisha, B. V. (2006, July). **Impact of Deferred Tax Facility on Firm Value**. The Chartered Accountant: 056-063

Swarnalatha, C. and Dhinesh, G. (2014, August). **A Study on Ratio Analysis of Select CNX Pharma Stocks**. Indian Journal of Applied Research, Volume 4, Issue 8: 401

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก**รายชื่อหลักทรัพย์ใน SET100 Index ช่วงระหว่างวันที่ 1 มกราคมถึง 30 มิถุนายน 2559**

ลำดับ	บริษัท	หลักทรัพย์	กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดธุรกิจ
1	บริษัท คาราบาวกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	CBG		
2	บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)	CPF		
3	บริษัท อิชิตัน กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	ICHI		
4	บริษัท เอ็มเค เรสโตรองต์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	M	เกษตรและ อุตสาหกรรม อาหาร	อาหารและ เครื่องดื่ม
5	บริษัท ไมเนอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	MINT		
6	บริษัท ไทยยูเนี่ยน กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	TU		
7	บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน)	BANPU		
8	บริษัท บางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)	BCP		
9	บริษัท ซีเค พาวเวอร์ จำกัด (มหาชน)	CKP		
10	บริษัท เอ็นเนอร์ยี่ เอิร์ธ จำกัด (มหาชน)	EARTH		
11	บริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน)	EGCO		
12	บริษัท โกลว์ พลังงาน จำกัด (มหาชน)	GLOW		
13	บริษัท โกลบอล เพาเวอร์ ซินเนอร์ยี่ จำกัด (มหาชน)	GPSC	ทรัพยากร	พลังงานและ สาธารณูปโภค
14	บริษัท กันกุลเอ็นจิเนียริง จำกัด (มหาชน)	GUNKUL		
15	บริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน)	IRPC		
16	บริษัท พีทีจี เอ็นเนอยี จำกัด (มหาชน)	PTG		
17	บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)	PTT		
18	บริษัท ปตท. สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)	PTTEP		

19	บริษัท สแกน อินเตอร์ จำกัด (มหาชน)	SCN		
20	บริษัท สยามแก๊ส แอนด์ ปิโตรเคมี คัลส์ จำกัด (มหาชน)	SGP		
21	บริษัท เอสพีซีจี จำกัด (มหาชน)	SPCG	ทรัพยากร	พลังงานและ สาธารณูปโภค
22	บริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน)	TOP		
23	บริษัท ทีทีดับบลิว จำกัด (มหาชน)	TTW		
24	บริษัท เดลต้า อีเลคโทรนิคส์ (ประเทศ ไทย) จำกัด (มหาชน)	DELTA		
25	บริษัท ฮานา ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน)	HANA		ชิ้นส่วน อิเล็กทรอนิกส์
26	บริษัท เคซีอี อีเลคโทรนิคส์ จำกัด (มหาชน)	KCE		
27	บริษัท เอสวีไอ จำกัด (มหาชน)	SVI		
28	บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)	ADVANC		
29	บริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน)	DTAC		
30	บริษัท อินทัช โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	INTUCH	เทคโนโลยี	เทคโนโลยี
31	บริษัท จัสมิน อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	JAS		สารสนเทศ และการ สื่อสาร
32	บริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	SAMART		
33	บริษัท สามารถเทลคอม จำกัด (มหาชน)	SAMTEL		
34	บริษัท ไทยคม จำกัด (มหาชน)	THCOM		
35	บริษัท ทรู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	TRUE		
36	บริษัท กรู๊ปลีส์ จำกัด (มหาชน)	GL		เงินทุนและ
37	บริษัท บัตรกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	KTC		หลักทรัพย์

38	บริษัท ศรีสวัสดิ์ พาวเวอร์ 1979 จำกัด (มหาชน)	SAWAD	ธุรกิจการเงิน	
39	ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	BBL		
40	ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)	KBANK		
41	ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)	KKP		
42	ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	KTB		
43	บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เซียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	LHBANK		ธนาคาร
44	ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)	SCB		
45	บริษัท ทูนครีดิท จำกัด (มหาชน)	TCAP	ธุรกิจการเงิน	
46	บริษัท ทีเอสโก้ไฟแนนซ์เซียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	TISCO		
47	ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)	TMB		
48	บริษัท กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)	BLA		ประกันภัย และประกัน ชีวิต
49	บริษัท โรงแรมเซ็นทรัลพลาซ่า จำกัด (มหาชน)	CENTEL		การท่องเที่ยว และสันทนาการ
50	บริษัท กรุงเทพดุสิตเวชการ จำกัด (มหาชน)	BDMS		
51	บริษัท โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน)	BH		การแพทย์
52	บริษัท โรงพยาบาลจุฬารัตน์ จำกัด (มหาชน)	CHG		
53	บริษัท เอเชีย เอวิเอชั่น จำกัด (มหาชน)	AAV	บริการ	
54	บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)	AOT		ขนส่งและโล จิสติกส์
55	บริษัท การบินกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	BA		
56	บริษัท ทางด่วนและรถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	BEM		

57	บริษัท บีทีเอส กรุ๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	BTS		
58	บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)	THAI		
59	บริษัท โทรคมนาคมไทย เอเยนซ์ซีส์ จำกัด (มหาชน)	TTA		ขนส่งและโล จิสติกส์
60	บริษัท บิวตี้ คอมมูนิตี้ จำกัด (มหาชน)	BEAUTY		
61	บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)	CPALL		
62	บริษัท โฮม โปรดักส์ เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)	HMPRO		พาณิชย์
63	บริษัท ห้างสรรพสินค้าโรบินสัน จำกัด (มหาชน)	ROBINS	บริการ	
64	บริษัท บีอีซี เวิลด์ จำกัด (มหาชน)	BEC		
65	บริษัท เมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	MAJOR		สื่อและ สิ่งพิมพ์
66	บริษัท แพลน บี มีเดีย จำกัด (มหาชน)	PLANB		
67	บริษัท อาร์เอส จำกัด (มหาชน)	RS		
68	บริษัท วีจีไอ โกลบอล มีเดีย จำกัด (มหาชน)	VGI		
69	บริษัท เวิร์คพอยท์ เอ็นเทอร์เทน เมนท์ จำกัด (มหาชน)	WORK		
70	บริษัท อินโดรามา เวนเจอร์ส จำกัด (มหาชน)	IVL	สินค้า	ปิโตรเคมีและ
71	บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน)	PTTGC	อุตสาหกรรม	เคมีภัณฑ์
72	บริษัท บีเจซี เฮฟวี่ อินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	BJCHI		
73	บริษัท ช.การช่าง จำกัด (มหาชน)	CK	อสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง	บริการรับเหมา ก่อสร้าง

74	บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน)	ITD	
75	บริษัท ซีโน-ไทย เอ็นจิเนียริงแอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด(มหาชน)	STEC	
76	บริษัท เอสทีพี แอนด์ ไอ จำกัด (มหาชน)	STPI	บริการรับเหมา ก่อสร้าง
77	บริษัท ทีทีซีแอล จำกัด (มหาชน)	TTCL	
78	บริษัท ยูนิค เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอน สตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	UNIQ	
79	บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	AMATA	
80	บริษัท อนันดา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	ANAN	
81	บริษัท เอพี (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	AP	
82	บริษัท บางกอกแลนด์ จำกัด (มหาชน)	BLAND	อสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง
83	บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน)	CPN	พัฒนา อสังหาริมทรัพย์
84	บริษัท แลนด์แอนด์เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)	LH	
85	บริษัท แอล.พี.เอ็น.ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	LPN	
86	บริษัท เดอะ แพลทินัม กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	PLAT	
87	บริษัท พฤกษา เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน)	PS	
88	บริษัท ควอลิตี้เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)	QH	
89	บริษัท สิงห์ เอสเตท จำกัด (มหาชน)	S	

90	บริษัท แสนสิริ จำกัด (มหาชน)	SIRI	
91	บริษัท สุภาลัย จำกัด (มหาชน)	SPALI	
92	บริษัท ไทคอน อินดัสเทรียล คอน เน็คชั่น จำกัด (มหาชน)	TICON	พัฒนา
93	บริษัท ยูนิ เวนเจอร์ จำกัด (มหาชน)	UV	อสังหาริมทรัพย์
94	บริษัท ดับบลิวเอชเอ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	WHA	
95	บริษัท อีสเทิร์น โพลีเมอร์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	EPG	อสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง
96	บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)	SCC	
97	บริษัท ปูนซิเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน)	SCCC	วัสดุก่อสร้าง
98	บริษัท ทีบี โก้ แอสฟัลท์ จำกัด (มหาชน)	TASCO	
99	บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)	TPIPL	
100	บริษัท วนชัย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	VNG	

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2559

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล	นางสาวปัทมาภรณ์ แก้วพิศ	
รหัสประจำตัวนักศึกษา	5510521051	
วุฒิการศึกษา		
วุฒิ	สถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
บัญชีบัณฑิต	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2553

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

พนักงานบริหารงานทั่วไป 4 แผนกบริหารงานทั่วไป ศูนย์โครงการและพัฒนาระบบ
ฝ่ายการอาณัติสัญญาและโทรคมนาคม การรถไฟแห่งประเทศไทย
1 ยศเส แขวง รongเมือง เขต ปทุมวัน จังหวัด กรุงเทพมหานคร 10330